

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 327

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

11 grudnia 2010

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/73/UE z dnia 24 listopada 2010 r. zmieniająca dyrektywę 2003/71/WE w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych oraz dyrektywę 2004/109/WE w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym ⁽¹⁾ 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1169/2010 z dnia 10 grudnia 2010 r. w sprawie wspólnej metody oceny bezpieczeństwa w odniesieniu do zgodności z wymogami dotyczącymi uzyskania kolejowych autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa ⁽¹⁾ 13
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1170/2010 z dnia 10 grudnia 2010 r. zatwierdzające inne niż nieznaczne zmiany specyfikacji zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwy [Pancetta Piacentina (ChNP)] 26

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1171/2010 z dnia 10 grudnia 2010 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Melón de La Mancha (ChOG)]	28
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1172/2010 z dnia 6 grudnia 2010 r. ustanawiające zakaz połowów dorsza w wodach obszaru VIa, w wodach UE i w wodach międzynarodowych obszaru Vb na wschód od 12° 00' W przez statki pływające pod banderą Francji	30
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1173/2010 z dnia 6 grudnia 2010 r. ustanawiające zakaz połowów brosmu w wodach UE i w wodach międzynarodowych obszarów V, VI oraz VII przez statki pływające pod banderą Francji	32
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1174/2010 z dnia 10 grudnia 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	34
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1175/2010 z dnia 10 grudnia 2010 r. w sprawie cen sprzedaży zbóż w ramach drugich indywidualnych zaproszeń do składania ofert na mocy procedur przetargowych otwartych rozporządzeniem (UE) nr 1017/2010.....	36
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1176/2010 z dnia 10 grudnia 2010 r. określające zakres, w jakim mogą być przyjmowane wnioski złożone w listopadzie 2010 r. o pozwolenia na przywóz dla niektórych przetworów mlecznych w ramach niektórych kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 2535/2001	38

DYREKTYWY

★ Dyrektywa Komisji 2010/91/UE z dnia 10 grudnia 2010 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej metosulamu jako substancji czynnej oraz zmieniająca decyzję 2008/934/WE ⁽¹⁾	40
--	----

DECYZJE

★ Decyzja Rady 2010/765/WPZiB z dnia 2 grudnia 2010 r. w sprawie działań UE na rzecz zwalczania nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką (BSiL) prowadzonego drogą powietrzną	44
★ Decyzja Rady 2010/766/WPZiB z dnia 7 grudnia 2010 r. zmieniająca wspólne działanie 2008/851/WPZiB w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii	49

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2010/73/UE

z dnia 24 listopada 2010 r.

zmieniająca dyrektywę 2003/71/WE w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych oraz dyrektywę 2004/109/WE w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 50 i art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na posiedzeniu w dniach 8–9 marca 2007 r. Rada Europejska uzgodniła, że obciążenia administracyjne przedsiębiorstw powinny zostać zmniejszone o 25 % do roku 2012 celem poprawy konkurencyjności przedsiębiorstw działających w Unii.
- (2) Niektóre z obowiązków przewidzianych w dyrektywie 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ zostały uznane przez Komisję za nadmiernie uciążliwe.
- (3) Obowiązki te należy poddać przeglądowi, aby zmniejszyć do niezbędnego minimum obciążenia spoczywające na przedsiębiorstwach w Unii, nie naruszając przy tym ochrony inwestorów i należytego funkcjonowania rynków papierów wartościowych w Unii.
- (4) Dyrektywa 2003/71/WE wymaga, aby Komisja dokonała oceny jej stosowania po upływie pięciu lat od daty jej wejścia w życie oraz przedstawiła, w odpowiednim przypadku, wnioski dotyczące jej rewizji. Ocena dyrektywy 2003/71/WE uwiarydla, że niektóre jej elementy należy zmienić, aby uprościć i udoskonalić jej stosowanie, zwiększyć jej skuteczność oraz poprawić międzynarodową konkurencyjność Unii, przyczyniając się tym samym do zmniejszenia obciążeń administracyjnych.

- (5) Na podstawie wniosków ze sprawozdania grupy wysokiego szczebla ds. nadzoru finansowego w UE („sprawozdanie de Larosièrè’a”) Komisja w dniu 23 września 2009 r. przedstawiła konkretne wnioski legislacyjne w celu ustanowienia Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego, obejmującego sieć krajowych organów nadzoru finansowego współpracujących z nowymi Europejskimi Urzędami Nadzoru. Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych ma zostać zastąpiony przez jeden z tych organów, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych).
- (6) Przez wzgląd na pewność prawa i jego skuteczność należy wyjaśnić sposób liczenia ograniczeń maksymalnej wielkości oferty zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE. Całkowita wartość niektórych ofert określonych w tej dyrektywie powinna być obliczana w ten sam sposób w całej Unii.
- (7) Do celów plasowania papierów wartościowych na rynku niepublicznym należy uprawnnić firmy inwestycyjne i instytucje kredytowe do traktowania jako inwestorów kwalifikowanych osób fizycznych lub podmiotów, które są opisane w załączniku II część I pkt 1)–4) dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych ⁽⁵⁾, oraz innych osób fizycznych lub podmiotów, które są traktowane jako klienci branżowi lub które zostały uznane za uprawnionych kontrahentów zgodnie z dyrektywą 2004/39/WE. Firmy inwestycyjne uprawnione do dalszego uznawania obecnych klientów branżowych za takowych zgodnie z art. 71 ust. 6 dyrektywy 2004/39/WE powinny być uprawnione do traktowania tych klientów jako inwestorów kwalifikowanych

⁽¹⁾ Opinia z dnia 18 lutego 2010 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 19 z 26.1.2010, s. 1.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 17 czerwca 2010 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 11 października 2010 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 64.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.

zgodnie z niniejszą dyrektywą. Takie dostosowanie odpowiednich przepisów dyrektyw 2003/71/WE i 2004/39/WE zmniejszyłoby złożoność procedury i koszty ponoszone przez firmy inwestycyjne w przypadku plasowania na rynku niepublicznym, gdyż firmy te mogłyby określać krąg osób lub podmiotów, u których pragną plasować emisję na podstawie swych własnych wykazów klientów branżowych i uprawnionych kontrahentów. Emitent powinien móc opierać się na wykazie klientów branżowych i uprawnionych kontrahentów sporządzonym zgodnie z załącznikiem II do dyrektywy 2004/39/WE. Należy zatem rozszerzyć definicję inwestorów kwalifikowanych zawartą w dyrektywie 2003/71/WE, tak aby objąć nią te osoby lub podmioty i nie utrzymywać odrębnego systemu rejestrów.

- (8) Zapewnienie prawidłowego i pełnego stosowania prawa unijnego należy do głównych koniecznych warunków wstępnych wiarygodności, skuteczności i właściwego funkcjonowania rynków finansowych. Oczekuje się, że ustanowienie Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) przyczyni się do tego celu przez wydanie jednolitego zbioru zasad i przyjęcie bardziej spójnego podejścia w zakresie kontroli i zatwierdzania prospektów emisyjnych. Komisja powinna dokonać przeglądu art. 2 ust. 1 lit. m) ppkt (ii) dyrektywy 2003/71/WE w związku z ograniczeniem dotyczącym ustalania macierzystego państwa członkowskiego dla emisji nieudziałowych papierów wartościowych o nominale poniżej 1 000 EUR. Na podstawie tego przeglądu powinna ona rozważyć, czy przepis ten należy utrzymać czy uchylić.
- (9) Próg 50 000 EUR określony w art. 3 ust. 2 lit. c) i d) dyrektywy 2003/71/WE nie odzwierciedla już różnicy między inwestorami detalicznymi a inwestorami profesjonalnymi pod względem zdolności inwestycyjnej, gdyż okazuje się, że nawet inwestorzy detaliczni zainwestowali ostatnio kwoty powyżej 50 000 EUR w ramach jednej transakcji. Z tego powodu należy podwyższyć ten próg i odpowiednio zmienić inne przepisy, w których jest on wspomniany. Należy dokonać odpowiednich dostosowań w dyrektywie 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾. W następstwie tych dostosowań i uwzględniając okres zwrotu dłużnych papierów wartościowych, należy wprowadzić zasadę praw nabytych w odniesieniu do art. 8 ust. 1 lit. b), art. 18 ust. 3 i art. 20 ust. 6 dyrektywy 2004/109/WE w przypadku dłużnych papierów wartościowych o nominale co najmniej 50 000 EUR, które zostały już dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Unii przed wejściem w życie niniejszej dyrektywy.
- (10) Ważny prospekt emisyjny sporządzony przez emitenta lub osobę odpowiedzialną za sporządzenie prospektu, udostępniony do publicznej wiadomości w momencie ostatecznego plasowania papierów wartościowych poprzez pośredników finansowych lub podczas każdej późniejszej odsprzedaży papierów wartościowych, dostarcza inwestorom wystarczających informacji do tego, by mogli oni podejmować przemyślane decyzje inwestycyjne. Pośrednicy finansowi plasujący papiery wartościowe lub poddający je dalszej odsprzedaży

powinni być zatem uprawnieni do korzystania z pierwotnego prospektu emisyjnego opublikowanego przez emitenta lub osobę odpowiedzialną za sporządzenie prospektu tak długo, jak prospekt ten pozostaje ważny i należyce uzupełniony suplementem zgodnie z art. 9 i 16 dyrektywy 2003/71/WE, a emitent lub osoba odpowiedzialna za sporządzenie prospektu wyraża zgodę na jego wykorzystanie. Emitent lub osoba odpowiedzialna za sporządzenie prospektu emisyjnego powinni mieć możliwość obwarowania swojej zgody warunkami. Zgoda, w tym wszelkie towarzyszące jej warunki, powinna być udzielana w drodze pisemnej umowy między zainteresowanymi stronami, umożliwiającej ocenianie przez dane strony, czy odsprzedaż lub ostateczne plasowanie papierów wartościowych jest zgodne z tą umową. W przypadku udzielenia zgody na wykorzystanie prospektu emitent lub osoba odpowiedzialna za sporządzenie pierwotnego prospektu powinni odpowiadać za zawarte w nim informacje, a w przypadku podstawowego prospektu emisyjnego – za przekazanie i przedłożenie ostatecznych warunków, przy czym nie należy wymagać żadnego innego prospektu emisyjnego. Jednakże od pośrednika finansowego należy wymagać opublikowania nowego prospektu emisyjnego, w przypadku gdy emitent lub osoba odpowiedzialna za sporządzenie prospektu pierwotnego nie wyrazi zgody na jego wykorzystanie. W takiej sytuacji pośrednik finansowy powinien być odpowiedzialny za informacje zawarte w prospekcie emisyjnym, w tym wszelkie informacje włączane przez odniesienie, a także, w przypadku podstawowego prospektu emisyjnego, ostateczne warunki.

- (11) Aby umożliwić skuteczne stosowanie dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku)⁽²⁾, dyrektywy 2003/71/WE oraz dyrektywy 2004/109/WE, a także aby wyjaśnić podstawowe problemy związane z rozbieżnościami i dublowaniem się przepisów, Komisja powinna przedstawić definicje następujących terminów: „rynek pierwotny”, „rynek wtórny” i „oferta publiczna”.
- (12) Systemy odpowiedzialności w państwach członkowskich są znacznie zróżnicowane z uwagi na przynależność prawa cywilnego do kompetencji krajowej. W celu określenia i monitorowania rozwiązań w państwach członkowskich Komisja powinna stworzyć tabelę porównawczą systemów obowiązujących w państwach członkowskich.
- (13) Artykuł 4 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2003/71/WE stanowi, że obowiązek publikacji prospektu emisyjnego nie ma zastosowania do akcji, które są oferowane lub przydzielone lub mają być przydzielone bezpłatnie obecnym akcjonariuszom. Zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. e) tej dyrektywy oferta o całkowitej wartości poniżej 100 000 EUR jest całkowicie zwolniona z wymogu publikacji prospektu emisyjnego. W związku z tym odstępstwo określone w art. 4 ust. 1 lit. d) jest zbędne, gdyż oferty bezpłatne wchodzą w zakres stosowania art. 3 ust. 2 lit. e).

⁽¹⁾ Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38.

⁽²⁾ Dz.U. L 96 z 12.4.2003, s. 16.

- (14) Obecne odstępstwa dotyczące papierów wartościowych, które są oferowane lub przydzielone lub mają być przydzielone obecnym lub byłym pracownikom lub dyrektorom, są zbyt ograniczające, aby były przydatne dla znacznej liczby pracodawców prowadzących programy akcji pracowniczych w Unii. Udział pracowników w Unii jest szczególnie ważny dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), w których przypadku poszczególni pracownicy mogą odgrywać istotną rolę w sukcesie przedsiębiorstwa. Dlatego wymóg przedstawiania prospektu emisyjnego nie powinien odnosić się do ofert składanych w ramach programu akcji pracowniczych przez przedsiębiorstwa unijne. Jeżeli papiery wartościowe nie są dopuszczone do obrotu, emitent nie podlega odpowiednim stałym obowiązkom informacyjnym i przepisom dotyczącym nadużyć rynkowych. Dlatego pracodawcy lub ich przedsiębiorstwa powiązane powinni uaktualniać dokument, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2003/71/WE, gdy jest to konieczne do odpowiedniej oceny papierów wartościowych. Odstępstwo powinno zostać rozszerzone również na oferty publiczne i dopuszczanie do obrotu w przypadku przedsiębiorstw zarejestrowanych poza Unią, których papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu albo na rynku regulowanym, albo na rynku państwa trzeciego. W tym ostatnim przypadku, aby odstępstwo mogło być stosowane, Komisja musi podjąć pozytywną decyzję w sprawie równoważności ram prawnych i nadzorczych odpowiedniej regulacji rynków w tym państwie trzecim. Powinno to umożliwić pracownikom unijnym dostęp do bieżących informacji o przedsiębiorstwie.
- (15) Podsumowanie prospektu powinno być kluczowym źródłem informacji dla inwestorów detalicznych. Powinno ono stanowić samoistną część prospektu emisyjnego, a ponadto być krótkie, proste, jasne i łatwe do zrozumienia dla docelowych inwestorów. Powinno skupiać się na informacjach kluczowych dla inwestorów celem umożliwienia im podejmowania decyzji, które oferty i dopuszczenia papierów wartościowych należy dalej rozważyć. Takie kluczowe informacje powinny obejmować podstawową charakterystykę emitenta, wszelkich gwarantów i papierów wartościowych oferowanych lub dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, a także związane z nimi ryzyko. Powinny także obejmować ogólne warunki oferty, w tym szacowany koszt, jakim emitent lub oferujący obciążają inwestora, oraz wskazywać całkowity szacowany koszt, gdyż może on być znaczny. Powinny także informować inwestora o wszelkich prawach związanych z papierami wartościowymi oraz o ryzyku związanym z inwestycją w dane papiery wartościowe. Format podsumowania powinien być ustalony w taki sposób, aby umożliwiał porównanie podsumowań dotyczących podobnych produktów, przez zapewnienie umieszczania informacji równoważnych zawsze w analogicznych miejscach w podsumowaniu.
- (16) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby żadna osoba nie ponosiła odpowiedzialności cywilnej wyłącznie na podstawie podsumowania, w tym jego tłumaczenia, chyba że wprowadza ono w błąd, jest niedokładne lub niezgodne z istotnymi częściami prospektu emisyjnego. W tym celu podsumowanie powinno zawierać jednoznaczne ostrzeżenie.
- (17) Należy sprecyzować, że ostateczne warunki podstawowego prospektu emisyjnego powinny zawierać jedynie informacje z zakresu noty o papierach wartościowych dotyczące konkretnie danej emisji i możliwe do określenia jedynie z chwilą danej emisji. Takie informacje mogą obejmować np. Międzynarodowy Numer Identyfikacyjny Papierów Wartościowych, kurs emisyjny, termin zapadalności, kupon, datę wykonania, kurs wykonania i kurs wykupu oraz inne warunki nieznane w czasie sporządzania prospektu emisyjnego. Inne nowe informacje, które mogłyby wpływać na ocenę emitenta i papierów wartościowych, powinny ogólnie być zamieszczane w suplemencie do prospektu emisyjnego. Ponadto, aby dopełnić obowiązku przekazania kluczowych informacji również w podstawowym prospekcie emisyjnym, emitenci powinni łączyć podsumowanie z odpowiednimi częściami ostatecznych warunków w sposób łatwo dostępny dla inwestorów. W takich przypadkach nie wymaga się odrębnego zatwierdzenia.
- (18) Aby poprawić efektywność emisji z prawem poboru udziałowych papierów wartościowych i odpowiednio uwzględnić wielkość emitentów, bez uszczerbku dla ochrony inwestorów, należy wprowadzić proporcjonalny system obowiązków informacyjnych mający zastosowanie do ofert akcyjnych składanych obecnym akcjonariuszom, którzy mogą albo objąć subskrypcją te akcje, albo sprzedać prawo subskrypcji akcji, do ofert składanych przez MŚP i emitentów o obniżonej kapitalizacji rynkowej (małe przedsiębiorstwa, których akcje zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym), oraz do ofert nieudziałowych papierów wartościowych, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. j) dyrektywy 2003/71/WE, emitowanych przez instytucje kredytowe. Jeżeli takie instytucje kredytowe emitują papiery wartościowe poniżej limitu określonego w tym artykule, ale decydują się na przystąpienie do systemu przewidzianego w niniejszej dyrektywie i w konsekwencji sporządzają prospekt emisyjny, powinny być uprawnione do korzystania z odpowiedniego proporcjonalnego systemu obowiązków informacyjnych. Proporcjonalny system obowiązków informacyjnych dotyczący emisji z prawem poboru powinien mieć zastosowanie, gdy oferowane akcje należą do tej samej klasy co akcje emitenta dopuszczone do obrotu albo na rynku regulowanym, albo w ramach wielostronnej platformy obrotu określonej w art. 4 ust. 1 pkt 15) dyrektywy 2004/39/WE, o ile ta platforma podlega odpowiednim stałym obowiązkom informacyjnym i przepisom dotyczącym nadużyć rynkowych. Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) powinien wydać wytyczne dotyczące tych warunków w celu zapewnienia spójnego podejścia właściwych organów.
- (19) Państwa członkowskie publikują wyczerpujące, zwykle ogólnodostępne informacje na temat swojej sytuacji

finansowej. Jeżeli gwarantem oferty papierów wartościowych jest państwo członkowskie, emitent nie powinien być zobowiązany do udostępniania w prospekcie emisyjnym informacji na temat państwa członkowskiego występującego w roli gwaranta.

- (20) W celu zwiększenia pewności prawnej okres ważności prospektu powinien rozpoczynać się wraz z jego zatwierdzeniem, którego datę właściwy organ może łatwo sprawdzić. Ponadto w celu zapewnienia większej elastyczności, emitenci powinni również mieć możliwość aktualizacji dokumentu rejestracyjnego zgodnie z procedurą uzupełniania prospektów emisyjnych.
- (21) Wskutek wejścia w życie dyrektywy 2004/109/WE nałożony na emitenta dyrektywą 2003/71/WE obowiązek udostępniania co roku dokumentu zawierającego wszystkie informacje opublikowane w okresie 12 miesięcy poprzedzających emisję prospektu lub zawierającego odniesienie do nich stał się obowiązkiem powielającym inne zobowiązania, a co za tym idzie, powinien zostać uchylony. W związku z tym zamiast aktualizować dokument rejestracyjny zgodnie z art. 10 dyrektywy 2003/71/WE, należy go aktualizować za pomocą suplementu lub noty o papierach wartościowych.
- (22) Internet zapewnia łatwy dostęp do informacji. W celu zapewnienia lepszej dostępności dla inwestorów prospekt emisyjny powinien być zawsze publikowany w formie elektronicznej na odpowiedniej stronie internetowej. Jeżeli za sporządzenie prospektu emisyjnego odpowiedzialna jest osoba inna niż emitent, powinna wystarczyć publikacja prospektu na stronie internetowej tej osoby.
- (23) Celem poprawy pewności prawnej należy sprecyzować, kiedy wygasa wymóg publikacji suplementu do prospektu emisyjnego oraz prawo do wycofania zgody. Przepisy te powinny być rozpatrywane oddzielnie. Wymóg uzupełniania prospektu kończy się wraz z ostatecznym upływem terminu ofert lub momentem rozpoczęcia obrotu papierami wartościowymi na rynku regulowanym, w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi później. Z drugiej strony prawo do wycofania zgody powinno mieć zastosowanie jedynie, gdy prospekt emisyjny odnosi się do publicznej oferty papierów wartościowych, a nowy czynnik, błąd lub niedokładność zaistniały przed ostatecznym zamknięciem oferty i wydaniem papierów wartościowych. Stąd prawo do wycofania zgody jest związane z czasem zaistnienia nowego czynnika, błędu lub niedokładności będących powodem sporządzenia suplementu, i zakłada, że to sprawcze zdarzenie zachodzi w chwili, gdy oferta jest jeszcze otwarta i przed wydaniem papierów wartościowych.
- (24) W przypadku uzupełniania prospektu emisyjnego harmonizacja na poziomie Unii terminu przysługującego inwestorom na skorzystanie z prawa wycofania wcześniejszej zgody dałaby pewność emitentom składającym transgraniczne oferty papierów wartościowych. Aby zapewnić elastyczność emitentom z państw członkowskich, w których obowiązuje tradycyjnie dłuższy termin

w tym zakresie, emitent lub oferujący powinni mieć możliwość dobrowolnego przedłużenia terminu przysługującego na skorzystanie z tego prawa. Dla zwiększenia pewności prawnej w suplemencie do prospektu emisyjnego należy sprecyzować, kiedy wygasa prawo do wycofania zgody.

- (25) Organ odpowiedzialny za zatwierdzenie prospektu emisyjnego powinien również powiadamiać emitenta lub osobę odpowiedzialną za sporządzenie prospektu emisyjnego o świadectwie zatwierdzenia prospektu emisyjnego wystosowanym do organów przyjmującego państwa członkowskiego zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE, aby emitent lub osoba odpowiedzialna za sporządzenie prospektu emisyjnego mieli pewność co do tego, czy powiadomienie faktycznie nastąpiło i kiedy miało miejsce.
- (26) Środki konieczne do wdrożenia niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte w drodze aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Jest szczególnie ważne, aby Parlament Europejski otrzymywał projekty środków i projekty aktów wykonawczych, a także wszelkie inne odpowiednie informacje, zanim Komisja podejmie decyzję w sprawie równowagi prospektów emisyjnych sporządzonych w określonym państwie trzecim.
- (27) Aby przestrzegać zasad określonych w motywie 41 dyrektywy 2003/71/WE, uwzględnić postęp techniczny na rynkach finansowych i dookreślić wymogi ustanowione w dyrektywie 2003/71/WE, należy uprawnnić Komisję do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE. W szczególności akty delegowane mogą być konieczne do aktualizacji ustanowionych w niniejszej dyrektywie i w dyrektywie 2003/71/WE progów i definicji obniżonej kapitalizacji rynkowej i MSP oraz do określenia szczegółowej zawartości i specjalnej formy podsumowania, zgodnie z wynikiem debaty rozpoczętej komunikatem Komisji z dnia 30 kwietnia 2009 r. dotyczącym detalicznych produktów inwestycyjnych w pakietach, przy czym należy w jak największym stopniu dostosować treść i formę podsumowania do tego wyniku, zapobiegając duplikacji dokumentów i potencjalnej dezorientacji inwestorów, a także ograniczając do minimum koszty.
- (28) Parlament Europejski i Rada powinny mieć trzy miesiące od daty powiadomienia na zgłoszenie sprzeciwu wobec aktu delegowanego. Termin ten powinien móc być przedłużony z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady o trzy miesiące w odniesieniu do obszarów budzących istotne zaniepokojenie. Parlament Europejski i Rada powinny mieć możliwość poinformowania pozostałych instytucji, że nie zamierzają zgłaszać sprzeciwu. Takie wcześnie zatwierdzanie aktów delegowanych jest szczególnie wskazane w razie konieczności przestrzegania terminów, np. w celu zastosowania się do określonych w akcie podstawowym harmonogramów dotyczących przyjmowania przez Komisję aktów delegowanych.

- (29) W deklaracji nr 39 dotyczącej art. 290 TFUE, dołączonej do aktu końcowego konferencji międzyrządowej, która przyjęła Traktat z Lizbony podpisany w dniu 13 grudnia 2007 r., uczestnicy konferencji odnotowali wyrażony przez Komisję zamiar dalszego konsultowania się z ekspertami powołanymi przez państwa członkowskie podczas przygotowywania projektów aktów delegowanych w dziedzinie usług finansowych zgodnie z ustaloną praktyką.
- (30) W związku z tym, że cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie zmniejszenie obciążeń administracyjnych związanych z publikowaniem prospektów emisyjnych w przypadku publicznych ofert papierów wartościowych oraz w przypadku dopuszczania do obrotu na rynkach regulowanych w Unii, nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na ich rozmiary lub skutki możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie unijnym, Unia może podjąć działania zgodne z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (31) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 2003/71/WE i 2004/109/WE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany dyrektywy 2003/71/WE

W dyrektywie 2003/71/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 2:

- (i) lit. h) otrzymuje brzmienie:

„h) papierów wartościowych ujętych w ofercie, której całkowita wartość w Unii jest mniejsza niż 5 000 000 EUR, przy czym ograniczenie to oblicza się za okres 12 miesięcy;”;

- (ii) lit. j) otrzymuje brzmienie:

„j) nieudziałowych papierów wartościowych emitowanych w sposób ciągły lub powtarzalny przez instytucje kredytowe, w przypadku gdy całkowita wartość oferty w Unii jest mniejsza niż 75 000 000 EUR, przy czym ograniczenie to oblicza się za okres 12 miesięcy, pod warunkiem że takie papiery wartościowe:

- (i) nie są podporządkowane, zamienne ani wymienne;

- (ii) nie dają prawa subskrypcji lub nabycia innych typów papierów wartościowych i nie są powiązane z instrumentem pochodnym.”;

- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W celu uwzględnienia rozwoju technicznego na rynkach finansowych, w tym inflacji, Komisja przyji-

muje, w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 24a i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 24b i 24c, środki dotyczące dostosowywania ograniczeń, o których mowa w ust. 2 lit. h) i j) niniejszego artykułu.”;

- 2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1:

- (i) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) »inwestorzy kwalifikowani« oznaczają osoby lub podmioty, które są opisane w załączniku II część I pkt 1)–4) dyrektywy 2004/39/WE, oraz osoby lub podmioty traktowane na życzenie jako klienci branżowi zgodnie z załącznikiem II do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych (*) lub osoby uznawane za uprawnionych kontrahentów zgodnie z art. 24 dyrektywy 2004/39/WE, chyba że wyraziły życzenie traktowania ich jako klientów niebranżowych. Firmy inwestycyjne i instytucje kredytowe na życzenie emitenta informują go o swojej klasyfikacji z zastrzeżeniem odpowiednich przepisów dotyczących ochrony danych. Firmy inwestycyjne uprawnione do dalszego uznawania obecnych klientów branżowych za takowych zgodnie z art. 71 ust. 6 dyrektywy 2004/39/WE są uprawnieni do traktowania tych klientów jako inwestorów kwalifikowanych zgodnie z niniejszą dyrektywą;

(*) Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.”;

- (ii) dodaje się następujące litery:

„s) »kluczowe informacje« oznaczają istotne i odpowiednio ustrukturyzowane informacje, które należy przekazywać inwestorom, aby umożliwić im zrozumienie charakteru emitenta, gwaranta i papierów wartościowych, które są im oferowane lub dopuszczane do obrotu na rynku regulowanym, i związanego z nimi ryzyka, oraz – bez uszczerbku dla art. 5 ust. 2 lit. b) – podjęcie decyzji, które oferty papierów wartościowych rozważać dalej. W świetle oferty oraz danych papierów wartościowych, kluczowe informacje obejmują następujące elementy:

- (i) krótki opis ryzyka wraz z podstawową charakterystyką emitenta i wszelkich gwarantów, w tym aktywów, pasywów i sytuacji finansowej;

- (ii) krótki opis ryzyka wraz z istotną charakterystyką inwestycji w ten papier wartościowy, w tym wszelkich praw związanych z papierami wartościowymi;

- (iii) ogólne warunki oferty, w tym szacowany koszt, jakim emitent lub oferujący obciążają inwestora;

(iv) szczegółowe informacje na temat dopuszczenia do obrotu;

(v) przyczyny oferty i wykorzystanie wpływów pieniężnych;

t) »spółka o obniżonej kapitalizacji rynkowej« oznacza spółkę notowaną na rynku regulowanym, której średnia kapitalizacja rynkowa wynosi poniżej 100 000 000 EUR na podstawie notowań z końca roku w trzech ostatnich latach kalendarzowych.»;

b) uchyla się ust. 2 i 3;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W celu uwzględnienia rozwoju technicznego na rynkach finansowych i dookreślenia wymogów ustanowionych w niniejszym artykule Komisja przyjmuje – na mocy aktów delegowanych zgodnie z art. 24a i na warunkach określonych w art. 24b i 24c – definicje, o których mowa w ust. 1, w tym dostosowuje wartości stosowane do definiowania MŚP oraz progi obniżonej kapitalizacji rynkowej, biorąc pod uwagę sytuację na poszczególnych rynkach krajowych, w tym klasyfikację stosowaną przez podmioty działające na rynkach regulowanych, przepisy i zalecenia Unii, a także rozwój gospodarczy.»;

3) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Obowiązek publikacji prospektu emisyjnego nie ma zastosowania do następujących rodzajów ofert:

a) oferty papierów wartościowych skierowanej jedynie do inwestorów kwalifikowanych; i/lub

b) oferty papierów wartościowych skierowanej do mniej niż 150 osób fizycznych lub prawnych na państwo członkowskie, innych niż inwestorzy kwalifikowani; i/lub

c) oferty papierów wartościowych skierowanej do inwestorów, którzy nabywają papiery wartościowe o całkowitej wartości co najmniej 100 000 EUR na inwestora dla każdej osobnej oferty; i/lub

d) oferty papierów wartościowych, których nominal jednostkowy jest równy co najmniej 100 000 EUR; i/lub

e) oferty papierów wartościowych o całkowitej wartości w Unii mniejszej niż 100 000 EUR, przy czym ograniczenie to oblicza się za okres 12 miesięcy.»;

(ii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku takiej późniejszej odsprzedaży papierów wartościowych lub ostatecznego ich

plasowania poprzez pośredników finansowych państwa członkowskie nie wymagają sporządzenia kolejnego prospektu emisyjnego, jeżeli dostępny jest ważny prospekt emisyjny zgodnie z art. 9, a emitent lub osoba odpowiedzialna za sporządzenie takiego prospektu wyraża zgodę na jego wykorzystanie w drodze pisemnej umowy.»;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W celu uwzględnienia rozwoju technicznego na rynkach finansowych, w tym inflacji, Komisja przyjmuje – na mocy aktów delegowanych zgodnie z art. 24a i na warunkach określonych w 24b i 24c – środki dotyczące progów, o których mowa w ust. 2 lit. c)–e) niniejszego artykułu.»;

4) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1:

(i) lit. c)–e) otrzymują brzmienie:

„c) papierów wartościowych, które są oferowane lub przydzielone lub mają być przydzielone w związku z połączeniem lub podziałem, pod warunkiem że dostępny jest dokument zawierający informacje uznawane przez właściwy organ za równoważne informacjom zawartym w prospekcie emisyjnym, przy uwzględnieniu wymagań przepisów Unii;

d) dywidend wypłacanych obecnym akcjonariuszom w formie akcji tej samej klasy co akcje, od których płacone są takie dywidendy, pod warunkiem że dostępny jest dokument zawierający informacje w sprawie liczby i charakteru akcji oraz przyczyn i szczegółów oferty;

e) papierów wartościowych oferowanych, przydzielonych lub papierów wartościowych, które zostaną przydzielone obecnym lub byłym dyrektorom lub pracownikom przez ich pracodawcę lub przez przedsiębiorstwo powiązane, pod warunkiem że przedsiębiorstwo ma siedzibę zarządu lub siedzibę statutową w Unii oraz że dostępny jest dokument zawierający informacje w sprawie liczby i charakteru papierów wartościowych oraz przyczyn i szczegółów oferty.»;

(ii) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„Litera e) ma zastosowanie również do spółek zarejestrowanych poza Unią, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu albo na rynku regulowanym, albo na rynku państwa trzeciego. W tym ostatnim przypadku odstępstwo stosuje się, pod warunkiem że odpowiednie informacje, w tym dokument, o którym mowa w lit. e), są dostępne co najmniej w języku przyjętym w sferze finansów międzynarodowych oraz że Komisja przyjęła decyzję o równoważności w odniesieniu do rynku danego państwa trzeciego.

Na żądanie właściwego organu państwa członkowskiego Komisja przyjmuje decyzje o równoważności zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 24 ust. 2, stwierdzając, czy ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego zapewniają zgodność rynku regulowanego dozwolonego w tym państwie trzecim z prawnie wiążącymi wymogami, które są – do celów stosowania odstępstwa zgodnie z lit. e) – równoważne wymogom wynikającym z dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (*), z tytułu III dyrektywy 2004/39/WE i z dyrektywy 2004/109/WE z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym (**) i które podlegają skutecznemu nadzorowi i stosowaniu w tym państwie trzecim. Ten właściwy organ wyjaśnia, dlaczego uważa, że ramy prawne i nadzorcze danego państwa trzeciego mogą być uznane za równoważne, i przekazuje odpowiednie informacje w tym celu.

Ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego można uznać za równoważne, jeżeli spełniają co najmniej następujące warunki:

- (i) rynki podlegają zezwoleniu oraz stałemu skutecznemu nadzorowi i stosowaniu przepisów;
- (ii) w odniesieniu do rynków istnieją jasne i przejrzyste przepisy dotyczące dopuszczania papierów wartościowych do obrotu, tak aby takie papiery wartościowe mogły być przedmiotem uczciwego, zgodnego z przepisami i skutecznego handlu oraz aby podlegały swobodnemu obrotowi;
- (iii) emitenci papierów wartościowych podlegają okresowym i stałym wymogom informacyjnym zapewniającym wysoki poziom ochrony inwestorów; oraz
- (iv) przejrzystość i wiarygodność rynku są zapewnione przez zapobieganie nadużyciom rynkowym w postaci wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji rynkowej.

W odniesieniu do lit. e) w celu uwzględnienia rozwoju rynków finansowych Komisja może przyjąć w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 24a i na warunkach określonych w art. 24b i 24c środki mające na celu dookreślenie powyższych kryteriów lub dodanie dalszych kryteriów do stosowania przy ocenie równoważności.

(*) Dz.U. L 96 z 12.4.2003, s. 16.

(**) Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38.”;

b) w ust. 2 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) papierów wartościowych, które są oferowane lub przydzielone lub mają być przydzielone w związku z przejęciem lub podziałem, pod warunkiem że dostępny jest dokument zawierający informacje uznawane przez właściwy organ za równoważne informacjom zawartym w prospekcie emisyjnym, z uwzględnieniem wymagań przepisów Unii;”;

5) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2:

(i) w akapicie pierwszym część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„2. Prospekt emisyjny zawiera informacje dotyczące emitenta i papierów wartościowych objętych publiczną ofertą lub papierów wartościowych, które mają być dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym. Zawiera on również podsumowanie, w którym w sposób zwięzły i nietechnicznym językiem przedstawia się kluczowe informacje w języku, w którym pierwotnie sporządzono prospekt emisyjny. Format i treść podsumowania prospektu emisyjnego zawierają, w połączeniu z prospektem, odpowiednie informacje na temat podstawowych elementów danych papierów wartościowych, mające pomagać inwestorom w podejmowaniu decyzji o inwestycji w takie papiery wartościowe.

Podsumowanie jest sporządzane we wspólnym formacie w celu ułatwienia porównywalności podsumowań podobnych papierów wartościowych, a jego treść powinna obejmować kluczowe informacje dotyczące danych papierów wartościowych mające pomagać inwestorom w podejmowaniu decyzji o inwestycji w takie papiery wartościowe. Podsumowanie zawiera również następujące ostrzeżenie:”;

(ii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Gdy prospekt emisyjny odnosi się do dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym nieudziałowych papierów wartościowych o nominałach co najmniej 100 000 EUR, nie ma obowiązku sporządzenia podsumowania, chyba że wymaga tego państwo członkowskie zgodnie z art. 19 ust. 4.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Emitent, oferujący lub osoba wnioskująca o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym może sporządzić prospekt emisyjny jako pojedynczy dokument lub oddzielne dokumenty. Prospekt emisyjny złożony z oddzielnych dokumentów dzieli wymagane informacje na dokument rejestracyjny, notę o papierach wartościowych i podsumowanie. Dokument rejestracyjny zawiera informacje odnoszące się do emitenta. Nota o papierach wartościowych zawiera informacje dotyczące papierów wartościowych będących przedmiotem publicznej oferty lub papierów wartościowych, które mają być dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym.”;

c) w ust. 4 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Gdy ostateczne warunki oferty nie są ujęte ani w podstawowym prospekcie emisyjnym, ani w suplemencie, są one udostępniane inwestorom, przedkładane właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego i komunikowane przez emitenta właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego (przyjmujących państw członkowskich), tak szybko jak to wykonalne po przygotowaniu poszczególnych publicznych ofert i w miarę możliwości przed rozpoczęciem publicznej oferty lub dopuszczenia do obrotu. Ostateczne warunki obejmują jedynie informacje związane z notą o papierach wartościowych i nie są wykorzystywane do uzupełnienia podstawowego prospektu emisyjnego. W takich przypadkach zastosowanie ma art. 8 ust. 1 lit. a).”;

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W celu uwzględnienia rozwoju technicznego na rynkach finansowych i dookreślenia wymogów ustanowionych w niniejszym artykule Komisja przyjmuje w drodze aktów delegowanych, zgodnie z art. 24a i na warunkach określonych w art. 24b i 24c, środki dotyczące następujących kwestii:

- a) format prospektu emisyjnego lub podstawowego prospektu emisyjnego, podsumowania, warunków końcowych i suplementów; oraz
- b) szczegółową treść i określoną formę kluczowych informacji do zamieszczenia w podsumowaniu.

Te akty delegowane przyjmuje się do dnia 1 lipca 2012 r.”;

6) w art. 6 ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie zapewniają jednak, aby żadna osoba nie ponosiła odpowiedzialności cywilnej wyłącznie na podstawie podsumowania, w tym jego tłumaczenia, chyba że jest ono wprowadzające w błąd, niedokładne lub niezgodne w zestawieniu z pozostałymi częściami prospektu emisyjnego lub nie dostarcza w zestawieniu z pozostałymi częściami prospektu emisyjnego kluczowych informacji mających pomagać inwestorom przy podejmowaniu decyzji o inwestycji w takie papiery wartościowe. Podsumowanie zawiera wyraźne ostrzeżenie w tym zakresie.”;

7) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zgodnie z art. 24a i na warunkach określonych w art. 24b i 24c Komisja przyjmuje szczegółowe akty delegowane dotyczące szczególnych informacji, które muszą być zawarte w prospekcie emisyjnym, aby uniknąć powielania informacji, w przypadku gdy prospekt emisyjny składa się z oddzielnych dokumentów.”;

b) w ust. 2:

(i) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) poszczególne typy i cechy ofert i dopuszczania do obrotu na rynku regulowanym nieudziałowych papierów wartościowych. Informacje wymagane w prospekcie emisyjnym są odpowiednie z punktu widzenia inwestorów zainteresowanych nieudziałowymi papierami wartościowymi o nominale jednostkowym co najmniej 100 000 EUR;”;

(ii) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) poszczególne rodzaje działalności i wielkość emitenta, w szczególności instytucji kredytowych emitujących nieudziałowe papiery wartościowe, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. j), spółek o obniżonej kapitalizacji rynkowej oraz MŚP; w przypadku takich przedsiębiorstw informacja dostosowana jest do ich wielkości i, w stosownych przypadkach, do ich krótszego okresu istnienia;”;

(iii) dodaje się literę w brzmieniu:

„g) proporcjonalny system obowiązków informacyjnych stosuje się w odniesieniu do ofert lub akcji spółek, których akcje tej samej klasy dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym lub w ramach wielostronnej platformy obrotu określonej w art. 4 ust. 1 pkt 15) dyrektywy 2004/39/WE i które podlegają odpowiednim stałym obowiązkom informacyjnym i przepisom dotyczącym nadużyć rynkowych, pod warunkiem że emitent nie wyłączył ze stosowania ustawowego prawa poboru.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Akty delegowane, o których mowa w ust. 1, opierają się na standardach w dziedzinie informacji finansowych i niefinansowych określonych przez międzynarodowe organizacje komisji papierów wartościowych, w szczególności przez IOSCO, i na załącznikach informacyjnych do niniejszej dyrektywy.”;

8) w art. 8 ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) w części wprowadzającej ust. 2 i w ust. 3 wyrażenie „środki wykonawcze” zastępuje się wyrażeniem „akty delegowane”;

b) dodaje się następujący ustęp:

„3a. Jeżeli gwarantem papierów wartościowych jest państwo członkowskie, emitent, oferujący lub osoba wnioskująca o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym mogą przy sporządzaniu prospektu emisyjnego zgodnie z art. 1 ust. 3 pominąć informacje o takim gwarancie.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W celu uwzględnienia rozwoju technicznego na rynkach finansowych i dookreślenia wymogów ustanowionych w niniejszym artykule Komisja przyjmuje w drodze aktów delegowanych, zgodnie z art. 24a i na warunkach określonych w art. 24b i 24c, środki dotyczące ust. 2.”;

9) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prospekt emisyjny ważny jest przez 12 miesięcy od zatwierdzenia w przypadku publicznych ofert lub dopuszczania do obrotu na rynku regulowanym, pod warunkiem że prospekt emisyjny został uzupełniony o suplementy wymagane na podstawie art. 16.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przedstawiony do zatwierdzenia i zatwierdzony uprzednio dokument rejestracyjny, o którym mowa w art. 5 ust. 3, ważny jest przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy. Dokument rejestracyjny z załączoną notą o papierach wartościowych i podsumowaniem, uaktualniony zgodnie z art. 12 ust. 2 lub art. 16, uważa się za ważny prospekt emisyjny.”;

10) uchyla się art. 10;

11) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zezwalają, aby informacje były włączane do prospektów emisyjnych przez odniesienie do jednego lub więcej uprzednio lub równocześnie opublikowanych dokumentów, które zostały zatwierdzone przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego lub przedstawione mu zgodnie z niniejszą dyrektywą lub dyrektywą 2004/109/WE. Informacje te stanowią najnowsze informacje dostępne emitentowi. Informacje nie mogą być włączane do podsumowania przez odniesienie.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W celu uwzględnienia rozwoju technicznego na rynkach finansowych i w celu dookreślenia wymogów ustanowionych w niniejszym artykule Komisja przyjmuje w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 24a i na warunkach określonych w art. 24b i 24c środki dotyczące informacji, które należy włączać przez odniesienie.”;

12) w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W takim przypadku nota o papierach wartościowych zawiera informacje, które zwykle przedstawione są w dokumencie rejestracyjnym, jeżeli doszło do istotnej zmiany lub nowych sytuacji, które mogą wpłynąć na

ocenę dokonywaną przez inwestorów po zatwierdzeniu ostatniego uaktualnienia dokumentu rejestracyjnego lub któregokolwiek suplementu przewidzianego w art. 16. Nota o papierach wartościowych i podsumowanie podlegają osobnemu zatwierdzeniu.”;

13) w art. 13 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W celu uwzględnienia rozwoju technicznego na rynkach finansowych i w celu dookreślenia wymogów ustanowionych w niniejszym artykule Komisja przyjmuje w drodze aktów delegowanych, zgodnie z art. 24a i na warunkach określonych w art. 24b i 24c, środki dotyczące warunków, zgodnie z którymi można dostosowywać limity czasowe.”;

14) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2:

(i) w akapicie pierwszym lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) w formie elektronicznej na stronie internetowej emitenta lub, jeżeli ma to zastosowanie, na stronach internetowych pośredników finansowych plasujących lub sprzedających papiery wartościowe, w tym upoważnionych płatników; lub”;

(ii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie wymagają od emitentów lub osób odpowiedzialnych za sporządzenie prospektu emisyjnego, publikujących prospekty emisyjne zgodnie z lit. a) lub b), aby opublikowali prospekt emisyjny również w formie elektronicznej zgodnie z lit. c).”;

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W celu uwzględnienia rozwoju technicznego na rynkach finansowych i w celu dookreślenia wymogów ustanowionych w niniejszym artykule Komisja przyjmuje w drodze aktów delegowanych, zgodnie z art. 24a i na warunkach określonych w art. 24b i 24c, środki dotyczące ust. 1–4 niniejszego artykułu.”;

15) art. 15 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W celu uwzględnienia rozwoju technicznego na rynkach finansowych i w celu dookreślenia wymogów ustanowionych w niniejszym artykule Komisja przyjmuje w drodze aktów delegowanych, zgodnie z art. 24a i na warunkach określonych w art. 24b i 24c, środki dotyczące upowszechniania reklam zapowiadających zamiar publicznego oferowania papierów wartościowych lub dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym, w szczególności przed podaniem do publicznej wiadomości prospektu emisyjnego lub przed otwarciem subskrypcji, oraz środki dotyczące ust. 4 niniejszego artykułu.”;

16) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Suplementy do prospektu emisyjnego

1. Każdy nowy znaczący czynnik, istotny błąd lub niedokładność odnoszące się do informacji zawartych w prospekcie emisyjnym, które mogą wpłynąć na ocenę papierów wartościowych i które powstały lub zostały zauważone w okresie między zatwierdzeniem prospektu emisyjnego a ostatecznym zamknięciem publicznej oferty lub, w odpowiednim przypadku, rozpoczęciem obrotu na rynku regulowanym, w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi później, umieszcza się w suplemencie do prospektu emisyjnego. Taki suplement jest zatwierdzany w ten sam sposób w terminie nie dłuższym niż 7 dni roboczych i publikowany zgodnie z co najmniej takimi samymi regułami jak zastosowane do pierwotnego prospektu emisyjnego w momencie jego publikacji. W razie potrzeby do podsumowania i jego tłumaczeń również dodaje się suplement w celu uwzględnienia nowych informacji zawartych w suplemencie do prospektu emisyjnego.

2. Jeżeli prospekt emisyjny odnosi się do publicznej oferty papierów wartościowych, inwestorzy, którzy zgodzili się już na nabycie lub subskrypcję papierów wartościowych przed publikacją suplementu, mają prawo do wycofania swojej zgody, które mogą wykonać w terminie dwóch dni roboczych od publikacji suplementu, pod warunkiem że każdy nowy czynnik, błąd lub niedokładność, o których mowa w ust. 1, zaistniały przed ostatecznym zamknięciem publicznej oferty i wydaniem papierów wartościowych. Termin ten może zostać przedłużony przez emitenta lub oferującego. Ostateczny termin wygaśnięcia prawa do wycofania zgody jest wskazany w suplemencie.”;

17) art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego powiadamia, na wniosek emitenta lub osoby odpowiedzialnej za sporządzenie prospektu emisyjnego, w terminie trzech dni roboczych od otrzymania takiego wniosku lub (jeżeli wniosek został przedstawiony łącznie z projektem prospektu emisyjnego) w terminie jednego dnia roboczego od zatwierdzenia prospektu emisyjnego właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, przekazując świadectwo zatwierdzenia potwierdzające, że prospekt emisyjny został sporządzony zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz egzemplarz takiego prospektu emisyjnego. Jeżeli ma to zastosowanie, do takiego powiadomienia załącza się tłumaczenie podsumowania sporządzone w ramach obowiązków emitenta lub osoby odpowiedzialnej za sporządzenie prospektu emisyjnego. Taka sama procedura jest przestrzegana w przypadku każdego suplementu do prospektu emisyjnego. Informacja o świadectwie zatwierdzenia jest przekazywana również emitentowi lub osobie odpowiedzialnej za sporządzenie prospektu emisyjnego, w tym samym czasie co właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego.”;

18) art. 19 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Gdy wnioskuje się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym nieudziałowych papierów wartościowych

o nominale jednostkowym co najmniej 100 000 EUR w jednym państwie członkowskich lub ich większej liczbie, prospekt emisyjny sporządza się albo w języku dopuszczonym przez właściwe organy rodzimych i przyjmujących państw członkowskich, albo w języku przyjętym w sferze międzynarodowych finansów, według wyboru odpowiednio emitenta, oferującego lub osoby wnioskującej o dopuszczenie do obrotu. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że ich ustawodawstwo krajowe wymagać będzie, aby podsumowanie sporządzone zostało w ich języku(-ach) urzędowym(-ych).”;

19) art. 20 ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja przyjmuje w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 24a, 24b i 24c środki w celu ustanowienia ogólnych kryteriów równoważności w oparciu o wymogi określone w art. 5 i 7.”;

20) w art. 21 ust. 4 lit. d) słowa „środkami wykonawczymi do niej” zastępuje się słowami „aktami delegowanymi, o których w niej mowa”;

21) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 24a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 1 ust. 4, art. 2 ust. 4, art. 3 ust. 4, art. 4 ust. 1 akapit piąty, art. 5 ust. 5, art. 7 ust. 1, art. 8 ust. 4, art. 11 ust. 3, art. 13 ust. 7, art. 14 ust. 8, art. 15 ust. 7 i art. 20 ust. 3 akapit pierwszy, są przyznawane Komisji na okres 4 lat od dnia 31 grudnia 2010 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazanych uprawnień w terminie najpóźniej sześciu miesięcy przed zakończeniem okresu czterech lat. Delegacja uprawnień jest automatycznie przedłużana na taki sam okres, chyba że Parlament Europejski lub Rada odwoła ją zgodnie z art. 24b.

2. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o nim równocześnie Parlament Europejski i Radę.

3. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych przyznaje się Komisji z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 24b i 24c.

Artykuł 24b

Odwołanie przekazania uprawnień

1. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 1 ust. 4, art. 2 ust. 4, art. 3 ust. 4, art. 4 ust. 1 akapit piąty, art. 5 ust. 5, art. 7 ust. 1, art. 8 ust. 4, art. 11 ust. 3, art. 13 ust. 7, art. 14 ust. 8, art. 15 ust. 7 lub art. 20 ust. 3 akapit pierwszy, może zostać odwołane w dowolnym czasie przez Parlament Europejski lub Radę.

2. Instytucja, która rozpoczęła wewnętrzną procedurę w celu podjęcia decyzji, czy odwołać przekazanie uprawnień, dokłada starań, aby poinformować drugą instytucję i Komisję odpowiednio wcześniej przed podjęciem ostatecznej decyzji, wskazując przekazane uprawnienia, które mogłyby zostać odwołane.

3. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień w niej określonych. Staje się skuteczna natychmiast lub w terminie późniejszym, który jest w niej określony. Nie wpływa ona na ważność obowiązujących już aktów delegowanych. Jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 24c

Sprzeciw wobec aktów delegowanych

1. W terminie trzech miesięcy od dnia powiadomienia Parlament Europejski lub Rada mogą zgłaszać sprzeciw wobec aktu delegowanego.

Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o trzy miesiące.

2. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 1, ani Parlament Europejski, ani Rada nie wniosą sprzeciwu wobec aktu delegowanego, zostaje on opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wchodzi w życie w określonym w nim dniu.

Akt delegowany może zostać opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wejść w życie przed upływem tego terminu, jeżeli zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie zamierzają wnieść sprzeciwu.

3. Jeśli Parlament Europejski lub Rada wyrażą sprzeciw wobec aktu delegowanego w terminie, o którym mowa w ust. 1, nie wchodzi on w życie. Zgodnie z art. 296 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej instytucja zgłaszająca sprzeciw podaje powody tego sprzeciwu wobec danego aktu delegowanego.”;

22) w części I lit. C i w częściach III i IV załącznika I, w części II załącznika II, w częściach II i III załącznika III oraz w tiret trzecim załącznika IV wyrażenie „kluczowe informacje” zastępuje się wyrażeniem „istotne informacje”.

Artykuł 2

Zmiany w dyrektywie 2004/109/WE

W dyrektywie 2004/109/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 lit. i) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) w przypadku emitenta dłużnych papierów wartościowych o nominale jednostkowym poniżej 1 000 EUR lub emitenta akcji:

- zarejestrowanego w Unii – państwo członkowskie, w którym znajduje się jego statutowa siedziba,
- zarejestrowanego w państwie trzecim – państwo członkowskie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. m) ppkt (iii) dyrektywy 2003/71/WE.

Definicję »macierzystego« państwa członkowskiego stosuje się wobec dłużnych papierów wartościowych

w walucie innej niż euro, pod warunkiem że ich nominalna jednostkowy w dniu emisji wynosi mniej niż 1 000 EUR, chyba że jest on niemal równy 1 000 EUR.”;

2) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) podmiotów emitujących wyłącznie dłużne papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, o nominale jednostkowym równym co najmniej 100 000 EUR lub, w przypadku dłużnych papierów wartościowych denominowanych w walucie innej niż euro, o nominale jednostkowym równym w dniu emisji co najmniej równowartości 100 000 EUR.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. b), art. 4, 5, i 6 nie mają zastosowania do podmiotów emitujących wyłącznie dłużne papiery wartościowe o nominale jednostkowym równym co najmniej 50 000 EUR lub, w przypadku dłużnych papierów wartościowych denominowanych w walucie innej niż euro, o nominale jednostkowym równym w dniu emisji co najmniej równowartości 50 000 EUR, które zostały już dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym Unii przed dniem 31 grudnia 2010 r., dopóki takie dłużne papiery wartościowe są w obiegu.”;

3) art. 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli do wzięcia udziału w zgromadzeniu mają zostać zaproszeni tylko posiadacze dłużnych papierów wartościowych o nominale jednostkowym równym co najmniej 100 000 EUR lub, w przypadku dłużnych papierów wartościowych denominowanych w walucie innej niż euro, o nominale jednostkowym równym w dniu emisji co najmniej równowartości 100 000 EUR, na miejsce takiego spotkania emitent może wybrać dowolne państwo członkowskie, pod warunkiem że wszystkie urządzenia i informacje niezbędne do umożliwienia posiadaczom takich papierów wykonania ich praw są w tym państwie członkowskim dostępne.

Wybór, o którym mowa w akapicie pierwszym, ma również zastosowanie do posiadaczy dłużnych papierów wartościowych o nominale jednostkowym równym co najmniej 50 000 EUR lub, w przypadku dłużnych papierów wartościowych denominowanych w walucie innej niż euro, o nominale jednostkowym równym w dniu emisji co najmniej równowartości 50 000 EUR, które zostały już dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym Unii przed dniem 31 grudnia 2010 r., dopóki takie dłużne papiery wartościowe są w obiegu, pod warunkiem że wszystkie urządzenia i informacje niezbędne do umożliwienia posiadaczom takich papierów wykonania ich praw są dostępne w państwie członkowskim wybranym przez emitenta.”;

4) art. 20 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W drodze odstępstwa od ust. 1–4, jeżeli papiery wartościowe o nominale jednostkowym równym co najmniej 100 000 EUR lub, w przypadku dłużnych papierów wartościowych denominowanych w walucie innej niż euro, o nominale jednostkowym równym w dniu emisji co najmniej równoważności 100 000 EUR, są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w jednym państwie członkowskim lub większej ich liczbie, informacje regulowane podawane są do wiadomości publicznej w języku akceptowanym przez właściwe organy macierzystego i przyjmującego państwa członkowskiego lub w języku przyjętym w sferze finansów międzynarodowych, przy czym wybór należy do emitenta lub do osoby, która bez zgody emitenta zwróciła się z wnioskiem o dopuszczenie papierów do obrotu.

Odstępstwo, o którym mowa w akapicie pierwszym ma również zastosowanie do dłużnych papierów wartościowych o nominale jednostkowym równym co najmniej 50 000 EUR lub, w przypadku dłużnych papierów wartościowych denominowanych w walucie innej niż euro, o nominale jednostkowym równym w dniu emisji co najmniej równoważności 50 000 EUR, które zostały już dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w jednym państwie członkowskim lub większej ich liczbie przed dniem 31 grudnia 2010 r., dopóki takie dłużne papiery wartościowe są w obiegu.”.

Artykuł 3

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 1 lipca 2012 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Przegląd

Do dnia 1 stycznia 2016 r. Komisja ocenia stosowanie dyrektywy 2003/71/WE zmienionej niniejszą dyrektywą, w szczególności pod względem stosowania i skutków przepisów, w tym przepisów dotyczących odpowiedzialności, w odniesieniu do podsumowania z kluczowymi informacjami, do wpływu odstępstw przewidzianych w art. 4 ust. 1 lit. e) na ochronę pracowników oraz proporcjonalny system obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. e) i g), a także do elektronicznej publikacji prospektów emisyjnych zgodnie z art. 14, oraz dokonuje przeglądu art. 2 ust. 1 lit. m) ppkt (ii) w związku z ograniczeniem dotyczącym ustalania macierzystego państwa członkowskiego dla emisji nieudziałowych papierów wartościowych o nominale poniżej 1 000 EUR w celu rozważenia, czy przepis ten powinien zostać utrzymany, czy też uchylony. Komisja ocenia również potrzebę przeglądu definicji terminu „publiczna oferta” oraz potrzebę zdefiniowania terminów „rynek pierwotny” i „rynek wtórny” i w związku z tym dokładnie precyzuje powiązania między dyrektywą 2003/71/WE a dyrektywami 2003/6/WE i 2004/109/WE. Po dokonaniu oceny Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w stosownych przypadkach wraz z wnioskami w sprawie zmiany dyrektywy 2003/71/WE.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 6

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 24 listopada 2010 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

O. CHASTEL
Przewodniczący

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1169/2010

z dnia 10 grudnia 2010 r.

w sprawie wspólnej metody oceny bezpieczeństwa w odniesieniu do zgodności z wymogami dotyczącymi uzyskania kolejowych autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym, oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa (dyrektywa w sprawie bezpieczeństwa kolei) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1,

uwzględniając zalecenie ERA/REC/SAF/09-2009 Europejskiej Agencji Kolejowej, przekazane Komisji dnia 18 września 2009 r., w sprawie wspólnej metody oceny bezpieczeństwa w odniesieniu do zgodności,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem ustanawianej poniżej wspólnej metody oceny bezpieczeństwa jest zapewnienie krajowym organom bezpieczeństwa ram harmonizacji kryteriów decyzyjnych w całej Unii, zgodnie z art. 17 ust. 4 dyrektywy 2004/49/WE. Metoda ta powinna umożliwić krajowym organom bezpieczeństwa ocenę zgodności z wymogami w sposób ujednolicony.
- (2) Wspólna metoda oceny bezpieczeństwa powinna obejmować wszystkie zharmonizowane wymogi i metody oceny, aby umożliwić krajowym organom bezpieczeństwa wydanie zarządcy infrastruktury autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa obejmującej ogólną adekwatność systemu zarządzania bezpieczeństwem oraz ewentualnych autoryzacji dotyczących konkretnych sieci. Ponadto prawdopodobne jest, że zarządca infrastruktury wystąpi o autoryzację w odniesieniu do konkretnej sieci jednocześnie z wystąpieniem o autoryzację ogólną na podstawie swojego systemu zarządzania bezpieczeństwem.

- (3) Krajowe organy bezpieczeństwa oceniają zdolność zarządcy infrastruktury do spełnienia wszystkich wymogów niezbędnych do prowadzenia działalności w ogóle oraz w określonej sieci, w odniesieniu do której zarządca ubiega się o autoryzację, dokonując oceny jego systemu zarządzania bezpieczeństwem na poziomie ogólnym.
- (4) Każdy krajowy organ bezpieczeństwa musi wprowadzić mechanizm weryfikacji, czy wyniki wskazane we wniosku o wydanie autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa są osiągane podczas eksploatacji po wydaniu autoryzacji, a także czy stale spełniane są wszystkie niezbędne wymogi, zgodnie z art. 16 ust. 2 lit. f) oraz art. 17 ust. 2 dyrektywy 2004/49/WE. W związku z tym niezbędne jest opracowanie systemu nadzoru po wydaniu autoryzacji, opartego na kluczowych, fundamentalnych zasadach w celu zapewnienia zharmonizowanego podejścia krajowych organów bezpieczeństwa w każdym państwie członkowskim.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu, o którym mowa w art. 27 ust. 1 dyrektywy 2004/49/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólną metodę oceny bezpieczeństwa w odniesieniu do zgodności z wymogami dotyczącymi uzyskania autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa, o których mowa w art. 6 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2004/49/WE.

Wspólna metoda oceny bezpieczeństwa obejmuje:

- a) procedurę i kryteria oceny wniosków zarządców infrastruktury o wydanie autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa, o której mowa w art. 11 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 2004/49/WE, określone w załącznikach I i II do niniejszego rozporządzenia;

⁽¹⁾ Dz.U. L 164 z 30.4.2004, s. 44.

- b) zasady nadzoru nad zgodnością z wymogami dyrektywy 2004/49/WE po wydaniu autoryzacji przez krajowy organ bezpieczeństwa, zgodnie z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie następująca definicja:

„nadzór” oznacza mechanizmy wprowadzone przez krajowy organ bezpieczeństwa w celu nadzoru nad stanem bezpieczeństwa po wydaniu autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa.

Artykuł 3

Procedury oceny wniosków

1. Rozpatrując wnioski dotyczące autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa, złożone po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, krajowe organy bezpieczeństwa stosują procedurę określoną w załączniku I do niniejszego rozporządzenia w celu oceny ich zgodności z wymogami zawartymi w dyrektywie 2004/49/WE. Krajowe organy bezpieczeństwa stosują też kryteria oceny określone w załączniku II do niniejszego rozporządzenia

2. Oceniając wnioski, krajowe organy bezpieczeństwa mogą przyjmować zobowiązania wnioskodawców do zarządzania ryzykiem w drodze umów ze stronami trzecimi. W umowach takich określa się także zasady wymiany informacji niezbędnej do zapewnienia bezpiecznej eksploatacji pojazdów, zwłaszcza w obszarach związanych z zarządzaniem utrzymaniem.

3. Domniemywa się, że produkty dostarczane lub usługi świadczone przez wykonawców lub dostawców zarządzcom infrastruktury są zgodne z wymogami w zakresie bezpieczeństwa, jeśli wykonawcy, dostawcy lub produkty są certyfikowani zgodnie z właściwymi systemami certyfikacji ustanowionymi na mocy prawodawstwa UE w odniesieniu do dostarczania takich produktów lub świadczenia takich usług.

Artykuł 4

Nadzór

Po wydaniu autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa krajowe organy bezpieczeństwa nadzorują stałe stosowanie przez zarządców infrastruktury systemu zarządzania bezpieczeństwem oraz stosują zasady nadzoru określone w załączniku III.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Procedura oceny zgodności z wymogami dotyczącymi uzyskania autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa wydawanych zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 2004/49/WE

1. Procedury dotyczące przyjmowania i oceny wniosków oraz wydawania autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa wprowadzane przez krajowy organ bezpieczeństwa opierają się na poniższych zasadach ramowych.

a) Ustanowienie procesu oceny i jego przegląd

Krajowe organy bezpieczeństwa opracowują zorganizowane i poddające się audytowi procesy, które będą realizować osoby o odpowiednich kompetencjach. Oceniają wnioski w oparciu o kryteria oceny systemów zarządzania bezpieczeństwem, określone w załączniku II. Rejestrują i uzasadniają wszystkie decyzje. Ogólny proces oceny prowadzonej przez krajowe organy bezpieczeństwa jest poddawany okresowym przeglądom i stale doskonalony w celu zagwarantowania ciągłej skuteczności i efektywności.

b) Jakość procesu oceny

Krajowe organy bezpieczeństwa monitorują jakość swoich działań na kluczowych etapach rozpatrywania wniosków o wydanie autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa.

c) Zakres oceny

Ocenę przeprowadza się na poziomie systemu zarządzania i jest ona zorientowana na proces. Jeśli badanie wykaże niedociągnięcia, krajowe organy bezpieczeństwa dysponują swobodą decyzyjną i, zależnie od charakteru i wagi niezgodności, wskazują elementy wymagające poprawy. Ponadto krajowy organ bezpieczeństwa jest uprawniony do odrzucania wniosków.

Ocena jest:

— adekwatna do ryzyka, charakteru i zakresu działalności wnioskodawcy;

— oparta na osądzie ogólnej zdolności zarządcy infrastruktury do bezpiecznego działania w sposób opisany w jego systemie zarządzania bezpieczeństwem.

d) Harmonogram oceny

Krajowe organy bezpieczeństwa dokonują oceny w terminie wymaganym zgodnie z art. 12 dyrektywy 2004/49/WE, jednocześnie zapewniając wystarczającą analizę dokumentów przedłożonych przez wnioskodawcę. Na etapie oceny krajowy organ bezpieczeństwa w najwcześniejszym możliwym terminie informuje zarządców infrastruktury o poważnych problemach.

e) Proces decyzyjny podczas oceny

Decyzja o przyjęciu lub odrzuceniu wniosku o wydanie autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa oparta jest na dokumentach przedłożonych przez wnioskodawcę oraz na wykazaniu zgodności z odnośnymi wymogami.

2. Krajowy organ bezpieczeństwa ocenia, czy załączone streszczenie instrukcji dotyczącej systemu zarządzania bezpieczeństwem umożliwia wstępny osąd jakości i adekwatności systemu zarządzania bezpieczeństwem oraz decyduje, w których obszarach są wymagane dodatkowe informacje. Wzywając wnioskodawcę do udzielenia dodatkowych informacji, krajowy organ bezpieczeństwa może wymagać wszelkich szczegółowych informacji, jakie uzna za zasadnie konieczne dla ułatwienia oceny wniosku.

3. Przy wydawaniu autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa dokumentuje się zgodność systemu zarządzania bezpieczeństwem wnioskodawcy z kryteriami oceny w odniesieniu do każdego z tych kryteriów.

4. Wskazując niejasność lub możliwą niezgodność, krajowy organ bezpieczeństwa określa ją dokładnie i pomaga wnioskodawcy zrozumieć poziom szczegółowości oczekiwanej odpowiedzi. W tym celu:

a) precyzyjnie wskazuje odnośne kryteria oraz upewnia się, że wnioskodawca jasno zrozumiał, jakie są zidentyfikowane obszary niezgodności;

- b) wskazuje odnośną część odpowiednich przepisów, zasad i norm;
 - c) wyjaśnia, dlaczego nie spełniono kryterium oceny;
 - d) uzgadnia dalsze zobowiązania, informacje oraz wszelkie dodatkowe dokumenty, które należy przedstawić odpowiednio do poziomu szczegółowości danego kryterium, a także wskazuje zarówno działanie wymagane od wnioskodawcy w celu eliminacji niedociągnięcia, jak i ramy czasowe zapewnienia zgodności;
 - e) wskazuje obszary, które mogą podlegać dodatkowej kontroli w drodze nadzoru po wydaniu autoryzacji.
-

ZAŁĄCZNIK II

Kryteria oceny zgodności z wymogami dotyczącymi uzyskania autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa wydawanych zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 2004/49/WE

- A. ŚRODKI KONTROLI RYZYKA DLA WSZYSTKICH CZYNNIKÓW RYZYKA ZWIĄZANYCH Z DZIAŁALNOŚCIĄ ZARZĄDCY INFRASTRUKTURY ⁽¹⁾
- A.1 Stosuje się procedury identyfikacji ryzyka związanego z działalnością kolejową, w tym wynikającego bezpośrednio z działań roboczych, organizacji pracy lub obciążenia pracą oraz działań innych organizacji/osób.
- A.2 Stosuje się procedury mające na celu opracowanie i wdrożenie środków kontroli ryzyka.
- A.3 Stosuje się procedury monitorowania skuteczności środków kontroli ryzyka oraz wprowadzania zmian w razie potrzeby.
- A.4 Stosuje się procedury uwzględniające potrzebę współpracy z innymi podmiotami (takimi jak przedsiębiorstwa kolejowe, producent, dostawca usług utrzymania, podmiot odpowiedzialny za utrzymanie, posiadacz pojazdu kolejowego, usługodawca i podmiot zamawiający), w stosownych przypadkach, w sprawach, w których występują obszary współdziałania mogące mieć wpływ na wdrożenie odpowiednich środków kontroli ryzyka zgodnie z art. 4 ust. 3 dyrektywy 2004/49/WE.
- A.5 Stosuje się procedury w zakresie uzgodnionej dokumentacji oraz komunikacji z odpowiednimi podmiotami, obejmujące określenie ról i obowiązków każdej uczestniczącej organizacji oraz specyfikację wymiany informacji.
- A.6 Stosuje się procedury monitorowania skuteczności takich środków oraz wprowadzania zmian w razie potrzeby.
- B. KONTROLA RYZYKA ZWIĄZANEGO ZE ŚWIADCZONYMI USŁUGAMI UTRZYMANIA I DOSTARCZANYMI MATERIAŁAMI ⁽²⁾
- B.1 Stosuje się procedury określania wymogów/norm/procesów w zakresie utrzymania na podstawie danych dotyczących bezpieczeństwa.
- B.2 Stosuje się procedury dostosowywania odstępów czasowych między przeglądami technicznymi odpowiednio do rodzaju i zakresu świadczonej usługi.
- B.3 Stosuje się procedury zapewniające jasne zdefiniowanie odpowiedzialności za utrzymanie, określenie kompetencji wymaganych na stanowiskach w zakresie utrzymania oraz przydzielanie odpowiednich poziomów odpowiedzialności.
- B.4 Stosuje się procedury gromadzenia informacji o niesprawnościach i usterkach wynikających z codziennej działalności oraz zgłaszania ich osobom odpowiedzialnym za utrzymanie.
- B.5 Stosuje się procedury identyfikacji i zgłaszania zainteresowanym stronom ryzyka wynikającego z usterek i niezgodności w budowie lub niesprawności w całym cyklu życia.
- B.6 Stosuje się procedury weryfikacji i kontroli skuteczności oraz wyników działań w zakresie utrzymania w celu zapewnienia ich zgodności z normami korporacyjnymi.
- C. KONTROLA RYZYKA ZWIĄZANEGO Z ZAANGAŻOWANIEM WYKONAWCÓW I KONTROLĄ DOSTAWCÓW ⁽³⁾
- C.1 Stosuje się procedury weryfikacji kompetencji wykonawców (w tym podwykonawców) i dostawców.
- C.2 W celu zapewnienia zgodności z wymogami określonymi w zamówieniu stosuje się procedury weryfikacji i kontroli stanu bezpieczeństwa oraz wyników zapewnianych przez wszystkie zamawiane usługi i produkty świadczone lub dostarczane przez wykonawcę bądź dostawcę.

⁽¹⁾ Artykuł 9 ust. 2 dyrektywy 2004/49/WE.⁽²⁾ Artykuł 9 ust. 2 dyrektywy 2004/49/WE.⁽³⁾ Artykuł 9 ust. 2 dyrektywy 2004/49/WE.

- C.3 Obowiązki i zadania związane z kwestiami bezpieczeństwa kolei są jasno zdefiniowane, znane i rozdzielone między umawiające się strony oraz między wszystkich pozostałych zainteresowanych.
- C.4 Stosuje się procedury zapewniające identyfikowalność wszystkich związanych z bezpieczeństwem dokumentów i umów.
- C.5 Stosuje się procedury zapewniające, aby zadania w zakresie bezpieczeństwa, w tym wymiana informacji dotyczących bezpieczeństwa, były wykonywane przez wykonawców lub dostawcę zgodnie z odpowiednimi wymogami określonymi w zamówieniu.
- D. RYZYKO WYNIKAJĄCE Z DZIAŁAŃ INNYCH STRON POZA SYSTEMEM KOLEJOWYM ⁽¹⁾
- D.1 Stosuje się procedury identyfikacji potencjalnego ryzyka powodowanego przez strony poza systemem kolejowym, jeśli jest to właściwe i zasadne.
- D.2 Stosuje się procedury ustanawiania środków kontrolnych minimalizujących ryzyko, o którym mowa w punkcie D.1, w zakresie, w jakim w grę wchodzi obowiązek wnioskodawcy.
- D.3 Stosuje się procedury monitorowania skuteczności środków, o których mowa w punkcie D.2, oraz wprowadzania zmian w stosownych przypadkach.
- E. DOKUMENTACJA SYSTEMU ZARZĄDZANIA BEZPIECZEŃSTWEM
- E.1 Istnieje opis działalności jasno określający rodzaj i zakres działań oraz związane z nimi ryzyko.
- E.2 Istnieje opis struktury systemu zarządzania bezpieczeństwem, obejmujący podział ról i obowiązków.
- E.3 Istnieje opis procedur systemu zarządzania bezpieczeństwem, wymaganych na podstawie art. 9 dyrektywy 2004/49/WE i załącznika III do tej dyrektywy, odpowiadający rodzajowi i zakresowi świadczonych usług.
- E.4 Wymienione i krótko opisane są procesy oraz zadania o zasadniczym znaczeniu dla bezpieczeństwa właściwe dla rodzaju działalności/usługi.
- F. PODZIAŁ OBOWIĄZKÓW ⁽²⁾
- F.1 Istnieje opis sposobu koordynacji działań związanych z systemem zarządzania bezpieczeństwem w całej organizacji, opartego na sprawdzonej wiedzy i zasadniczej odpowiedzialności na szczeblu kierownictwa.
- F.2 Stosuje się procedury zapewniające, aby pracownicy, którym powierzono obowiązki w ramach organizacji, dysponowali upoważnieniami, kompetencjami i odpowiednimi środkami do wypełnienia takich obowiązków.
- F.3 Jasno zdefiniowane są obszary obowiązków związanych z bezpieczeństwem oraz podział obowiązków między poszczególne funkcje związane z nimi, a także obszary współdziałania między nimi.
- F.4 Stosowana jest procedura zapewniająca jasne definiowanie zadań w zakresie bezpieczeństwa oraz powierzanie ich pracownikom o odpowiednich kompetencjach.
- G. ZAPEWNIENIE KONTROLI PRZEZ KIEROWNICTWO NA RÓŻNYCH POZIOMACH ⁽³⁾
- G.1 Istnieje opis podziału obowiązków w zakresie każdego procesu związanego z bezpieczeństwem w całej organizacji.
- G.2 Stosowana jest procedura regularnego monitorowania wykonania zadań, weryfikowanego przez kierownictwo, które musi interweniować, jeśli zadania nie są wykonywane prawidłowo.
- G.3 Stosuje się procedury identyfikacji oddziaływań innych działań w zakresie zarządzania na system zarządzania bezpieczeństwem, a także procedury zarządzania takimi oddziaływaniami.

⁽¹⁾ Artykuł 9 ust. 2 dyrektywy 2004/49/WE.

⁽²⁾ Załącznik III do dyrektywy 2004/49/WE, punkt 1.

⁽³⁾ Załącznik III do dyrektywy 2004/49/WE, punkt 1.

- G.4 Stosuje się procedury rozliczania z osiągniętych wyników osób pełniących role w zakresie zarządzania bezpieczeństwem.
- G.5 Stosuje się procedury podziału zasobów w celu realizacji zadań w ramach systemu zarządzania bezpieczeństwem.
- H. ZAANGAŻOWANIE PRACOWNIKÓW I ICH PRZEDSTAWICIELI NA WSZYSTKICH POZIOMACH ⁽¹⁾
- H.1 Stosuje się procedury zapewniające odpowiednią reprezentację pracowników i przedstawicieli pracowników oraz konsultacje z nimi w zakresie definiowania, proponowania, przeglądu i rozwoju aspektów bezpieczeństwa procedur operacyjnych mogących wymagać udziału pracowników.
- H.2 Mechanizmy zaangażowania pracowników i konsultacji z nimi są udokumentowane.
- I. ZAPEWNIENIE CIĄGŁEGO DOSKONALENIA ⁽²⁾
- Stosuje się procedury zapewniające, w miarę możliwości, ciągłe doskonalenie systemu zarządzania bezpieczeństwem, obejmujące:
- a) procedury okresowego przeglądu systemu zarządzania bezpieczeństwem, uznane za konieczne;
 - b) procedury opisu mechanizmów monitorowania i analizy istotnych danych dotyczących bezpieczeństwa;
 - c) procedury opisu eliminacji zidentyfikowanych niedociągnięć;
 - d) procedury opisu wdrażania nowych zasad zarządzania bezpieczeństwem w związku z następującym rozwojem i wyciągniętymi wnioskami;
 - e) procedury opisu wykorzystania ustaleń audytu wewnętrznego do celów doskonalenia systemu zarządzania bezpieczeństwem.
- J. POLITYKA BEZPIECZEŃSTWA ZATWIERDZONA PRZEZ DYREKTORA ZARZĄDZAJĄCEGO ORGANIZACJI I PRZEKAZANA WSZYSTKIM PRACOWNIKOM ⁽³⁾
- Istnieje dokument opisujący politykę bezpieczeństwa organizacji:
- a) komunikowany i udostępniany wszystkim pracownikom, np. poprzez wewnętrzną sieć komputerową organizacji;
 - b) odpowiedni dla rodzaju i zakresu usługi;
 - c) zatwierdzony przez dyrektora zarządzającego organizacją.
- K. ILOŚCIOWE I JAKOŚCIOWE CELE ORGANIZACJI W ZAKRESIE UTRZYMANIA I POPRAWY BEZPIECZEŃSTWA ORAZ PLANY I PROCEDURY SŁUŻĄCE OSIĄGNIĘCIU TYCH CELÓW ⁽⁴⁾
- K.1 Stosuje się procedury ustalania odpowiednich celów w zakresie bezpieczeństwa, zgodnych z ramami prawnymi, oraz istnieje dokument określający te cele.
- K.2 Stosuje się procedury ustalania odpowiednich celów w zakresie bezpieczeństwa odpowiednich dla rodzaju i zakresu prowadzonej działalności kolejowej oraz odnośnego ryzyka.
- K.3 Stosuje się procedury regularnej oceny ogólnego stanu bezpieczeństwa w odniesieniu do wewnętrznych celów w zakresie bezpieczeństwa ustalonych na poziomie danej organizacji oraz do celów ustalonych na poziomie państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Załącznik III do dyrektywy 2004/49/WE, punkt 1.

⁽²⁾ Załącznik III do dyrektywy 2004/49/WE, punkt 1.

⁽³⁾ Załącznik III do dyrektywy 2004/49/WE, punkt 2 lit. a).

⁽⁴⁾ Załącznik III do dyrektywy 2004/49/WE, punkt 2 lit. b).

- K.4 Stosuje się procedury regularnego monitorowania i przeglądu mechanizmów operacyjnych w drodze:
- a) gromadzenia odnośnych danych dotyczących bezpieczeństwa w celu określenia tendencji pod względem stanu bezpieczeństwa oraz oceny zgodności z celami;
 - b) interpretacji odnośnych danych i wprowadzania niezbędnych zmian.
- K.5 Zarządca infrastruktury stosuje procedury w zakresie tworzenia planów i procedur umożliwiających realizację jego celów.
- L. PROCEDURY SŁUŻĄCE SPEŁNIENIU ISTNIEJĄCYCH, NOWYCH I ZMIENIONYCH NORM TECHNICZNYCH I OPERACYJNYCH LUB INNYCH WARUNKÓW NORMATYWNYCH ⁽¹⁾
- L.1. W przypadku wymogów w zakresie bezpieczeństwa właściwych dla danego rodzaju i zakresu działalności, stosuje się procedury:
- a) identyfikacji takich wymagań i aktualizacji odnośnych procedur z uwzględnieniem wprowadzonych w nich zmian (zarządzanie kontrolą zmian);
 - b) ich wdrażania;
 - c) monitorowania zgodności z nimi;
 - d) podejmowania działań w razie stwierdzenia niezgodności.
- L.2 Stosuje się procedury zapewniające, aby do zamierzonego celu przeznaczano odpowiednich pracowników, procedury, określone dokumenty, wyposażenie i tabor.
- L.3 System zarządzania bezpieczeństwem obejmuje procedury zapewniające wykonywanie zadań w zakresie utrzymania w sposób zgodny z odnośnymi wymogami.
- M. PROCEDURY I METODY PRZEPROWADZANIA OCENY RYZYKA I WDRAŻANIA ŚRODKÓW KONTROLI RYZYKA W SYTUACJACH, KIEDY ZMIANA WARUNKÓW PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI LUB WPROWADZENIE NOWEGO MATERIAŁU POWODUJE NOWE RYZYKO DLA INFRASTRUKTURY LUB PROWADZONEJ DZIAŁALNOŚCI ⁽²⁾
- M.1 Stosuje się procedury zarządzania zmianami w wyposażeniu, procedurach, organizacji, personelu lub obszarach współdziałania.
- M.2 W razie potrzeby stosuje się procedury oceny ryzyka w odniesieniu do zarządzania zmianami i zastosowania wspólnej metody oceny bezpieczeństwa w zakresie wyceny i oceny ryzyka, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 352/2009 ⁽³⁾.
- M.3 Stosuje się procedury wykorzystania wyników oceny ryzyka w innych procesach w ramach organizacji oraz udostępniania ich właściwym pracownikom.
- N. ZAPEWNIENIE PROGRAMU SZKOLENIA PRACOWNIKÓW I SYSTEMÓW ZAPEWNIAJĄCYCH UTRZYMANIE KOMPETENCJI PRACOWNIKÓW I PRAWIDŁOWE WYKONANIE ZADAŃ ⁽⁴⁾
- N.1 Istnieje system zarządzania kompetencjami, obejmujący co najmniej:
- a) wskazanie wiedzy oraz umiejętności wymaganych do celów zadań związanych z bezpieczeństwem;
 - b) zasady selekcji (podstawowy poziom wykształcenia, wymagane predyspozycje psychiczne i fizyczne);
 - c) początkowe szkolenie i certyfikacja nabytych kompetencji i umiejętności;

⁽¹⁾ Załącznik III do dyrektywy 2004/49/WE, punkt 2 lit. c).

⁽²⁾ Załącznik III do dyrektywy 2004/49/WE, punkt 2 lit. d).

⁽³⁾ Dz.U. L 108 z 29.4.2009, s. 4.

⁽⁴⁾ Załącznik III do dyrektywy 2004/49/WE, punkt 2 lit. e).

- d) bieżące szkolenie i okresowa aktualizacja posiadanej wiedzy i umiejętności;
- e) w razie potrzeby okresowe kontrole kompetencji;
- f) specjalne środki w razie wypadków/incydentów lub długotrwałej nieobecności w pracy, zależnie od potrzeb/w stosownych przypadkach;
- g) specjalne szkolenia w zakresie systemu zarządzania bezpieczeństwem dla pracowników bezpośrednio zaangażowanych w zapewnienie działania systemu zarządzania bezpieczeństwem.

N.2 W ramach systemu zarządzania kompetencjami stosuje się procedury:

- a) określania stanowisk wykonujących zadania związane z bezpieczeństwem;
- b) określania stanowisk wiążących się z odpowiedzialnością za podejmowanie decyzji operacyjnych w ramach systemu zarządzania bezpieczeństwem;
- c) wymagające pracowników dysponujących niezbędną wiedzą, umiejętnościami i predyspozycjami (medycznymi i psychicznymi) właściwymi dla wykonywanych zadań i okresowo doszkalanych;
- d) przydzielania pracowników o kompetencjach właściwych dla wykonywania odnośnych zadań;
- e) monitorowania realizacji zadań i prowadzenia w razie potrzeby działań naprawczych.

O. MECHANIZMY ZAPEWNIANIA WYSTARCZAJĄCEGO DOSTĘPU DO INFORMACJI W OBRĘBIE ORGANIZACJI ORAZ, W STOSOWNYCH PRZYPADKACH, WYMIANY INFORMACJI MIĘDZY ORGANIZACJAMI KORZYSTAJĄCYMI Z TEJ SAMEJ INFRASTRUKTURY ⁽¹⁾

O.1 Stosuje się procedury zapewniające, aby:

- a) pracownicy dysponowali wiedzą dotyczącą systemu zarządzania bezpieczeństwem i rozumieli go, a informacje były łatwo dostępne; oraz
- b) właściwi pracownicy ds. bezpieczeństwa otrzymali odpowiednią dokumentację systemu zarządzania bezpieczeństwem.

O.2 Stosuje się procedury zapewniające, aby:

- a) kluczowe informacje operacyjne były istotne i ważne;
- b) pracownicy mieli świadomość ich istnienia zanim zostaną zastosowane;
- c) informacje takie były dostępne pracownikom, a w razie potrzeby, aby formalnie przekazano im kopie informacji.

O.3 Stosuje się mechanizmy wymiany informacji między zarządcą infrastruktury a pozostałymi przedsiębiorstwami kolejowymi.

P. PROCEDURY I FORMATY DOKUMENTOWANIA INFORMACJI W ZAKRESIE BEZPIECZEŃSTWA ORAZ USTANOWIENIE PROCEDURY KONTROLI KONFIGURACJI WAŻNYCH INFORMACJI W ZAKRESIE BEZPIECZEŃSTWA ⁽²⁾

P.1 Stosuje się procedury zapewniające, aby wszystkie istotne informacje w zakresie bezpieczeństwa były zgodne ze stanem faktycznym, kompletne, spójne, łatwe do zrozumienia, właściwie aktualizowane i należycie dokumentowane.

⁽¹⁾ Załącznik III do dyrektywy 2004/49/WE, punkt 2 lit. f).

⁽²⁾ Załącznik III do dyrektywy 2004/49/WE, punkt 2 lit. g).

P.2 Stosuje się procedury:

- a) formatowania, generowania i dystrybucji wszelkiej odnośnej dokumentacji w zakresie bezpieczeństwa oraz kontroli zmian w takiej dokumentacji;
- b) przyjmowania, gromadzenia i przechowywania wszelkiej odnośnej dokumentacji/informacji w postaci papierowej lub przy użyciu innych systemów rejestracji.

P.3 Stosuje się procedurę kontroli konfiguracji ważnych informacji w zakresie bezpieczeństwa.

Q. PROCEDURY ZAPEWNIAJĄCE, ABY WYPADKI, INCYDENTY, ZDARZENIA POTENCJALNIE WYPADKOWE ORAZ INNE NIEBEZPIECZNE ZDARZENIA BYŁY ZGŁASZANE, BADANE I ANALIZOWANE ORAZ ABY PODEJMOWANO NIEZBĘDNE ŚRODKI ZAPOBIEGAWCZE ⁽¹⁾

Q.1 Stosuje się procedury zapewniające, aby wypadki, incydenty, zdarzenia potencjalnie wypadkowe oraz inne niebezpieczne zdarzenia były:

- a) zgłaszane, rejestrowane, badane i analizowane;
- b) zgłaszane, zgodnie z właściwymi przepisami, organom krajowym.

Q.2 Stosuje się procedury zapewniające, aby:

- a) zalecenia krajowego organu bezpieczeństwa, krajowego organu dochodzeniowego, branżowe/wynikające z dochodzeń wewnętrznych były oceniane i, w stosownych przypadkach, wdrażane lub aby zlecano ich wdrożenie;
- b) odnośne sprawozdania/informacje innych przedsiębiorstw kolejowych, zarządców infrastruktury, podmiotów odpowiedzialnych za utrzymanie i posiadaczy były analizowane i uwzględniane.

Q.3 Stosuje się procedury wykorzystania odpowiednich informacji odnoszących się do dochodzeń oraz przyczyn wypadków, incydentów, zdarzeń potencjalnie wypadkowych i innych niebezpiecznych zdarzeń do wyciągania wniosków i, w stosownych przypadkach, przyjmowania środków zapobiegawczych.

R. ZAPEWNIENIE PLANÓW DZIAŁANIA ORAZ PROCEDUR ALARMOWYCH I INFORMACJI W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH, UZGODNIONYCH Z WŁAŚCIWYMI ORGANAMI PUBLICZNYMI ⁽²⁾

R.1 Istnieje dokument określający wszystkie rodzaje sytuacji kryzysowych, w tym eksploatację w sytuacji awarii, oraz stosuje się procedury określania nowych rodzajów takich sytuacji.

R.2 W odniesieniu do każdego określonego rodzaju sytuacji kryzysowej stosuje się procedury zapewniające:

- a) możliwość natychmiastowego kontaktu ze służbami ratowniczymi;
- b) przekazanie służbom ratowniczym wszystkich ważnych informacji zarówno z wyprzedzeniem, w celu przygotowania reakcji kryzysowej, jak i w czasie wystąpienia sytuacji kryzysowej.

R.3 Role i obowiązki wszystkich stron są wskazane i przedstawione w dokumencie.

R.4 Istnieją plany działania, procedury alarmowe oraz informacje obejmujące:

- a) procedury alarmowania wszystkich pracowników odpowiedzialnych za zarządzanie w sytuacjach kryzysowych;
- b) mechanizmy powiadamiania wszystkich stron o takich sytuacjach, w tym instrukcje postępowania w sytuacjach kryzysowych dla pasażerów;
- c) mechanizmy natychmiastowego kontaktu z kompetentnymi pracownikami, umożliwiające im podjęcie niezbędnych decyzji.

⁽¹⁾ Załącznik III do dyrektywy 2004/49/WE, punkt 2 lit. h).

⁽²⁾ Załącznik III do dyrektywy 2004/49/WE, punkt 2 lit. i).

- R.5 Istnieje dokument opisujący sposób podziału zasobów i środków oraz określenia wymogów szkoleniowych.
- R.6 Stosuje się procedury przywrócenia normalnych warunków prowadzenia działalności w najkrótszym możliwym czasie.
- R.7 Stosuje się procedury testowania planów kryzysowych we współpracy z innymi stronami, w celu szkolenia pracowników, testowania procedur, identyfikacji słabych punktów oraz weryfikacji sposobu zarządzania potencjalnymi sytuacjami kryzysowymi.
- R.8 Stosuje się procedury koordynowania planów kryzysowych z przedsiębiorstwami kolejowymi, które prowadzą działalność w infrastrukturze należącej do danej organizacji, a także w każdej innej infrastrukturze, z którą jest ona połączona.
- R.9 Stosuje się mechanizmy niezwłocznego zatrzymywania eksploatacji i ruchu kolejowego w razie potrzeby oraz informowania wszystkich zainteresowanych stron o podjętych działaniach.
- S. PRZEPISY DOTYCZĄCE OKRESOWYCH AUDYTÓW WEWNĘTRZNYCH SYSTEMU ZARZĄDZANIA BEZPIECZEŃSTWEM ⁽¹⁾
- S.1 Istnieje niezależny i bezstronny system audytu wewnętrznego, funkcjonujący w przejrzysty sposób.
- S.2 Istnieje harmonogram planowanych audytów wewnętrznych, który można modyfikować zależnie od wyników poprzednich audytów i monitorowania skutków.
- S.3 Stosuje się procedury identyfikacji i wyboru audytorów o odpowiednich kompetencjach.
- S.4 Stosuje się procedury:
- a) analizy i oceny wyników audytów;
 - b) zalecania środków następnych;
 - c) monitorowania skuteczności środków;
 - d) dokumentacji przeprowadzenia audytów oraz wyników audytów.
- S.5 Stosuje się procedury zapewniające, aby kierownictwo wyższego szczebla znało wyniki audytów i przyjmowało ogólną odpowiedzialność za wprowadzanie zmian w systemie zarządzania bezpieczeństwem.
- S.6 Istnieje dokument przedstawiający sposób planowania audytów w odniesieniu do rutynowych mechanizmów monitorowania, w celu zapewnienia zgodności z procedurami i normami wewnętrznymi.
- T. BEZPIECZNE PROJEKTOWANIE INFRASTRUKTURY KOLEJOWEJ ⁽²⁾
- T.1 Stosuje się procedury zapewniające bezpieczne projektowanie infrastruktury w całym okresie jej życia, obejmujące projekt i instalację.
- T.2 Stosuje się procedury uwzględniania zmian technicznych w infrastrukturze oraz zarządzania takimi zmianami.
- T.3 Stosuje się procedury wykazujące, że zidentyfikowano odpowiednie przepisy dotyczące projektowania infrastruktury i krajowe metody oceny bezpieczeństwa oraz że wnioskodawca jest w stanie zastosować się do nich.

⁽¹⁾ Załącznik III do dyrektywy 2004/49/WE, punkt 2 lit. j).

⁽²⁾ Artykuł 11 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2004/49/WE.

U. BEZPIECZEŃSTWO EKSPLOATACYJNE INFRASTRUKTURY ⁽¹⁾

- U.1 Stosuje się procedury zapewniające bezpieczeństwo zarządzania infrastrukturą i jej eksploatacji, z uwzględnieniem liczby, rodzaju i wielkości podmiotów wykonujących przewozy w danej sieci, w tym wszelkich niezbędnych interakcji w zależności od złożoności tej eksploatacji.
- U.2 Stosuje się procedury wykazujące sposób zarządzania bezpieczeństwem na granicach fizycznych lub eksploatacyjnych infrastruktury.
- U.3 Stosuje się procedury wykazujące sposób zarządzania skuteczną współpracą i koordynacją w warunkach normalnych i w sytuacjach kryzysowych.
- U.4 Stosuje się procedury wykazujące, że zidentyfikowano przepisy dotyczące bezpiecznej eksploatacji interfejsów pomiędzy infrastrukturą/pojazdami oraz że wnioskodawca jest w stanie zastosować się do nich.

V. ŚWIADCZENIE USŁUG UTRZYMANIA ORAZ DOSTARCZANIE MATERIAŁÓW ⁽²⁾

- V.1 Stosuje się procedury zapewniające bezpieczeństwo prowadzonych prac utrzymaniowych, w tym przejrzystą kontrolę ze strony kierownictwa oraz dokumentację audytów i kontroli.
- V.2 Stosuje się procedury zapewniające, by utrzymanie infrastruktury spełniało szczególne potrzeby danej sieci.
- V.3 Stosuje się procedury wykazujące, że zidentyfikowano przepisy dotyczące świadczenia usług utrzymania i dostarczania materiałów oraz że wnioskodawca jest w stanie zastosować się do nich.

W. UTRZYMANIE I EKSPLOATACJA SYSTEMU STEROWANIA RUCHEM KOLEJOWYM ⁽³⁾

- W.1 Stosuje się procedury zapewniające eksploatację i utrzymanie systemu sterowania ruchem kolejowym w sposób gwarantujący bezpieczeństwo funkcjonowania kolei.
- W.2 Stosuje się procedury służące spełnieniu istniejących, nowych i zmienionych norm technicznych i eksploatacyjnych.
- W.3 Stosuje się procedury określające sposób zarządzania bezpieczeństwem na granicach fizycznych lub eksploatacyjnych systemu sterowania ruchem kolejowym, w tym – w razie potrzeby – sposób zarządzania współpracą.
- W.4 Stosuje się procedury wykazujące, że zidentyfikowano przepisy dotyczące bezpiecznej eksploatacji i utrzymania systemu sterowania ruchem kolejowym oraz że wnioskodawca jest w stanie zastosować się do nich.

⁽¹⁾ Artykuł 11 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2004/49/WE.

⁽²⁾ Artykuł 11 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2004/49/WE.

⁽³⁾ Artykuł 11 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2004/49/WE.

ZAŁĄCZNIK III

Zasady nadzoru po wydaniu autoryzacji

1. Podejście krajowych organów bezpieczeństwa do nadzoru nad przestrzeganiem wymogów, o których mowa w art. 4 ust. 1 oraz art. 16 ust. 2 lit. e) dyrektywy 2004/49/WE, opiera się na poniższych zasadach. Zasady te mają zastosowanie do ram działalności w zakresie nadzoru jako całości, a także do poszczególnych przypadków w ramach tej działalności.
 2. Krajowe organy bezpieczeństwa stosują zasadę proporcjonalności między egzekwowaniem a ryzykiem. Działania podjęte przez krajowy organ bezpieczeństwa w celu zapewnienia zgodności lub pociągnięcia zarządców infrastruktury do odpowiedzialności z tytułu niewywiązania się z obowiązków prawnych są proporcjonalne do ewentualnego zagrożenia dla bezpieczeństwa lub potencjalnej wagi niezgodności, w tym wszelkich faktycznych lub potencjalnych szkód.
 3. Krajowe organy bezpieczeństwa stosują zasadę spójności podejścia w celu zapewnienia, aby takie organy przyjmowały podobne podejście w podobnych okolicznościach w celu osiągnięcia podobnych celów.
 4. Działalność krajowego organu bezpieczeństwa w zakresie nadzoru jest ukierunkowana przede wszystkim na te działania, z którymi zdaniem tego organu związane jest najpoważniejsze ryzyko, lub w przypadku których zagrożenia są najmniej skutecznie kontrolowane. W tym celu krajowy organ bezpieczeństwa dysponuje metodami oraz uprawnieniami umożliwiającymi ocenę bieżącego spełniania wymogów bezpieczeństwa przez zarządcę infrastruktury.
 5. Krajowe organy bezpieczeństwa określają priorytety w celu skutecznego wykorzystania zasobów, ale decyzja o optymalnym sposobie realizacji tego celu powinna należeć do każdego pojedynczego organu. Działania są skupione na podmiotach odpowiedzialnych za ryzyko lub optymalnie przygotowanych do kontrolowania go.
 6. Krajowe organy bezpieczeństwa stosują zasadę przejrzystości, aby ułatwić zarządom infrastruktury zrozumienie, czego się od nich oczekuje (w tym co powinny, a czego nie powinny robić) oraz czego powinny oczekiwać od krajowego organu bezpieczeństwa.
 7. Krajowe organy bezpieczeństwa są rozliczane ze swoich decyzji zgodnie z art. 17 ust. 3 dyrektywy 2004/49/WE. W związku z tym organy takie stosują polityki i zasady, przy pomocy których można je oceniać. Ponadto krajowe organy bezpieczeństwa dysponują procedurą reklamacji.
 8. Krajowe organy bezpieczeństwa zawierają ze sobą nawzajem porozumienia o współpracy w celu wymiany informacji oraz koordynacji swoich działań w odpowiedzi na przypadki naruszenia bezpieczeństwa. Ponadto krajowe organy bezpieczeństwa zawierają z innymi właściwymi organami porozumienia o współpracy w celu wymiany informacji oraz opracowania jednolitego podejścia w sprawach mających niekorzystny wpływ na bezpieczeństwo kolei.
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1170/2010**z dnia 10 grudnia 2010 r.****zatwierdzające inne niż nieznaczne zmiany specyfikacji zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwy [Pancetta Piacentina (ChNP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 9 ust. 1 akapit pierwszy oraz w zastosowaniu art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, Komisja rozpatrzyła wniosek Włoch o zatwierdzenie zmian specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Pancetta Piacentina” zarejestrowanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1107/96 ⁽²⁾ zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1263/96 ⁽³⁾.

- (2) Ponieważ proponowane zmiany nie są nieznaczne w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy tego rozporządzenia Komisja opublikowała w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁴⁾ wniosek o wprowadzenie zmian. Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzecznie zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, należy zatwierdzić przedmiotowe zmiany,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1Niniejszym zatwierdza się zmiany specyfikacji opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczące nazwy wymienionej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.**Artykuł 2**Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.⁽²⁾ Dz.U. L 148 z 21.6.1996, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 163 z 2.7.1996, s. 19.⁽⁴⁾ Dz.U. C 64 z 16.3.2010, s. 32.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.2. Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)**WŁOCHY**

Pancetta Piacentina (CHNP)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1171/2010**z dnia 10 grudnia 2010 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych
nazwę [Melón de La Mancha (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy i w zastosowaniu art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Hiszpanii o rejestrację nazwy „Melón de La Mancha” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzecznie zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, nazwa ta powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. C 121 z 8.5.2010, s. 7.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

HISZPANIA

Melón de La Mancha (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1172/2010**z dnia 6 grudnia 2010 r.****ustanawiające zakaz połowów dorsza w wodach obszaru VIa, w wodach UE i w wodach międzynarodowych obszaru Vb na wschód od 12° 00' W przez statki pływające pod banderą Francji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) nr 53/2010 z dnia 14 stycznia 2010 r. ustalającym uprawnienia do połowów na 2010 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane na wodach UE oraz w odniesieniu do statków UE na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe ⁽²⁾, określono kwoty na rok 2010.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim, wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2010 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2010 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności wprowadza się zakaz zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku po tej dacie ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Lowri EVANS

Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej
i Rybołówstwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 343, 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 21, 26.1.2010, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Nr	21/T&Q
Państwo członkowskie	Francja
Stado	COD/5B6A-C
Gatunek	Dorsz (<i>Gadus morhua</i>)
Obszar	Obszar VIa; wody UE oraz wody międzynarodowe obszaru Vb na wschód od 12° 00' W
Data	18.6.2010

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1173/2010**z dnia 6 grudnia 2010 r.****ustanawiające zakaz połowów brosimy w wodach UE i w wodach międzynarodowych obszarów V, VI oraz VII przez statki pływające pod banderą Francji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

Artykuł 1

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

Wyczerpanie kwoty

Kwotę połowową przyznaną na 2010 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) nr 53/2010 z dnia 14 stycznia 2010 r. ustalającym uprawnienia do połowów na 2010 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane na wodach UE oraz w odniesieniu do statków UE na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe ⁽²⁾, określono kwoty na rok 2010.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim, wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2010 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

Zakazy

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności wprowadza się zakaz zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku po tej dacie ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Lowri EVANS

Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej
i Rybołówstwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 21 z 26.1.2010, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Nr	20/T&Q
Państwo członkowskie	Francja
Stado	USK/567EI.
Gatunek	Brosma (<i>Brosme brosmé</i>)
Obszar	wody UE i wody międzynarodowe obszarów V, VI i VII
Data	18.6.2010

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1174/2010**z dnia 10 grudnia 2010 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11 grudnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego*

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	64,0
	MA	73,3
	TR	100,3
	ZZ	79,2
0707 00 05	EG	150,8
	TR	78,4
	ZZ	114,6
0709 90 70	MA	97,0
	TR	105,1
	ZZ	101,1
0805 10 20	AR	43,0
	BR	50,0
	CL	87,6
	MA	63,6
	PE	58,9
	SZ	46,6
	TR	48,9
	ZA	43,5
	ZW	48,4
	ZZ	54,5
0805 20 10	MA	71,4
	TR	57,6
	ZZ	64,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	72,6
	TR	70,1
	ZZ	71,4
0805 50 10	TR	54,4
	ZZ	54,4
0808 10 80	AR	74,9
	AU	187,9
	CA	105,7
	CL	84,2
	CN	95,3
	MK	26,7
	NZ	98,3
	US	106,2
	ZA	121,6
	ZZ	100,1
0808 20 50	CN	65,0
	US	112,9
	ZA	141,4
	ZZ	106,4

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1175/2010**z dnia 10 grudnia 2010 r.****w sprawie cen sprzedaży zbóż w ramach drugich indywidualnych zaproszeń do składania ofert na mocy procedur przetargowych otwartych rozporządzeniem (UE) nr 1017/2010**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit. f) w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1017/2010 ⁽²⁾ uruchomiono sprzedaż zbóż w drodze procedur przetargowych zgodnie z warunkami przewidzianymi w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej ⁽³⁾.
- (2) Zgodnie z art. 46 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1272/2009 oraz art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1017/2010, na podstawie ofert otrzymanych w ramach indywidualnych zaproszeń do składania ofert, Komisja musi ustalić minimalną cenę sprzedaży dla każdego rodzaju zbóż oraz każdego państwa członkowskiego lub podjąć decyzję o nieustaleniu minimalnej ceny sprzedaży.

- (3) Na podstawie ofert otrzymanych w ramach drugich indywidualnych zaproszeń do składania ofert podjęto decyzję, iż należy ustalić minimalną cenę sprzedaży dla niektórych zbóż i dla niektórych państw członkowskich oraz że nie należy ustalać minimalnej ceny sprzedaży dla innych zbóż i innych państw członkowskich.
- (4) Aby wywołać szybką reakcję rynku oraz zapewnić efektywne zarządzanie przedmiotowym środkiem, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do drugich indywidualnych zaproszeń do składania ofert dotyczących sprzedaży zbóż w ramach procedur przetargowych otwartych rozporządzeniem (UE) nr 1017/2010, w przypadku których termin składania ofert upłynął z dniem 8 grudnia 2010 r., decyzje w sprawie ceny sprzedaży na dany rodzaj zboża i dla danego państwa członkowskiego określa się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego*

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 293 z 11.11.2010, s. 41.

⁽³⁾ Dz.U. L 349 z 29.12.2009, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Decyzje dotyczące sprzedaży

(EUR/t)

Państwo członkowskie	Minimalna cena sprzedaży		
	Pszenica zwyczajna	Jęczmień	Kukurydza
	Kod CN 1001 90	Kod CN 1003 00	Kod CN 1005 90 00
Belgique/België	X	X	X
България	X	X	X
Česká republika	214	175,01	X
Danmark	X	191,01	X
Deutschland	X	185	X
Eesti	X	175	X
Eire/Ireland	X	X	X
Elláda	X	X	X
España	X	X	X
France	X	—	X
Italia	X	X	X
Kypros	X	X	X
Latvija	X	X	X
Lietuva	X	176,2	X
Luxembourg	X	X	X
Magyarország	X	174	X
Malta	X	X	X
Nederland	X	X	X
Österreich	X	184,65	X
Polska	X	X	X
Portugal	X	X	X
România	X	X	X
Slovenija	X	X	X
Slovensko	X	175,1	X
Suomi/Finland	194,57	174,5	X
Sverige	X	—	X
United Kingdom	X	199,08	X

(—) Brak ustalonej minimalnej ceny sprzedaży (odrzucono wszystkie oferty)

(°) Brak ofert

(X) Brak zbóż dostępnych do sprzedaży

#) Nie dotyczy

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1176/2010**z dnia 10 grudnia 2010 r.****określające zakres, w jakim mogą być przyjmowane wnioski złożone w listopadzie 2010 r.
o pozwolenia na przywóz dla niektórych przetworów mlecznych w ramach niektórych
kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 2535/2001**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

Wnioski o pozwolenia na przywóz złożone od dnia 20 do dnia 30 listopada 2010 r. dla niektórych kontyngentów taryfowych określonych w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2535/2001 z dnia 14 grudnia 2001 r. ustanawiającego szcze-

gółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 odnośnie do ustaleń dotyczących przywozu mleka i przetworów mlecznych oraz otwarcia kontyngentów taryfowych ⁽³⁾ dotyczą ilości większych niż ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości są wydawane pozwolenia, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wnioski o pozwolenia na przywóz produktów objętych kontyngentami taryfowymi określonymi w części I.A, I.F, I.H, I.I, oraz I.J załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2535/2001, złożone w okresie od dnia 20 do dnia 30 listopada 2010 r. stanowią podstawę do wydania pozwoleń na przywóz ilości objętych wnioskiem pomnożonych przez współczynniki przydziału ustalonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11 grudnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 grudnia 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego*

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.⁽³⁾ Dz.U. L 341 z 22.12.2001, s. 29.

ZAŁĄCZNIK

I.A

Numer kontyngentu taryfowego	Współczynnik przydziału
09.4590	—
09.4599	—
09.4591	—
09.4592	—
09.4593	—
09.4594	—
09.4595	100 %
09.4596	100 %

„—”: Nie przesłano Komisji żadnego wniosku o pozwolenie.

I.F

Produkty pochodzące ze Szwajcarii

Numer kontyngentu taryfowego	Współczynnik przydziału
09.4155	50,00 %

I.H

Produkty pochodzące z Norwegii

Numer kontyngentu taryfowego	Współczynnik przydziału
09.4179	100 %

I.I

Produkty pochodzące z Islandii

Numer kontyngentu taryfowego	Współczynnik przydziału
09.4205	100 %
09.4206	100 %

I.J

Produkty pochodzące z Republiki Mołdowy

Numer kontyngentu taryfowego	Współczynnik przydziału
09.4210	—

„—”: Nie przesłano Komisji żadnego wniosku o pozwolenie.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2010/91/UE

z dnia 10 grudnia 2010 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej metosulamu jako substancji czynnej oraz zmieniająca decyzję 2008/934/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenia Komisji (WE) nr 451/2000 ⁽²⁾ i 1490/2002 ⁽³⁾ określają szczegółowe zasady realizacji trzeciego etapu programu prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, oraz wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje metosulam.
- (2) Zgodnie z art. 11e rozporządzenia (WE) nr 1490/2002 wnioskodawca wycofał swoje poparcie dla włączenia tej substancji czynnej do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania projektu sprawozdania z oceny. W rezultacie przyjęto decyzję Komisji 2008/934/EC z dnia 5 grudnia 2008 r. dotyczącą niewłączenia niektórych substancji czynnych do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające te substancje ⁽⁴⁾, stanowiącą o niewłączeniu metosulamu.
- (3) Na mocy art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG pierwotny powiadamiający (zwany dalej „wnioskodawcą”) złożył nowy wniosek, w którym ubiega się o zastosowanie przyspieszonej procedury przewidzianej w art. 14-19 rozporządzenia Komisji (WE) nr 33/2008 z dnia 17 stycznia 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do zwykłej i przyspieszonej procedury oceny substancji czynnych objętych programem prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 tej dyrektywy, ale niewłączonych do załącznika I do tej dyrektywy ⁽⁵⁾.

- (4) Wniosek przedłożono Francji, państwu członkowskiemu, które zostało wyznaczone do pełnienia roli sprawozdawcy na mocy rozporządzenia (WE) nr 451/2000. Termin dotyczący procedury przyspieszonej został dotrzymany. Specyfikacja substancji czynnej i jej przewidywane zastosowania są takie same jak w przedmiocie decyzji 2008/934/WE. Wniosek spełnia również pozostałe wymogi merytoryczne i proceduralne określone w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 33/2008.

- (5) Francja oceniła dodatkowe dane przekazane przez wnioskodawcę i sporządziła dodatkowe sprawozdanie, a następnie przekazała je Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwanemu dalej „Urzędem”) oraz Komisji w dniu 7 sierpnia 2009 r. Urząd przekazał dodatkowe sprawozdanie pozostałym państwom członkowskim i wnioskodawcy w celu umożliwienia im zgłoszenia uwag, a otrzymane uwagi przesłał Komisji. Zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 33/2008 i na wniosek Komisji Urząd przedstawił Komisji swoje wnioski w sprawie metosulamu w dniu 23 kwietnia 2010 r. ⁽⁶⁾ Projekt sprawozdania z oceny, sprawozdanie dodatkowe i wnioski Urzędu zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 28 października 2010 r. w formie sprawozdania z przeglądu dotyczącego metosulamu, opracowanego przez Komisję.

- (6) Jak wykazały różnorodne badania, można oczekiwać, że środki ochrony roślin zawierające metosulam zasadniczo spełniają wymogi określone w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniu z przeglądu. Należy zatem włączyć metosulam do załącznika I w celu zapewnienia we wszystkich państwach członkowskich możliwości udzielania zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję czynną zgodnie z przepisami wymienionej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, s. 25.

⁽³⁾ Dz.U. L 224 z 21.8.2002, s. 23.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 333 z 11.12.2008, s. 11.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 15 z 18.1.2008, s. 5.

⁽⁶⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance metosulam. Dziennik EFSA 2010; 8(5):1592. [67 ss.]. doi:10.2903/j.efsa.2010.1592. Dostępny w internecie pod adresem www.efsa.europa.eu

- (7) Bez uszczerbku dla tego ustalenia należy uzyskać dalsze informacje na temat pewnych szczegółowych kwestii. Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 91/414/EWG stanowi, że włączenie substancji do załącznika I może być uzależnione od spełnienia określonych warunków. W związku z tym należy zobowiązać wnioskodawcę do przedstawienia dalszych informacji w celu potwierdzenia oceny ryzyka w oparciu o aktualną wiedzę naukową w odniesieniu do możliwej zależności sorpcji glebowej od poziomu pH, przenikania do wód gruntowych metabolitów M01 i M02 i narażenia na nie wód powierzchniowych oraz możliwej genotoksyczności jednego z zanieczyszczeń; wnioskodawcę należy także zobowiązać do przedstawienia dalszych informacji dotyczących specyfikacji substancji czynnej w takiej postaci, w jakiej została wyprodukowana.
- (8) Należy przewidzieć rozsądnie długi termin na włączenie substancji czynnej do załącznika I, w celu umożliwienia państwu członkowskiemu i zainteresowanym stronom przygotowania się do spełnienia nowych wymogów wynikających z tego faktu.
- (9) Nie naruszając określonych w dyrektywie 91/414/EWG zobowiązań wynikających z włączenia substancji czynnej do załącznika I, państwu członkowskiemu należy dać sześć miesięcy, licząc od daty włączenia, na dokonanie przeglądu istniejących zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających metosulam w celu spełnienia wymogów ustanowionych w dyrektywie 91/414/EWG, w szczególności jej art. 13, oraz stosownych warunków określonych w załączniku I. Państwa członkowskie powinny odpowiednio zmienić, zastąpić lub wycofać istniejące zezwolenia zgodnie z przepisami dyrektywy 91/414/EWG. W drodze odstępstwa od powyższego terminu należy przyznać więcej czasu na przedłożenie i ocenę pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania, zgodnie z jednolitymi zasadami ustanowionymi w dyrektywie 91/414/EWG.
- (10) Doświadczenie zdobyte przy okazji wcześniejszych przypadków włączania do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG substancji czynnych, ocenionych w ramach rozporządzenia (EWG) nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. ustanawiającego szczegółowe zasady realizacji pierwszego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, pokazuje, że mogą pojawić się trudności z interpretacją spoczywających na posiadaczach dotychczasowych zezwoleń obowiązków w zakresie dostępu do danych. W celu uniknięcia dalszych trudności wydaje się zatem konieczne wyjaśnienie obowiązków państw członkowskich, a w szczególności obowiązku sprawdzenia, czy posiadacz zezwolenia ma dostęp do dokumentacji zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II do wymienionej dyrektywy. Wyjaśnienie to nie nakłada jednak na państwa członkowskie ani na posiadaczy zezwoleń żadnych nowych obowiązków w porównaniu

z tymi, które nakłada się w przyjętych dotąd dyrektywach zmieniających załącznik I.

- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 91/414/EWG.
- (12) Decyzja 2008/934/WE przewiduje niewłączenie metosulamu i cofnięcie zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję do dnia 31 grudnia 2011 r. Konieczne jest skreślenie wiersza dotyczącego metosulamu w załączniku do tej decyzji.
- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2008/934/WE.
- (14) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Skreśla się wiersz dotyczący metosulamu w załączniku do decyzji 2008/934/WE.

Artykuł 3

Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 października 2011 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 listopada 2011 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

Artykuł 4

1. Zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG państwa członkowskie w miarę potrzeby odpowiednio zmieniają lub wycofują istniejące zezwolenia dla środków ochrony roślin zawierających metosulam jako substancję czynną w terminie do dnia 1 listopada 2011 r. Przed upływem tego terminu państwa członkowskie w szczególności weryfikują, czy spełnione są warunki wymienione w załączniku I do wspomnianej dyrektywy odnośnie do metosulamu, z wyjątkiem warunków wskazanych w części B pozycji odnoszącej się do tej substancji czynnej, oraz czy posiadacz zezwolenia zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 tej dyrektywy posiada dokumentację spełniającą wymogi załącznika II do wspomnianej dyrektywy lub dostęp do takiej dokumentacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 366 z 15.12.1992, s. 10.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, państwa członkowskie dokonują ponownej oceny każdego dopuszczonego środka ochrony roślin zawierającego metosulam jako jedyną substancję czynną lub jako jedną z kilku substancji czynnych wyszczególnionych w załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2011 r. zgodnie z jednolitymi zasadami określonymi w załączniku VI do dyrektywy 91/414/EWG, na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do wymienionej dyrektywy i z uwzględnieniem części B pozycji dotyczącej metosulamu w załączniku I do tej dyrektywy. Na podstawie powyższej oceny państwa członkowskie określają, czy środek spełnia warunki ustanowione w art. 4 ust. 1 lit. b), c), d) i e) dyrektywy 91/414/EWG.

Po dokonaniu tych ustaleń państwa członkowskie:

- a) w przypadku środka zawierającego metosulam jako jedyną substancję czynną, w razie potrzeby zmieniają lub wycofują zezwolenie najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2015 r.; lub
- b) w przypadku środka zawierającego metosulam jako jedną z kilku substancji czynnych, w razie potrzeby zmieniają lub wycofują zezwolenie do dnia 30 kwietnia 2015 r. lub

w terminie określonym dla takiej zmiany lub wycofania we właściwej dyrektywie lub dyrektywach włączających odpowiednią substancję lub substancje do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, w zależności od tego, która z tych dwóch dat jest późniejsza.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dnia 1 maja 2011 r.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

Załącznik

Na końcu tabeli w załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG dodaje się następującą pozycję:

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczegółowe
„317	Metosulam Nr CAS: 139528-85-1 Nr CIPAC: 707	2',6'-dichloro-5,7-dimetoksy-3'-metylo[1,2,4]-triazolo[1,5-a]pirymidyno-2-sulfon-anilid	≥ 980 g/kg	1 maja 2011 r.	30 kwietnia 2021 r.	CZĘŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka chwastobójczego. CZĘŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad zawartych w załączniku VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego metosulamu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 28 października 2010 r. W ramach ogólnej oceny państwa członkowskie muszą zwrócić szczególną uwagę na: — ochronę wód gruntowych w przypadkach, w których substancja czynna jest stosowana w regionach o niestabilnych warunkach glebowych lub klimatycznych; — zagrożenia dla organizmów wodnych; — zagrożenia dla roślin innych niż docelowe poza obszarem pola. Warunki użytkowania powinny, w stosownych przypadkach, zawierać środki zmniejszające ryzyko. Państwa członkowskie, których to dotyczy, zapewniają dostarczenie Komisji przez wnioskodawcę do dnia 30 października 2011 r. dodatkowych informacji dotyczących specyfikacji substancji czynnej w takiej postaci, w jakiej została wyprodukowana. Państwa członkowskie, których to dotyczy, muszą zapewnić dostarczenie Komisji przez wnioskodawcę do dnia 30 kwietnia 2013 r. informacji potwierdzających dotyczących: — możliwej zależności sorpcji glebowej od poziomu pH, przenikania do wód gruntowych metabolitów M01 i M02 i narażenia na nie wód powierzchniowych; — możliwej genotoksyczności jednego z zanieczyszczeń.”

⁽¹⁾ Dalsze dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu kontrolnym.

DECYZJE

DECYZJA RADY 2010/765/WPZiB

z dnia 2 grudnia 2010 r.

w sprawie działań UE na rzecz zwalczania nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką (BSiL) prowadzonego drogą powietrzną

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 26 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 13 grudnia 2003 r. Rada przyjęła europejską strategię bezpieczeństwa określającą pięć kluczowych wyzwań, z którymi ma się zmierzyć Unia: terroryzm, rozprzestrzenianie broni masowego rażenia, konflikty regionalne, niewłaściwe funkcjonowanie państwa i przestępczość zorganizowana. Konsekwencje nielegalnego produkowania, transferu i obrotu bronią strzelecką i lekką („BSiL”) oraz jej nadmierne gromadzenie i niekontrolowane rozprzestrzenianie mają kluczowe znaczenie dla czterech z tych pięciu wyzwań.
- (2) W dniach 15–16 grudnia 2005 r. Rada przyjęła strategię UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia BSiL i amunicji do niej oraz handlu nimi („strategia UE dotycząca BSiL”). Strategia UE dotycząca BSiL promuje rozwój polityki aktywnego zwalczania nielegalnych sieci handlu BSiL („nielegalnych handlarzy i przewoźników”) wykorzystujących unijną przestrzeń powietrzną, morską i lądową, poprzez opracowanie mechanizmów alarmowych i współpracy.
- (3) Plan działania w ramach strategii UE dotyczącej BSiL podkreśla również potrzebę zwiększenia wpływu misji zarządzania kryzysowego, dzięki zamieszczeniu w ich mandatach środków, mających na celu ustanowienie kontroli granicznych (lub kontroli przestrzeni powietrznej, lądowej i morskiej w strefach konfliktów), a także rozbrowienia.
- (4) Grupa Robocza Rady UE ds. Powszechnego Rozbrojenia i Kontroli Zbrojeń („CODUN”) oraz Centrum Sytuacyjne UE („SitCen”) przygotowywały od 2007 r. inicjatywę UE na rzecz powstrzymywania nielegalnego handlu BSiL w transporcie powietrznym, zwiększając między państwami członkowskimi wymianę stosownych informacji dotyczących podejrzanych przewoźników lotniczych. Ustanawiając taki system wymiany informacji, CODUN i SitCen współpracowały ze Sztokholmskim Międzynarodowym Instytutem Badań nad Pokojem („SIPRI”) i w ramach jego projektu oceny mechanizmu

zwalczania nielegalnego handlu („CIT – MAP”). W ramach tej inicjatywy CODUN zgodził się ostatnio przeanalizować sposoby uczynienia tej inicjatywy UE bardziej operacyjną i skuteczniejszą, dzięki zapewnianiu na czas uaktualnień i przetwarzaniu stosownych informacji.

- (5) Ryzyko, jakie nielegalny handel BSiL drogą powietrzną stanowi dla bezpieczeństwa międzynarodowego, zostało uznane także przez inne organizacje międzynarodowe i regionalne. Forum OBWE na rzecz bezpieczeństwa i współpracy zorganizowało w 2007 r. specjalną sesję poświęconą temu tematowi, a Zgromadzenie Parlamentarne OBWE przyjęło w 2008 r. rezolucję wzywającą do uzupełnienia, przyjęcia i wprowadzenia w życie Podręcznika dobrych praktyk OBWE w sprawie nielegalnego transportu BSiL drogą powietrzną. Państwa uczestniczące w porozumieniu z Wassenaar przyjęły w 2007 r. „Najlepsze praktyki na rzecz zapobiegania destabilizującym transferom BSiL w transporcie powietrznym”. Ponadto wiele sprawozdań grupy ekspertów Komitetu Sankcji Rady Bezpieczeństwa ONZ dotyczących Afryki Zachodniej i regionu Wielkich Jezior wielokrotnie opisywało kluczową rolę odgrywaną przez przedsiębiorstwa przewoźnictwa lotniczego ładunków zaangażowane w nielegalny handel BSiL.
- (6) Działania przewidziane w niniejszej decyzji nie zmierzają do osiągnięcia żadnych celów związanych z poprawą bezpieczeństwa transportu lotniczego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Aby wdrożyć strategię UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia BSiL i amunicji do niej oraz handlu nimi (strategia UE dotycząca BSiL), Unia realizuje następujące cele:

- a) usprawnianie narzędzi i technik pozostających do dyspozycji misji zarządzania kryzysowego, organów krajowych państw trzecich i organów międzynarodowych oraz organów państw członkowskich, aby skutecznie sprawdzać i namierzać podejrzane samoloty przewożące ładunki drogą powietrzną, które mogą być zaangażowane w nielegalny handel BSiL prowadzony drogą powietrzną, na terytorium, z lub do państw trzecich;

b) zwiększanie świadomości i wiedzy technicznej właściwego personelu międzynarodowego i krajowego na temat najlepszych praktyk w zakresie monitorowania, wykrywania i analizy zarządzania ryzykiem w przypadku przewoźników ładunków drogą powietrzną, podejrzanych o nielegalny handel BSiL prowadzony drogą powietrzną, na terytorium, z lub do państw trzecich.

2. Aby osiągnąć cele, o których mowa w ust. 1, Unia podejmuje następujące środki:

a) rozwój i próby terenowe pilotażowego oprogramowania komputerowego do zarządzania ryzykiem w handlu prowadzonego drogą powietrzną dla właściwych misji zarządzania kryzysowego oraz organów międzynarodowych i krajowych, w tym regularnie uaktualnianych baz danych dotyczących między innymi przewoźników lotniczych, statków powietrznych, numerów rejestracyjnych i tras transportowych;

b) rozwój prób terenowych bezpiecznego pilotażowego systemu zarządzania kryzysowego i rozpowszechniania informacji;

c) opracowanie i publikacja podręcznika oraz towarzyszącego materiału szkoleniowego, jak również zapewnienie pomocy technicznej, aby ułatwić stosowanie i dostosowanie pilotażowego oprogramowania komputerowego oraz bezpiecznego systemu zarządzania kryzysowego i rozpowszechniania informacji, w tym dzięki organizowaniu regionalnych seminariów w celu szkolenia właściwych misji zarządzania kryzysowego oraz organów międzynarodowych i krajowych.

Szczegółowy opis projektu znajduje się w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wdrożenie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa („WP”).

2. Techniczna realizacja projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, jest prowadzona przez SIPRI.

3. SIPRI wykonuje to zadanie pod kierunkiem WP. W tym celu WP dokonuje niezbędnych uzgodnień z SIPRI.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację projektu, o którym mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 900 000 EUR.

2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.

3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 1. W tym celu Komisja zawiera umowę finansową z SIPRI. Umowa ta zawiera zobowiązanie SIPRI do zapewnienia, aby wkład UE był wyeksponowany stosownie do jego wielkości.

4. Komisja dąży do tego, aby umowa finansowa, o której mowa w ust. 3, została zawarta jak najszybciej po wejściu w życie niniejszej decyzji. Informuje ona Radę o wszelkich trudnościach z tym związanych oraz o dacie zawarcia tej umowy finansowej.

Artykuł 4

WP składa Radzie sprawozdania z wdrażania niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych co dwa miesiące przez SIPRI. Sprawozdania te stanowią dla Rady podstawę do przeprowadzenia oceny. Komisja dostarcza informacji na temat finansowych aspektów realizacji projektu, o którym mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 5

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

2. Niniejsza decyzja wygasa 24 miesiące po dniu zawarcia umowy finansowej, o której mowa w art. 3 ust. 3, lub sześć miesięcy po dniu przyjęcia niniejszej decyzji, jeśli umowa finansowa nie zostanie do tego czasu zawarta.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 grudnia 2010 r.

W imieniu Rady
M. WATHELET
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. Ramy ogólne

Niniejsza decyzja opiera się na inicjatywie CODUN, mającej na celu odpowiedź na zagrożenia związane z handlem BSiL i innymi destabilizującymi artykułami prowadzonym drogą powietrzną. W kontekście inicjatywy CODUN niniejsza decyzja jest następstwem projektów podjętych przez Radę we współpracy z SitCen, „Club of Budapest” i SIPRI. Niniejsza decyzja przewiduje oprogramowanie komputerowe, pilotażowe systemy wdrażania, programy szkoleniowe i informacyjne dla właściwych misji zarządzania kryzysowego, jak również dla organów międzynarodowych i krajowych, w celu lepszego monitorowania, uaktualniania i rozpowszechniania informacji dotyczących podejrzanych podmiotów przewożących ładunki drogą powietrzną w Afryce oraz z innych regionów. Przy wdrażaniu niniejszej decyzji należy zapewnić dobrą koordynację z innymi stosownymi projektami finansowanymi w ramach programów wspólnotowych oraz z innymi decyzjami Rady, w celu zwiększenia wpływu działań Unii w zakresie zapobiegania nielegalnemu handlowi BSiL.

2. Cele

Projekty opisane poniżej będą dotyczyły trzech obszarów określonych przez CODUN i inne podmioty zaangażowane w inicjatywę UE na rzecz zwalczania handlu BSiL prowadzonego drogą powietrzną:

- a) potrzeba opracowania bezpiecznego systemu zapewniającego uaktualnienia dotyczące przedsiębiorstw i statków powietrznych, które stale zmieniają informacje na temat aktywów i zmieniają siedziby spółek, aby uniknąć wykrycia;
- b) zapewnienie oprogramowania komputerowego do zarządzania ryzykiem i szkoleń, aby pozwolić właściwym misjom zarządzania kryzysowego oraz organom międzynarodowym i krajowym skuteczniej monitorować i sprawdzać rosnącą liczbę podmiotów przewożących ładunki drogą powietrzną, podejrzanych o zaangażowanie w handel BSiL lub przewożenie drogą powietrzną innych destabilizujących towarów;
- c) potrzeba zapewnienia szkoleń i pomocy technicznej organizacjom wielostronnym, misjom, podmiotom regionalnym i państwom w Afryce i innych regionach oraz zwiększenia ich świadomości, aby wzmocnić ich zdolność w zakresie monitorowania i wykrywania podmiotów zaangażowanych w handel BSiL lub przewożenie drogą powietrzną innych destabilizujących towarów.

3. Opis projektu

- 3.1. *Projekt 1: Stworzenie pakietu oprogramowania i realizacja pilotażowego projektu w zakresie monitorowania, uaktualniania i rozpowszechniania informacji dotyczących podmiotów przewożących ładunki drogą powietrzną, podejrzanych o nielegalny handel BSiL*

3.1.1. Cel projektu

Celem projektu jest usprawnienie narzędzi i technik pozostających do dyspozycji właściwych misji zarządzania kryzysowego, organów krajowych państw trzecich i organów międzynarodowych oraz organów państw członkowskich, aby skutecznie sprawdzać i namierzać podejrzane samoloty przewożące ładunki drogą powietrzną, które mogą być zaangażowane w nielegalny handel BSiL prowadzony drogą powietrzną, na terytorium, na lub do państw trzecich.

3.1.2. Opis projektu

W ramach tego projektu podjęte zostaną następujące działania:

- a) przygotowanie pakietu oprogramowania do zarządzania ryzykiem w handlu drogą powietrzną dla organizacji wielostronnych, misji i wybranych państw trzecich;
- b) przygotowanie bezpiecznego pilotażowego pakietu do systemu zarządzania ryzykiem i rozpowszechniania informacji;
- c) próby terenowe pakietu oprogramowania we współpracy z WP i właściwymi organami Rady;
- d) próba terenowa pakietu do systemu rozpowszechniania informacji we współpracy z WP i właściwymi organami Rady;
- e) przygotowanie podręcznika i towarzyszących mu materiałów szkoleniowych, aby ułatwić wykorzystywanie i wdrażanie systemów opisanych w lit. a) i b) przez właściwe misje zarządzania kryzysowego, organy międzynarodowe i organy krajowe państw trzecich oraz państwa członkowskie;
- f) przygotowanie końcowego oprogramowania i towarzyszącego mu podręcznika i materiałów szkoleniowych podczas podsumowujących warsztatów, na które zaproszone zostaną właściwe podmioty (do 80 osób).

Projekt będzie realizowany przez odpowiedni okres czasu, z uwzględnieniem potrzeby konsultowania i koordynowania z różnymi podmiotami, pod kontrolą WP. Projekt będzie realizowany w sześciu etapach.

Etap przygotowań

SIPRI, w porozumieniu z właściwymi organami Rady i pod kontrolą WP, przygotowuje pakiet oprogramowania, narzędzia zarządzania kryzysowego, jak również pakiet do systemu rozpowszechniania informacji i danych segregowanych, z wykorzystaniem właściwych technologii informacyjnych (IT).

Etap wprowadzania danych

W ramach projektu wprowadzone zostaną dane z właściwych źródeł, przy użyciu jedynie informacji ze źródeł ogólnodostępnych, aby stworzyć wyczerpującą bazę danych, która zapewni wystarczające informacje do celów wspierania dokładnego zarządzania ryzykiem, wykrywania i narzędzi profilowania.

Etap oceny

SIPRI, we współpracy z właściwymi organami Rady i pod kontrolą WP, przeprowadzi ocenę różnych miejsc, regionów, organizacji i misji, w przypadku których pakiet pilotażowy wykorzystujący dane ze źródeł ogólnodostępnych będzie mógł zostać przetestowany w optymalnych warunkach.

Etap prób terenowych

SIPRI, we współpracy z właściwymi organami Rady i pod kontrolą WP, przeprowadzi etap prób terenowych z partnerami wskazanymi podczas etapu oceny.

Etap oceny i dostosowania

Po próbach terenowych SIPRI oceni i dostosuje oprogramowanie, aby uwzględnić doświadczenia i wnioski zdobyte podczas etapu prób terenowych. W wyniku tych działań powstanie gotowy produkt, udostępniony za zgodą różnych podmiotów.

Etap prezentacji

Końcowa wersja oprogramowania i materiałów szkoleniowych zostanie przedstawiona podczas specjalnego wydarzenia właściwym podmiotom (do 80 osób), które były zaangażowane w jego przygotowanie i zostały wskazane jako końcowi użytkownicy oprogramowania.

3.1.3. Wyniki projektu

Projekt:

- a) wzmocni zdolności właściwych misji zarządzania kryzysowego, organów międzynarodowych i organów krajowych państw trzecich, państw członkowskich w zakresie monitorowania działalności podmiotów przewożących ładunki drogą powietrzną, podejrzanych o handel BSiL prowadzony drogą powietrzną;
- b) zapewni narzędzia i systemy pilotażowe konieczne do zwiększenia liczby zakazów w przypadku organizacji wielostronnych, misji oraz państw Afryki i innych regionów, w odniesieniu do przesyłek podejrzanych o to, że zawierają nielegalną BSiL, przemieszczaną drogą powietrzną;
- c) zwiększy zdolność państw członkowskich do bezpiecznej wymiany informacji dotyczących podmiotów przewożących ładunki drogą powietrzną dzięki technikom segregowania danych i innym mechanizmom profilowania.

3.1.4. Beneficjenci projektu

Beneficjentami projektu będzie właściwy personel misji zarządzania kryzysowego oraz organów krajowych i międzynarodowych. Wybór konkretnych beneficjentów, którzy będą testowali pilotażowy pakiet oprogramowania, będzie uwzględniał takie zmienne, jak obecność na danym obszarze europejskich lub wielostronnych misji zarządzania kryzysowego, potrzeba maksymalizowania zasobów, dostępność wsparcia na szczeblu lokalnym, wola polityczna i zdolność organów lokalnych i krajowych w zakresie zwalczania nielegalnego handlu BSiL prowadzonego drogą powietrzną. SIPRI proponuje krótką listę beneficjentów, którzy zostaną następnie zatwierdzeni przez WP w porozumieniu z właściwymi organami Rady.

- 3.2. *Projekt 2: Zwiększenie świadomości w zakresie praktyk monitorowania, wykrywania i zarządzania ryzykiem w przypadku przewoźników ładunków drogą powietrzną, zaangażowanych w handel BSiL i innymi destabilizującymi towarami prowadzony drogą powietrzną poprzez publikację, szkolenia i informowanie*

3.2.1. Cel projektu

Celem projektu jest zwiększenie świadomości i wiedzy technicznej właściwego personelu międzynarodowego i krajowego na temat najlepszych praktyk w zakresie monitorowania, wykrywania i analizy zarządzania ryzykiem w przypadku przewoźników ładunków drogą powietrzną, podejrzanych o nielegalny handel BSiL prowadzony drogą powietrzną.

3.2.2. Opis projektu

W ramach tego projektu podjęte zostaną następujące działania:

- a) opracowanie i publikacja podręcznika i towarzyszących mu materiałów szkoleniowych do przeprowadzenia wśród nie więcej niż 250 osób pracujących dla organizacji wielostronnych, misji lub państw;

- b) zorganizowanie do trzech regionalnych seminariów, szkoleń i kampanii informacyjnych dla mniej więcej 80–100 osób pracujących dla konkretnych departamentów lub komórek w ramach misji zarządzania kryzysowego, organów międzynarodowych i organów krajowych państw trzecich, z planowanym efektem mnożnikowym osiągniętym dzięki zapewnieniu materiałów do szkolenia trenerów;
- c) przetwarzanie rezultatów i ocen otrzymanych w wyniku działań szkoleniowych i informacyjnych oraz przygotowanie na ich podstawie wzoru najlepszych praktyk w zakresie wymiany informacji na ten temat wśród właściwego personelu międzynarodowego i krajowego;
- d) przedstawienie końcowego wzoru najlepszych praktyk podczas podsumowujących warsztatów, na które zaproszone zostaną właściwe podmioty (do 80 osób).

3.2.3. Wyniki projektu

Projekt:

- a) zwiększyć świadomość personelu pracującego dla organizacji wielostronnych, misji i państw na temat najlepszych praktyk w obszarach monitorowania, wykrywania i zarządzania ryzykiem w przypadku przewoźników ładunków drogą powietrzną podejrzanych o handel BSiL lub innymi destabilizującymi towarami, prowadzony drogą powietrzną;
- b) przyczyni się do standaryzowania najlepszych praktyk w tym zakresie dzięki opublikowaniu i rozpowszechnieniu podręcznika na temat technik analizy monitorowania, wykrywania i zarządzania kryzysowego;
- c) wdrożyć najlepsze praktyki z zakresu koordynowania informacji poprzez szkolenia i kampanie informacyjne dla personelu pracującego dla konkretnych departamentów lub komórek organizacji wielostronnych, misji lub państw.

3.2.4. Beneficjenci projektu

Beneficjentami projektu będzie właściwy personel misji zarządzania kryzysowego oraz organów krajowych i międzynarodowych. Wybór konkretnych beneficjentów, którzy wezmą udział w szkoleniach, zostanie dokonany na podstawie krótkiej listy beneficjentów zaproponowanej przez SIPRI, która zostanie zatwierdzona przez WP w porozumieniu z właściwymi organami Rady.

4. Lokalizacja

Lokalizacje dla projektu 3.1 – etapów prób terenowych i warsztatów podsumowujących – oraz dla projektu 3.2 – szkoleń, kampanii informacyjnych i warsztatów podsumowujących – zostaną określone, uwzględniając dążenie do maksymalizacji zasobów, minimalizacji śladu węglowego oraz wsparcie dostępne na szczeblu lokalnym. SIPRI proponuje krótką listę zalecanych lokalizacji, która zostanie zatwierdzona przez WP w porozumieniu z właściwymi organami Rady.

5. Czas trwania

Całkowity szacowany czas trwania projektów wynosi 24 miesiące.

6. Instytucja realizująca

Techniczna realizacja niniejszej decyzji zostanie zlecona SIPRI. SIPRI zapewni, aby wkład UE został wyeksponowany; wykona to zadanie pod kierunkiem WP.

7. Sprawozdania

SIPRI będzie regularnie składać sprawozdania, co dwa miesiące i po zakończeniu każdego z opisywanych działań. Sprawozdania powinny być przedkładane WP nie później niż w sześć tygodni po zakończeniu danego działania.

DECYZJA RADY 2010/766/WPZiB

z dnia 7 grudnia 2010 r.

zmieniająca wspólne działanie 2008/851/WPZiB w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 i art. 43 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 10 listopada 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/851/WPZiB w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii ⁽¹⁾.

(2) Odpowiednio w dniach 8 grudnia 2009 r. i 30 lipca 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2009/907/WPZiB ⁽²⁾ oraz decyzję 2010/437/WPZiB ⁽³⁾ zmieniające wspólne działanie 2008/851/WPZiB.

(3) Akty piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii nadal stanowią zagrożenie dla statków pływających na tym obszarze, w szczególności dla statków z pomocą żywnościową dla Somalijczyków w ramach Światowego Programu Żywnościowego.

(4) W dniu 23 listopada 2010 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję nr 1950 (2010).

(5) Operację wojskową Unii Europejskiej, o której mowa we wspólnym działaniu 2008/851/WPZiB („operacja wojskowa UE”), należy przedłużyć do dnia 12 grudnia 2012 r.

(6) Należy objaśnić zgodnie z postanowieniami Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza definicję osób, które mogą być przekazane na mocy art. 12 wspólnego działania 2008/851/WPZiB.

(7) W świetle doświadczeń z pierwszych dwóch lat operacji wojskowej UE należy wprowadzić zmiany do wspólnego działania 2008/851/WPZiB, aby umożliwić gromadzenie danych na temat cech fizycznych i przekazywanie niektórych danych osobowych osób podejrzanych, takich jak odciski palców, w celu ułatwienia identyfikacji

i identyfikowalności oraz możliwości ścigania takich osób. Takie przetwarzanie ma się odbywać zgodnie z art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej.

(8) Ze względów praktycznych konieczne jest również uwzględnienie możliwości wymiany informacji niejawnych na obszarze działań.

(9) Należy zatem odpowiednio zmienić wspólne działanie 2008/851/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

We wspólnym działaniu 2008/851/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) w celu ewentualnego ścigania przez państwa właściwe w warunkach przewidzianych w art. 12, może ująć, przetrzymywać i przekazywać osoby podejrzane o zamiar popełnienia, o czym mowa w art. 101 i 103 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, o popełnianie lub popełnienie aktów piractwa lub rozboju, na obszarach, w których jest rozmieszczony, oraz zajmować statki piratów lub rozbójników lub statki ujęte w następstwie aktu piractwa lub rozboju, które znajdują się w rękach piratów lub rozbójników, a także przedmioty znajdujące się na pokładzie;”;

2) w art. 2 dodaje się litery w brzmieniu:

„h) gromadzi zgodnie z mającym zastosowanie prawem dane dotyczące osób, o których mowa w lit. e), dotyczące cech, które mogą pomóc w ich identyfikacji, w tym odciski palców;

i) przekazuje do krajowego biura („NCB”) Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej (Interpolu), znajdującego się w państwie członkowskim, w którym umieszczone jest dowództwo operacji, w celu rozpowszechnienia tych danych za pośrednictwem kanałów Interpolu i porównywania z bazami danych Interpolu – zgodnie z uzgodnieniami, które mają zostać poczynione między dowódcą operacji UE a szefem krajowego biura – następujące dane:

⁽¹⁾ Dz.U. L 301 z 12.11.2008, s. 33.

⁽²⁾ Dz.U. L 322 z 9.12.2009, s. 27.

⁽³⁾ Dz.U. L 210 z 11.8.2010, s. 33.

— dane osobowe dotyczące osób, o których mowa w lit. e), dotyczące cech, które mogą pomóc w ich identyfikacji, w tym odciski palców, a także następujące informacje, z wyłączeniem innych danych osobowych: nazwisko, nazwisko rodowe, imiona oraz wszelkie pseudonimy lub nazwisko przybrane; data i miejsce urodzenia, obywatelstwo, płeć; miejsce stałego pobytu, zawód i aktualne miejsce pobytu; prawa jazdy, dokumenty tożsamości i dane zawarte w paszporcie. Te dane osobowe nie mogą być przechowywane przez operację Atalanta po ich przekazaniu do Interpolu,

— dane dotyczące wyposażenia wykorzystywanego przez takie osoby.”;

3) art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W oparciu o akceptację przez Somalię wykonywania jurysdykcji przez państwa członkowskie lub państwa trzecie, z jednej strony, oraz na podstawie art. 105 konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, z drugiej strony, osoby, które podejrzane są o zamiar popełnienia, o czym mowa w art. 101 i 103 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, o popełnianie lub popełnienie aktów piractwa lub rozboju, ujęte i przetrzymywane w celu ścigania na wodach terytorialnych Somalii lub na pełnym morzu, a także przedmioty, które służyły do ich popełnienia, są przekazywane:

— właściwym organom państw członkowskich lub państw trzecich uczestniczących w operacji, pod których banderą pływa statek, który dokonał ujęcia, lub

— jeśli to państwo nie może lub nie chce wykonywać swej jurysdykcji – państwu członkowskiemu lub jakimukol-

wiek państwu trzeciemu, które chce wykonywać jurysdykcję w odniesieniu do wyżej wymienionych osób lub przedmiotów.”;

4) w art. 15 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. WP zostaje niniejszym upoważniony do udostępniania kierowanej przez Stany Zjednoczone koalicji sił morskich (»CMF«) za pośrednictwem jej kwatery głównej, a także państwu trzecim nieuczestniczącym w CMF oraz organizacjom międzynarodowym obecnym na obszarze operacji wojskowej UE – zgodnie z przepisami Rady dotyczącymi bezpieczeństwa i z zastrzeżeniem uzgodnień między WP a właściwymi organami stron trzecich, o których mowa powyżej – informacji niejawnych UE i dokumentów stworzonych do celów operacji wojskowej UE na poziomie »RESTREINT UE«, na zasadzie wzajemności, w przypadku gdy takie udostępnianie na szczeblu obszaru działań jest konieczne ze względów operacyjnych.”;

5) art. 16, ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Operacja wojskowa UE zostaje zakończona z dniem 12 grudnia 2012 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 grudnia 2010 r.

W imieniu Rady

D. REYNERS

Przewodniczący

DECYZJA KOMISJI**z dnia 9 grudnia 2010 r.****zmieniająca decyzję C(2007) 2286 w sprawie przyjęcia zasad ERBN dotyczących składania wniosków oraz odpowiednich procedur oceny, selekcji i przyznawania dotacji w odniesieniu do działań pośrednich w ramach programu szczegółowego „Pomysły” siódmego programu ramowego (2007–2013)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2010/767/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1906/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiające zasady uczestnictwa przedsiębiorstw, ośrodków badawczych i uczelni wyższych w działaniach prowadzonych w ramach siódmego programu ramowego oraz zasady upowszechniania wyników badań (2007–2013) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 16 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją C(2007) 2286 z dnia 6 czerwca 2007 r. Komisja przyjęła zasady dotyczące składania wniosków do Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych (ERBN) oraz odpowiednie procedury oceny, selekcji i przyznawania dotacji dla działań pośrednich w ramach programu szczegółowego „Pomysły” siódmego programu ramowego (2007–2013) („zasady ERBN”).
- (2) Decyzją C(2007) 4429 z dnia 27 września 2007 r. Komisja zmieniła te zasady.
- (3) Na podstawie doświadczeń zdobytych w związku z pierwszymi zaproszeniami opublikowanymi przez ERBN w latach 2007, 2008 i 2009 oraz uwzględniając zmiany wprowadzone do prawodawstwa Unii Europejskiej lub zmiany, o których wprowadzenie wyraźnie wystąpiła rada naukowa ERBN, należy zatem odpowiednio zmienić decyzję Komisji C(2007) 2286,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zasady ERBN dotyczące składania wniosków oraz odpowiednie procedury oceny, selekcji i przyznawania dotacji w odniesieniu

do działań pośrednich w ramach programu szczegółowego „Pomysły” siódmego programu ramowego (2007–2013), przyjęte decyzją C(2007) 2286, zastępuje się zasadami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

1. Zasady ERBN dotyczące składania wniosków oraz odpowiednie procedury oceny, selekcji i przyznawania dotacji w odniesieniu do działań pośrednich w ramach programu szczegółowego „Pomysły” siódmego programu ramowego (2007–2013) mają zastosowanie do wszystkich zaproszeń do składania wniosków opublikowanych przez ERBN od daty wejścia w życie niniejszej decyzji.

2. Przepisy dotyczące powoływania i zwrotu kosztów podróży i pobytu niezależnych ekspertów i głównych badaczy zaproszonych na spotkanie, jak określono we wzorach aktów powołania przyjętych przez Komisję oraz w sekcji 3 i w załącznikach B i C do zasad ERBN dotyczących składania wniosków oraz odpowiednich procedur oceny, selekcji i przyznawania dotacji w odniesieniu do działań pośrednich w ramach programu szczegółowego „Pomysły” siódmego programu ramowego (2007–2013), stosuje się od daty wejścia w życie niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 391 z 30.12.2006, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

EUROPEJSKA RADA DS. BADAŃ NAUKOWYCH

Zasady dotyczące składania wniosków oraz odpowiednie procedury oceny, selekcji i przyznawania dotacji w ramach programu szczegółowego „Pomysły” (2007–2013)

SPIS TREŚCI

1.	Preambuła – definicje	53
2.	Wprowadzenie	53
2.1.	Zasady	53
2.2.	Składanie wniosków	54
2.2.1.	Zaproszenia do składania wniosków	54
2.2.2.	Rejestracja wstępna	54
2.2.3.	Składanie wniosków	54
2.2.4.	Pomoc w składaniu wniosków	55
2.2.5.	Przyjmowanie wniosków	55
2.2.6.	Kontrola kwalifikowalności	55
3.	Wzajemna ocena	56
3.1.1.	Rola niezależnych ekspertów	56
3.1.2.	Powoływanie ekspertów	57
3.1.2.1.	Wyłączenie niezależnych ekspertów na wniosek kandydata	57
3.1.3.	Tryb powoływania, kodeks postępowania i konflikt interesów	57
3.1.4.	Niezależni obserwatorzy	58
3.1.5.	Kryteria wzajemnej oceny	59
3.1.6.	Organizacja wzajemnej oceny	59
3.1.6.1.	Wzajemna ocena projektów badań pionierskich	59
3.1.6.2.	Dwuetapowa procedura składania wniosków dla projektów badań pionierskich	60
3.1.6.3.	Wzajemna ocena działań koordynacyjnych i wspierających	61
3.1.7.	Wyniki wzajemnej oceny, selekcja i odrzucanie wniosków	61
3.1.8.	Informacja zwrotna	62
3.1.9.	Procedury dotyczące pomocy i procedury odwoławcze	62
3.1.10.	Sprawozdawczość i informacje dotyczące procesu wzajemnej oceny	63
4.	Decyzja o przyznaniu dotacji i sporządzanie umów o udzieleniu dotacji	63

5.	Załączniki	64
5.1.	Załącznik A – Procedury składania wniosków w formie papierowej	64
5.2.	Załącznik B – Procedury oceny etycznej	64
5.3.	Załącznik C – Zasady zwrotu kosztów podróży, diety dziennej i dodatku na zakwaterowanie głównych badaczy zaproszonych na spotkanie	67
5.4.	Załącznik D – Zapewnienie bezpieczeństwa – wrażliwe działania ERBN	69

1. PREAMBUŁA – DEFINICJE

Europejską Radę ds. Badań Naukowych (ERBN) ustanowiła Komisja Europejska ⁽¹⁾ na mocy przepisów programu szczegółowego „Pomysły” w ramach siódmego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji („program szczegółowy »Pomysły«”) ⁽²⁾ w celu realizacji tego programu szczegółowego.

W skład ERBN wchodzi rada naukowa, sekretarz generalny oraz specjalna jednostka ds. realizacji ustanowiona przez Komisję Europejską jako Agencja Wykonawcza Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych ⁽³⁾; ERBN jest odpowiedzialna przed Komisją i prowadzi działalność zgodnie z zasadami niezależności i rzetelności, których gwarantem jest Komisja.

Dla celów przejrzystości w niniejszym dokumencie stosuje się następujące definicje:

termin „AW ERBN” oznacza Agencję Wykonawczą Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych,

termin „7PR” odnosi się do „siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013)” ⁽⁴⁾,

termin „zasady uczestnictwa” odnosi się do „zasad uczestnictwa przedsiębiorstw, ośrodków badawczych i uczelni wyższych w działaniach prowadzonych w ramach siódmego programu ramowego oraz zasady upowszechniania wyników badań (2007–2013)” ⁽⁵⁾,

termin „rozporządzenie finansowe” oznacza rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁶⁾.

2. WPROWADZENIE

Celem niniejszego dokumentu jest określenie zasad mających zastosowanie do składania i wzajemnej oceny wniosków oraz do przyznawania dotacji w odpowiedzi na pozytywnie rozpatrzone wnioski. W ramach tych zasad określa się podstawowe parametry mające na celu zapewnienie stosowania rygorystycznych, sprawiedliwych, skutecznych i właściwych procedur prowadzących do przyznania dotacji. Określono je przy współpracy z radą naukową ERBN, która jest odpowiedzialna między innymi za ustanowienie programu prac programu „Pomysły”, metod wzajemnej oceny oraz procedur mających zastosowanie do wzajemnej oceny wniosków w ramach programu szczegółowego „Pomysły” oraz do wyznaczania niezależnych ekspertów do udziału we wzajemnej ocenie. Komisja przyjęła je zgodnie z zasadami uczestnictwa.

W sekcji 1 określa się kluczowe zasady mające zastosowanie do procesu od złożenia wniosku do przyznania dotacji, tj. zasady doskonałości, przejrzystości, sprawiedliwości i bezstronności, wydajności i szybkości, a także kwestie etyczne.

W sekcji 2 określa się procedury składania wniosków oraz sposób ich późniejszego rozpatrywania, w tym sposób przeprowadzania oceny kwalifikowalności.

Sekcja 3 dotyczy wzajemnej oceny, w tym sposobu wybierania i powoływania niezależnych ekspertów, rozwiązywania kwestii potencjalnego i faktycznego konfliktu interesów oraz organizacji wzajemnej oceny. Omówiono w niej również sposób rozpatrywania odwołań i skarg oraz kwestię sprawozdawczości dotyczącej wzajemnej oceny i przyznawania dotacji.

W sekcji 4 określa się sposób przyznawania dotacji i sporządzania umów o udzieleniu dotacji.

2.1. Zasady

Proces od złożenia wniosku do przyznania dotacji opiera się na szeregu ugruntowanych zasad:

- *doskonałość*: projekty wybrane do finansowania muszą charakteryzować się wysoką jakością z naukowego lub technicznego punktu widzenia,

⁽¹⁾ Dz.U. L 57 z 24.2.2007, s. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 400 z 30.12.2006, s. 224.

⁽³⁾ Dz.U. L 9 z 12.1.2008, s. 15.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 391 z 30.12.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

- *przejrzystość*: decyzje o finansowaniu i przyznaniu dotacji muszą opierać się na wyrażnie określonych zasadach i procedurach, a podmioty prawne będące kandydatami i główni badacze powinni otrzymać stosowną informację zwrotną na temat wyniku wzajemnej oceny ich wniosków,
- *sprawiedliwość i bezstronność*: wszystkie wnioski traktuje się w spójny i jednakowy sposób. Należy je oceniać bezstronnie na podstawie ich wartości merytorycznej, niezależnie od ich pochodzenia ani tożsamości podmiotu składającego wniosek, głównego badacza lub któregośkolwiek z członków zespołu badawczego,
- *poufność*: wszystkie wnioski oraz związane z nimi dane, informacje i dokumenty przekazywane AW ERBN należy traktować jako poufne,
- *wydajność i szybkość*: przeprowadzanie wzajemnej oceny, przyznawanie dotacji i sporządzanie umów o udzieleniu dotacji powinno odbywać się jak najszybciej, przy jednoczesnym zachowaniu rzetelności wzajemnej oceny i poszanowaniu ram prawnych,
- *kwestie etyczne i kwestie związane z bezpieczeństwem*: wszelkie wnioski naruszające podstawowe zasady etyczne lub niezgodne z odpowiednimi procedurami bezpieczeństwa mogą w każdej chwili zostać wykluczone z procesu wzajemnej oceny, selekcji i przyznawania dotacji.

2.2. Składanie wniosków

2.2.1. Zaproszenia do składania wniosków

Wnioski składa się w odpowiedzi na zaproszenia do składania wniosków („zaproszenia”) ⁽¹⁾. Treść i terminy zaproszeń określa się w programie prac programu „Pomysły” i publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* („tekst zaproszenia”) na stronie(-ach) internetowej(-ych) Komisji ⁽²⁾ oraz na stronie internetowej ERBN, na której zamieszczone zostaną hiperłącza do strony (stron) internetowej(-ych) Komisji.

Zaproszenia dotyczące projektów badań pionierskich mogą zawierać informacje określające orientacyjny budżet przewidziany w odniesieniu do całego zaproszenia lub orientacyjne budżety przeznaczone na poszczególne obszary badań w ramach zaproszenia, które zostaną ocenione przez oddzielne zespoły niezależnych ekspertów.

W zaproszeniu określa się także, czy stosowana będzie jedno- czy dwuetapowa procedura składania wniosków lub wzajemnej oceny. W przypadku dwuetapowej procedury składania wniosków, do złożenia kompletnych wniosków w drugim etapie zostaną zaproszeni tylko ci kandydaci, których wnioski zostaną ocenione pozytywnie w etapie pierwszym.

2.2.2. Rejestracja wstępna

Ponieważ w ramach programu szczegółowego „Pomysły” stosuje się podejście oddolne, ERBN spodziewa się, że wpłynie wiele wniosków dotyczących wszystkich dziedzin badań. Aby umożliwić ERBN zapewnienie wymaganych zasobów i wiedzy fachowej na potrzeby procesu wzajemnej oceny ERBN, w zaproszeniu można przewidzieć rejestrację wstępną.

Rejestracja wstępna może wymagać określenia planowanego przedmiotu oraz przewidywanych celów badań objętych wnioskiem.

Jeżeli w zaproszeniu przewidziano rejestrację wstępną, potencjalny kandydat zwraca się przed upływem terminu rejestracji wstępnej z wnioskiem o przyznanie nazwy użytkownika i hasła dostępu do systemu informatycznego służby ds. elektronicznego składania wniosków (obecnie EPSS, zwanego dalej „elektronicznym systemem składania wniosków”) niezbędnymi w celu złożenia wniosku. Termin lub terminy zakończenia rejestracji wstępnej mogą zostać wyznaczone na kilka tygodni przed terminem lub terminami składania wniosków określonymi w zaproszeniu. Rejestracja wstępna i składanie wniosków stanowią dwa oddzielne etapy procesu. Jeżeli kandydat nie dokonał rejestracji wstępnej, mimo że przewidziano ją w zaproszeniu, jego wniosek nie zostanie zaakceptowany przez elektroniczny system składania wniosków.

Nawet jeżeli w zaproszeniu nie przewidziano rejestracji wstępnej, potencjalny kandydat rejestruje się i zwraca się z wnioskiem o przyznanie hasła dostępu do elektronicznego systemu składania wniosków, aby móc złożyć wniosek przed upływem terminu określonego w zaproszeniu.

W wyjątkowych przypadkach potencjalny kandydat może ubiegać się o zezwolenie AW ERBN na złożenie wniosku w formie papierowej, zgodnie z przepisami załącznika A do niniejszej decyzji.

2.2.3. Składanie wniosków

Składanie wniosków oraz, w stosownych przypadkach, rejestracja wstępna odbywa się drogą elektroniczną, za pomocą internetowego elektronicznego systemu składania wniosków obsługiwanego przez Komisję (obecnie EPSS).

Zgodnie z postanowieniami programu prac programu „Pomysły”, wnioski dotyczące działań związanych z badaniami pionierskimi wymagają zaangażowania głównego badacza – wyznaczonej osoby odpowiedzialnej za projekt od strony naukowej. Wnioski składa główny badacz upoważniony przez potencjalną instytucję przyjmującą, czyli przez podmiot prawny będący formalnie kandydatem, któremu zostanie przyznana dotację ⁽³⁾. Podczas procesu składania wniosków i wzajemnej oceny główny badacz jest podstawowym pośrednikiem w kontaktach między AW ERBN a podmiotem prawnym będącym kandydatem.

⁽¹⁾ Ewentualnie z wyjątkiem działań koordynacyjnych i wspierających, o których mowa w art. 14 zasad uczestnictwa.

⁽²⁾ http://cordis.europa.eu/home_pl.html; <http://ec.europa.eu/research/participants/portal>; <http://erc.europa.eu>

⁽³⁾ W drodze wyjątku główny badacz może sam pełnić rolę podmiotu prawnego będącego kandydatem.

Podjęcie próby złożenia wniosku musi zostać poprzedzone przygotowaniem i przesłaniem wszystkich danych dotyczących wniosku oraz wyrażeniem zgody na warunki stosowania elektronicznego systemu składania wniosków oraz zasady wzajemnej oceny.

Elektroniczny system składania wniosków wykonuje szereg podstawowych operacji weryfikacyjnych. Dopiero po zakończeniu tych operacji elektroniczny system składania wniosków zezwala kandydatowi na złożenie wniosku. Operacje te nie zastępują formalnej oceny kwalifikowalności opisanej w sekcji 2.2.6 i nie mogą stanowić gwarancji, że zawartość dokumentacji odpowiada wymaganiom określonym w zaproszeniu. Uznaje się, że złożenie wniosku następuje dopiero w momencie rozpoczęcia przez głównego badacza ostatecznego procesu składania wniosku, wskazanym przez elektroniczny system składania wniosków, a nie w żadnym wcześniejszym momencie.

Wnioski przesyłane na przenośnych elektronicznych nośnikach informacji (np. płytach CD-ROM lub wszelkich podobnych urządzeniach elektronicznych), pocztą elektroniczną lub faksem nie zostaną uznane za złożone ani poddane ocenie. W wyjątkowych przypadkach, jeżeli główny badacz nie ma możliwości dostępu do elektronicznego systemu składania wniosków, może wystąpić do AW ERBN o zezwolenie na złożenie wniosku w formie papierowej. Procedury dotyczące występowania z takim wnioskiem oraz formalności związane ze składaniem wniosków w formie papierowej określono w załączniku A do niniejszych zasad.

Procedurę wycofywania wniosków określono w stosownym przewodniku dla kandydatów. Wycofany wniosek nie zostanie uwzględniony podczas późniejszej wzajemnej oceny ani podczas przeprowadzania selekcji.

Jeżeli ten sam wniosek złożono więcej niż jeden raz, ocenie poddaje się jedynie jego najnowszą, kwalifikowalną wersję.

Wnioski przechowuje się zawsze w bezpiecznych warunkach. Niszczy się wszystkie niepotrzebne egzemplarze inne niż te, które należy zachować dla celów archiwalnych lub związanych z kontrolą.

2.2.4. Pomoc w składaniu wniosków

W przewodniku dla kandydatów szczegółowo wyjaśniono, w jaki sposób główni badacze, członkowie zespołu badawczego lub podmioty prawne będące kandydatami mogą zwracać się o pomoc lub o udzielenie informacji na temat wszelkich kwestii związanych z zaproszeniem. Dane kontaktowe podają krajowe punkty kontaktowe, AW ERBN oraz działy pomocy technicznej ERBN. Kwestiami związanymi z elektronicznym systemem składania wniosków zajmuje się specjalny dział pomocy technicznej.

2.2.5. Przyjmowanie wniosków

Rejestruje się datę i godzinę przyjęcia ostatecznej wersji składanych wniosków. Po upływie terminu określonego w zaproszeniu wysyła się pocztą elektroniczną potwierdzenie zawierające:

- tytuł wniosku i niepowtarzalny identyfikator wniosku (numer wniosku),
- identyfikator zaproszenia, którego dotyczy wniosek,
- datę i godzinę przyjęcia wniosku (które w przypadku wniosków złożonych drogą elektroniczną odpowiadają terminowi określonemu w zaproszeniu).

Po zakończeniu składania wniosków AW ERBN kontaktuje się z głównymi badaczami lub z podmiotami prawnymi będącymi kandydatami jedynie w przypadku, gdy konieczne jest wyjaśnienie kwestii takich jak kwalifikowalność lub sprawdzenie danych administracyjnych lub prawnych zawartych we wniosku⁽¹⁾. Jednakże w przypadku procedury dwuetapowej oraz wyłącznie w odniesieniu do zakwalifikowanych wniosków, zgodnie z warunkami określonymi w zaproszeniu, główny badacz upoważniony przez podmiot prawny będący kandydatem może zostać poproszony o złożenie kolejnego wniosku, dostarczenie dodatkowych informacji dotyczących pierwotnego wniosku lub o wzięcie udziału w spotkaniu.

2.2.6. Kontrola kwalifikowalności

Wnioski muszą spełniać wszystkie kryteria kwalifikowalności, aby mogły zostać poddane wzajemnej ocenie. Kryteria te są ściśle stosowane. W przypadku dwuetapowej procedury składania wniosków każdy etap podlega kontroli kwalifikowalności. Wszystkie wnioski złożone w ramach danego zaproszenia podlegają kontroli pod względem następujących kryteriów kwalifikowalności:

- wpłynięcie wniosku przed upływem terminu (datę i godzinę określa się w zaproszeniu),

⁽¹⁾ Osoba obsługująca proces elektronicznego składania wniosków może kontaktować się z kandydatem w celu wyjaśnienia lub rozwiązania problemów technicznych związanych ze składaniem wniosku.

- kompletność wniosku, tj. zawarcie w nim wszystkich wymaganych części i formularzy ⁽¹⁾,
- zakres zaproszenia: treść wniosku musi dotyczyć celów, tematyki i systemu finansowania określonych w zaproszeniu, jak ustalono w programie prac programu „Pomysły”. Wniosek uznaje się za niekwalifikowalny ze względu na jego „zakres” jedynie w rażących przypadkach ⁽²⁾,
- wszelkie dodatkowe kryteria kwalifikowalności mające zastosowanie do zaproszenia, określone w programie prac programu „Pomysły” oraz w karcie zaproszenia.

Jeżeli przed rozpoczęciem, w trakcie lub po zakończeniu etapu wzajemnej oceny okazuje się, że nie spełniono co najmniej jednego z kryteriów kwalifikowalności, wniosek uznaje się za niekwalifikowalny i wycofuje się go z dalszego rozpatrywania. W przypadku wątpliwości co do kwalifikowalności wniosku wzajemną ocenę można kontynuować, zawieszając podjęcie ostatecznej decyzji w sprawie jego kwalifikowalności. Fakt, że w takich okolicznościach wniosek poddaje się ocenie, nie dowodzi jego kwalifikowalności.

Jeżeli kwestia kwalifikowalności nie jest jednoznaczna i konieczne jest bardziej szczegółowe rozpatrzenie sprawy, można zwołać komitet ds. weryfikacji kwalifikowalności. Rola komitetu polega na zapewnieniu spójnej interpretacji prawnej takich przypadków i równego traktowania podmiotów prawnych będących kandydatami i głównych badaczy zaangażowanych we wniosek ⁽³⁾.

Główni badacze, których wnioski uznano za niekwalifikowalne, zostaną poinformowani o podstawach takiej decyzji.

3. WZAJEMNA OCENA

3.1.1. Rola niezależnych ekspertów

Wnioski podlegają ocenie niezależnych ekspertów (osób przeprowadzających wzajemną ocenę) w celu zagwarantowania, że do finansowania wybrane zostaną wyłącznie wnioski najwyższej jakości. Niezależny ekspert to ekspert zewnętrzny w stosunku do ERBN i Komisji ⁽⁴⁾, działający we własnym imieniu i niereprezentujący żadnej organizacji ani środowiska naukowego.

Na potrzeby wzajemnej oceny wyróżnia się pięć rodzajów niezależnych ekspertów:

- 1) *przewodniczący zespołów dokonujących wzajemnej oceny w ramach ERBN*: organizują pracę w swoim zespole, przewodniczą posiedzeniom zespołu i uczestniczą w końcowym posiedzeniu konsolidacyjnym. Mogą również przeprowadzać indywidualną ocenę wniosków, zazwyczaj na odległość, przygotowując się do posiedzeń zespołu;
- 2) *członkowie zespołów dokonujących wzajemnej oceny w ramach ERBN*: pomagają w przygotowaniu posiedzeń zespołu, uczestniczą w tych posiedzeniach i mogą również wspomagać przeprowadzanie indywidualnej oceny wniosków, zazwyczaj na odległość;
- 3) *oceniający w ramach zespołu*: niezależni eksperci, do których zwrócono się o pomoc w przeprowadzeniu indywidualnej oceny wniosków. Zazwyczaj nie uczestniczą oni w posiedzeniach zespołu;
- 4) *arbitrzy*: niezależni eksperci, którzy przeprowadzają indywidualne oceny wniosków, wyłącznie na odległość, i nie otrzymują wynagrodzenia za wykonywane zadania;
- 5) *niezależni obserwatorzy*: niezależni eksperci, do których zwrócono się o zbadanie procesu wzajemnej oceny pod względem jego funkcjonowania i realizacji. Nie dokonują oni oceny wniosków poddawanych ocenie. Mogą uczestniczyć w posiedzeniach w ramach procesu wzajemnej oceny.

⁽¹⁾ Kompletność informacji zawartych we wniosku oceniają niezależni eksperci. Kontrola kwalifikowalności dotyczy jedynie kwestii zawarcia we wniosku wszystkich odpowiednich części i formularzy oraz kwestii ważności wymaganych dokumentów uzupełniających.

⁽²⁾ Wnioski ocenia się zazwyczaj w oparciu o kryteria określone dla systemu finansowania, którego dotyczą. W przypadkach, w których system finansowania wybrano w błędny sposób, AW ERBN może jednak podjąć decyzję o przeprowadzeniu oceny wniosku w oparciu o kryteria określone dla innego systemu finansowania. Może to mieć miejsce tylko wtedy, gdy oczywiste jest, że wniosek nie jest zgodny lub jest zgodny w niewielkim stopniu z pierwotnie wskazanym systemem finansowania, oraz gdy w ramach przedmiotowego zaproszenia dostępny jest bardziej odpowiedni system finansowania.

⁽³⁾ W skład komitetu wchodzi pracownicy AW ERBN oraz, w stosownych przypadkach, inni pracownicy Komisji posiadający niezbędną wiedzę fachową w zakresie kwestii prawnych lub systemów informatycznych. Komitet bada wniosek i okoliczności jego złożenia oraz udziela specjalistycznych porad ułatwiających podjęcie decyzji o przyjęciu lub odrzuceniu wniosku na podstawie jego kwalifikowalności. Komitet może zdecydować o konieczności skontaktowania się z głównym badaczem w celu wyjaśnienia konkretnej kwestii.

⁽⁴⁾ Personel właściwych wyspecjalizowanych agencji UE uznaje się za ekspertów zewnętrznych.

3.1.2. Powoływanie ekspertów ⁽¹⁾

Rada naukowa ERBN odpowiada za przedstawianie wniosków w sprawie powołania niezależnych ekspertów do celów wzajemnej oceny projektów badań pionierskich ⁽²⁾ zgodnie z art. 17 ust. 2 zasad uczestnictwa oraz za monitorowanie realizacji działań pośrednich w rozumieniu art. 27 ust. 1 zasad uczestnictwa. Przy wskazywaniu niezależnych ekspertów rada naukowa ERBN może opierać się na opiniach własnych członków, jak również na informacjach dostarczanych przez członków zespołów lub przez AW ERBN. Na podstawie takiego wskazania AW ERBN oficjalnie powołuje ekspertów ⁽³⁾.

Niezależni eksperci muszą posiadać wiedzę i umiejętności właściwe dla obszarów działalności, w odniesieniu do których poproszono ich o pomoc. Muszą mieć wysoki poziom doświadczenia zawodowego w zakresie badań naukowych, pracy naukowej lub zarządzania naukowym w sektorze publicznym lub prywatnym. Inne umiejętności również mogą być wymagane (np. sprawowanie opieki pedagogicznej nad młodymi naukowcami i ich kształcenie; zarządzanie projektami lub ich ocena; transfer technologii i innowacje; międzynarodowa współpraca naukowo-techniczna). W celu powołania niezależnych ekspertów zajmujących się informacjami niejawnymi wymagane jest uzyskanie odpowiedniego poświadczenia bezpieczeństwa osobowego.

AW ERBN ma również możliwość odwołania się do listy ekspertów utworzonej na podstawie zaproszeń do składania wniosków publikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, jak również skorzystania z usług innych ekspertów posiadających niezbędne kwalifikacje, wskazanych np. w wyniku konsultacji z krajowymi agencjami ds. finansowania badań i podobnymi organizacjami. Ekspertci mogą pochodzić z państw innych niż państwa członkowskie lub państwa stowarzyszone z 7PR.

Tworząc zespoły ekspertów, AW ERBN zmierza do zapewnienia najwyższego poziomu naukowej i technicznej wiedzy fachowej w dziedzinach odpowiednich dla danego zaproszenia, uwzględniając również inne kryteria, takie jak:

- wystarczające włączenie kobiet i mężczyzn z całej UE i państw stowarzyszonych, jak również z państw trzecich ⁽⁴⁾,
- regularna rotacja ekspertów uwzględniająca potrzebę zachowania ciągłości. Oczekuje się, że w każdym roku kalendarzowym rotacja będzie dotyczyła średnio co najmniej jednej czwartej ekspertów zaangażowanych w poszczególnych obszarach badań.

Ekspertci muszą również posiadać odpowiednie umiejętności językowe niezbędne do przeprowadzenia oceny wniosków.

Nazwiska niezależnych ekspertów przypisanych do poszczególnych wniosków nie są podawane do wiadomości publicznej. Lista niezależnych ekspertów, którzy uczestniczyli w ocenie wniosków złożonych w ramach zaproszenia związanego z programem szczegółowym „Pomysły”, będzie jednak publikowana corocznie na stronach internetowych Komisji. Ponadto lista członków zespołu będzie publikowana na stronie internetowej ERBN.

Kategorycznie zabrania się wszelkich bezpośrednich lub pośrednich kontaktów w sprawie wzajemnej oceny w związku z zaproszeniem między głównym badaczem lub podmiotem prawnym będącym kandydatem, składającym wniosek w ramach tego samego zaproszenia, a jakimkolwiek niezależnym ekspertem biorącym udział w procesie wzajemnej oceny. Każdy przypadek nawiązania takiego kontaktu może skutkować podjęciem przez AW ERBN decyzji o wykluczeniu odnośnego wniosku z przedmiotowego zaproszenia.

3.1.2.1. Wyłączenie niezależnych ekspertów na wniosek kandydata

Stosowny przewodnik dla kandydatów może zawierać zapis umożliwiający kandydatom wnioskowanie o to, by dana osoba ⁽⁵⁾ nie uczestniczyła we wzajemnej ocenie ich wniosku. W takich przypadkach kandydaci zostaną poproszeni o wskazanie powodów wystąpienia z takim wnioskiem ⁽⁶⁾. W takich okolicznościach, jeżeli wskazana osoba jest niezależnym ekspertem biorącym udział w ocenie wniosków złożonych w ramach danego zaproszenia, może ona zostać wyłączona z oceny przedmiotowego wniosku, o ile nie uniemożliwi to AW ERBN przeprowadzenia oceny tego wniosku.

3.1.3. Tryb powoływania, kodeks postępowania i konflikt interesów

Niniejsza sekcja dotyczy sposobu powoływania niezależnych ekspertów przez AW ERBN do celów oceny wniosków złożonych w ramach programu szczegółowego „Pomysły”. Ta sama procedura może być stosowana przez AW ERBN odpowiednio w odniesieniu do powoływania ekspertów do realizacji zadań w rozumieniu art. 27 ust. 1 zasad uczestnictwa.

AW ERBN sporządza akt powołania zgodnie z wzorami zatwierdzonymi przez Komisję i przedstawia go do podpisania niezależnemu ekspertowi. Akt powołania określa ramy współpracy między niezależnym ekspertem a AW ERBN, zgodnie z którymi ekspert może zostać wezwany do udostępnienia posiadanej wiedzy fachowej w celu udzielenia pomocy ERBN.

⁽¹⁾ Artykuł 17 ust. 2 zasad uczestnictwa.

⁽²⁾ Przeprowadzenie selekcji przez radę naukową może nie być wymagane przy powoływaniu podmiotów przeprowadzających wzajemną ocenę w odniesieniu do działań koordynacyjnych i wspierających.

⁽³⁾ Zgodnie z zasadami uczestnictwa lub decyzją Komisji C(2008) 5694 z dnia 8 października 2008 r. przyznającą uprawnienia AW ERBN.

⁽⁴⁾ Unia Europejska dąży do realizacji polityki ukierunkowanej na zapewnienie równowagi płci i równości szans w dziedzinie badań naukowych. W tym celu przyjęto decyzję Komisji 2000/407/WE z dnia 19 czerwca 2000 r. „dotyczącą zapewnienia równowagi płci w powołanych przez nią komitetach i grupach ekspertów”. W tym samym kontekście art. 17 ust. 2 zasad uczestnictwa stanowi, że „przy powoływaniu grup niezależnych ekspertów należy we właściwy sposób zapewnić rozsądną równowagę płci w składzie grup”.

⁽⁵⁾ Odpowiedni Przewodnik dla kandydatów może dopuszczać wskazanie przez kandydata maksymalnie trzech osób.

⁽⁶⁾ Powody muszą opierać się na jasno określonych przesłankach, takich jak bezpośrednia rywalizacja naukowa, niechęć zawodowa lub podobna sytuacja, która mogłaby prowadzić do obniżenia lub poddania w wątpliwość obiektywności potencjalnego oceniającego.

W akcie powołania przedstawia się ogólne warunki dotyczące niezależnych ekspertów, w szczególności ustanawia się kodeks postępowania dla niezależnych ekspertów biorących udział w procesie wzajemnej oceny, który stanowi załącznik do aktu powołania, zasadnicze przepisy dotyczące poufności i konfliktu interesów oraz określa się sposób postępowania z danymi osobowymi.

Powołanie staje się skuteczne w momencie podpisania aktu powołania przez niezależnego eksperta i AW ERBN.

Za wykonanie przydzielonych zadań przewodniczącym zespołów, członkom zespołu, oceniającym w ramach zespołu i niezależnym obserwatorom przysługuje wynagrodzenie finansowe. W takim przypadku akt powołania zawierać będzie ogólne warunki dotyczące wynagrodzenia.

Arbitrom nie przysługuje wynagrodzenie finansowe za wykonywanie przydzielonych im zadań.

W kontekście każdego przydzielonego zadania wszyscy niezależni eksperci są zobowiązani do potwierdzenia, że w przypadku żadnego z rozpatrywanych przez nich wniosków nie dochodzi do konfliktu interesów (dyskwalifikującego lub potencjalnego). Jeżeli niezależny ekspert stwierdzi, że w odniesieniu do danego wniosku zachodzi konflikt interesów, kierunek dalszych działań jest uzależniony od tego, czy dany przypadek konfliktu interesów jest dyskwalifikujący czy potencjalny.

Okoliczności, w których mogą pojawić się przypadki „dyskwalifikującego” i „potencjalnego” konfliktu interesów, opisuje się w kodeksie postępowania.

Niezależni eksperci nie mogą uczestniczyć w ocenie wniosków dotyczących zaproszenia, w którego ramach sami złożyli wniosek.

W przypadku zaistnienia dyskwalifikującego konfliktu interesów niezależny ekspert nie może wpływać na wzajemną ocenę przedmiotowego wniosku. W szczególności niezależny ekspert nie pomaga wówczas w przeprowadzaniu indywidualnej oceny (zazwyczaj na odległość) ani nie wypowiada się i nie głosuje podczas żadnej dyskusji zespołu dotyczącej tego wniosku. W takiej sytuacji niezależny ekspert opuszcza pomieszczenie (lub forum elektroniczne), gdy zespół omawia indywidualny przypadek wniosku, w którym dochodzi do tego rodzaju konfliktu interesów.

W przypadku zaistnienia potencjalnego konfliktu interesów AW ERBN rozpatruje okoliczności sprawy i podejmuje decyzję o udzieleniu niezależnemu ekspertowi pozwolenia na uczestniczenie we wzajemnej ocenie przedmiotowego wniosku (ekspert musi wówczas podpisać odpowiednią deklarację) albo o jego wyłączeniu w taki sam sposób, jak ma to miejsce w przypadku dyskwalifikującego konfliktu.

Ekspert musi zgłosić wszystkie zidentyfikowane przypadki konfliktu interesów przed rozpoczęciem sesji wzajemnej oceny.

Jeżeli dotychczas niepodejrzewany konflikt ujawni się w trakcie procesu wzajemnej oceny, niezależny ekspert musi natychmiast zgłosić ten fakt właściwemu urzędnikowi. Jeżeli konflikt zostanie ostatecznie uznany za dyskwalifikujący, niezależny ekspert musi powstrzymać się od kontynuowania procesu wzajemnej oceny przedmiotowego wniosku. Wszelkie uwagi zgłoszone przez takiego niezależnego eksperta i przyznane przez niego punkty nie zostaną uwzględnione. W razie potrzeby niezależny ekspert zostanie zastąpiony.

Jeżeli niezależny ekspert świadomie ukrywa fakt zaistnienia dyskwalifikującego lub potencjalnego konfliktu interesów i fakt ten zostaje odkryty podczas sesji wzajemnej oceny, niezależny ekspert zostanie natychmiast wykluczony oraz zastosowane zostaną sankcje przewidziane w akcie powołania. Wyniki wszystkich sesji wzajemnej oceny, w których taki ekspert brał udział, zostaną uznane za nieważne, a przedmiotowy wniosek lub przedmiotowe wnioski zostaną poddane ponownej ocenie.

Naruszenie kodeksu postępowania lub inne poważne przewinienie popełnione przez niezależnego eksperta może zostać zakwalifikowane jako poważne naruszenie obowiązków zawodowych i może prowadzić do wykluczenia takiego niezależnego eksperta z listy niezależnych ekspertów powoływanych przez AW ERBN, przy czym stosuje się odpowiednio art. 265a ust. 3 przepisów wykonawczych do rozporządzenia finansowego⁽¹⁾. Na mocy takiego wyłączenia niezależny ekspert zostanie usunięty z bazy danych i otrzyma zakaz ponownej rejestracji na czas trwania wyłączenia.

3.1.4. *Niezależni obserwatorzy*

Niezależni eksperci mogą zostać powołani w charakterze obserwatorów w celu zbadania procesu wzajemnej oceny pod względem jego funkcjonowania i realizacji. Kompetencje obserwatorów obejmują całą sesję wzajemnej oceny, w tym wszelkie oceny przeprowadzane na odległość. W przypadku ocen przeprowadzanych na odległość obserwatorzy mają dostęp do wszystkich informacji wymienianych między AW ERBN a osobami przeprowadzającymi wzajemną ocenę i mogą kontaktować się z wybranymi lub wszystkimi osobami przeprowadzającymi wzajemną ocenę w celu zebrania ich opinii na temat przebiegu wzajemnej oceny. Obserwatorzy mają prawo wstępu na wszystkie posiedzenia będące częścią sesji wzajemnej oceny.

AW ERBN podpisuje akt powołania z każdym niezależnym obserwatorem. Akty powołań niezależnych obserwatorów będą przygotowywane z wykorzystaniem wzoru zatwierdzonego przez Komisję. W zatwierdzonym przez Komisję wzorze przedstawiono szczegółny kodeks postępowania dla obserwatorów procesu wzajemnej oceny.

AW ERBN poinformuje komitet programu o wyborze ekspertów występujących w charakterze obserwatorów oraz o zakresie ich zadań.

⁽¹⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1.

Zadaniem obserwatorów jest obserwowanie sesji wzajemnej oceny pod względem ich przebiegu, a nie wyniku, chyba że aspekty operacyjne mają bezpośredni wpływ na wynik przeprowadzanych wzajemnych ocen. Z tego względu nie jest konieczne, aby obserwatorzy posiadali wiedzę fachową w dziedzinie, której dotyczą oceniane wnioski. Uznaje się wręcz za korzystne unikanie powoływania obserwatorów posiadających zbyt pogłębioną wiedzę z określonej dziedziny naukowo-technicznej w celu uniknięcia konfliktów między ich własnymi opiniami dotyczącymi wyniku procesu wzajemnej oceny a funkcjonowaniem sesji. Obserwatorzy nie mogą w żadnym przypadku wyrażać poglądów na temat badanych wniosków bądź opinii niezależnych ekspertów dotyczących wniosków.

Rola obserwatorów polega na dostarczaniu niezależnych porad dotyczących przeprowadzania sesji wzajemnej oceny, sposobów usprawnienia procedur oraz sposobu stosowania kryteriów oceny przez niezależnych ekspertów. Obserwatorzy sprawdzają, czy procedury ustanowione lub przywołane w tych zasadach są przestrzegane, i przekazują kierownictwu programu informacje dotyczące sposobów usprawnienia tego procesu.

Obserwatorzy są zobowiązani do przestrzegania tych samych zobowiązań w zakresie poufności co niezależni eksperci i muszą podpisać *akty powołania* wraz z umowami o zachowaniu poufności. Obserwatorzy nie mogą ujawniać szczegółów wniosków, tożsamości niezależnych ekspertów wyznaczonych do badania wniosków ani treści dyskusji prowadzonych w ramach zespołów przeprowadzających wzajemną ocenę.

Obserwatorzy przekazują swoje ustalenia ERBN. Obserwatorów zachęca się również do prowadzenia nieformalnych rozmów z urzędnikami AW ERBN biorącymi udział w sesjach wzajemnej oceny i zwracania uwagi na wszelkie możliwe usprawnienia, które mogą być natychmiast zastosowane w praktyce.

AW ERBN poinformuje komitet programowy o ustaleniach obserwatorów i może udostępnić publicznie streszczenie sporządzonego przez nich sprawozdania.

Prowadzenie obserwacji wzajemnej oceny podlega maksymalnym okresom wskazanym w konkretnym przydzielonym zadaniu. Maksymalne okresy określone w przydzielonym zadaniu mogą zostać rozszerzone poprzez dokonanie zmiany w formie pisemnej.

3.1.5. Kryteria wzajemnej oceny

Kryteria wzajemnej oceny, z uwzględnieniem wszelkich sposobów punktacji wniosków oraz powiązanych wag i progów, określa się w programie prac programu „Pomysły” na podstawie zasad określonych w programie szczegółowym „Pomysły” i w zasadach uczestnictwa ⁽¹⁾. Sposób stosowania tych kryteriów może zostać szerzej omówiony w przewodniku dla kandydatów ⁽²⁾.

W odniesieniu do wniosków dotyczących kwestii delikatnych z etycznego punktu widzenia (zob. załącznik B) lub wymagających dalszej kontroli ze względów bezpieczeństwa mają zastosowanie specjalne procedury.

3.1.6. Organizacja wzajemnej oceny

Rada naukowa ERBN ustala metodykę przeprowadzania wzajemnej oceny, która może różnić się w szczegółach w przypadku poszczególnych zaproszeń, sprawuje nadzór nad procesem wzajemnej oceny i ustanawia regulamin wewnętrzny zespołów ERBN, publikowany na stronie internetowej ERBN (przewodnik dla osób przeprowadzających wzajemną ocenę w ramach ERBN). Rada naukowa ERBN może również oddelegować swoich członków do uczestniczenia w posiedzeniach zespołu w charakterze obserwatorów. Członkowie rady naukowej w żadnym wypadku nie wpływają jednak na wynik posiedzenia zespołu, w którym uczestniczą.

Wzajemną ocenę organizuje się w oparciu o zasady określone w sekcji 2.1 powyżej w celu zapewnienia spójnego, rygorystycznego i zorientowanego na jakość sposobu oceniania wniosków na podstawie kryteriów określonych w programie prac programu „Pomysły”.

Jeżeli zaproszenie do składania wniosków przewiduje dwuetapową procedurę oceny, w drugim etapie ocenie poddaje się jedynie te wnioski, które pomyślnie przeszły przez pierwszy etap na podstawie oceny dokonanej w oparciu o ograniczony zestaw kryteriów ⁽³⁾.

3.1.6.1. Wzajemna ocena projektów badań pionierskich

Wzajemną ocenę przeprowadza się przy pomocy zespołów składających się z niezależnych naukowców i uczonych. Zespoły mogą wspomagać oceniający w ramach zespołu i wyspecjalizowani arbitrzy, którzy przeprowadzają wzajemną ocenę w całości lub częściowo w swoim domu lub miejscu pracy („ocena na odległość”). Zespoły powołuje się w taki sposób, aby objąć cały zakres obszarów badań, których dotyczy dane zaproszenie, przy czym każdy zespół odpowiada za określoną grupę dziedzin badań.

⁽¹⁾ Artykuł 15 zasad uczestnictwa.

⁽²⁾ Wnioski ocenia się zazwyczaj w oparciu o kryteria określone dla systemu finansowania, którego dotyczą. W przypadkach, w których system finansowania wybrano w błędny sposób, AW ERBN może jednak podjąć decyzję o przeprowadzeniu oceny wniosku w oparciu o kryteria określone dla innego systemu finansowania. Może to mieć miejsce tylko wtedy, gdy oczywiste jest, że wniosek nie jest zgodny lub jest zgodny w niewielkim stopniu z pierwotnie wskazanym systemem finansowania, oraz gdy w ramach przedmiotowego zaproszenia dostępny jest bardziej odpowiedni system finansowania.

⁽³⁾ Zgodnie z art. 16 ust. 1 zasad uczestnictwa.

Zespoły działają pod przewodnictwem starszego niezależnego eksperta, zgodnie ze wspomnianym powyżej regulaminem wewnętrznym zespołów ERBN.

Każda wzajemna ocena może być zorganizowana w dwóch następujących po sobie etapach. W takim przypadku wynik pierwszego etapu dostarcza informacji dla drugiego etapu. Kolejność działań na danym etapie jest zazwyczaj następująca:

przydzielanie wniosków zespołom: każdy wniosek jest przydzielany zespołowi na podstawie tematyki, której dotyczy. Wstępnego przydziału dokonuje się w oparciu o wskazanie kandydata oraz na podstawie tytułu i treści wniosku lub informacji przedstawionych w miarę możliwości we wniosku w postaci „słów kluczowych”,

indywidualna ocena: wnioski są badane w oparciu o odpowiednie kryteria przez co najmniej 3 osoby przeprowadzające wzajemną ocenę ⁽¹⁾, posiadające odpowiednie kwalifikacje w dziedzinie naukowej lub technologicznej związanej z wnioskiem, które przygotowują następnie sprawozdania z indywidualnej oceny,

ocena zespołowa: obowiązkiem zespołów jest spójne badanie wniosków objętych zakresem ich kompetencji ⁽²⁾ i spójne współdziałanie z innymi zespołami w celu zapewnienia jednolitego sposobu rozpatrywania wniosków we wszystkich zespołach i dziedzinach naukowych/technologicznych będących przedmiotem dla danego zaproszenia.

Zespół dokonuje oceny wniosku (uwzględniając wszelkie przyznane ogólnie lub w oparciu o poszczególne kryteria punkty, jak również pozycję wniosku w rankingu) większością głosów w oparciu o indywidualne oceny i dyskusje w ramach zespołu. W wyniku etapu oceny zespołowej powstaje lista rankingowa. Na ostatnim etapie wzajemnej oceny zespół wskazuje wnioski rekomendowane do finansowania, zgodnie z budżetem przeznaczonym na dane zaproszenie.

Spotkania: w przypadkach określonych w programie prac programu „Pomysły” ocena zespołowa może obejmować spotkania z głównym badaczem lub podmiotem prawnym będącym kandydatem. AW ERBN może zwrócić koszty podróży i pobytu poniesione w związku ze spotkaniami. Zasady dotyczące zwrotu kosztów mające zastosowanie do uczestników spotkań określono w załączniku C. Każde spotkanie jest prowadzone przez co najmniej trzech członków zespołu. Spotkania mogą odbywać się w miejscu organizowania posiedzeń zespołu przeprowadzającego wzajemną ocenę lub, uwzględniając wykonalność techniczną, przy wykorzystaniu urządzeń elektronicznych (wideopłączenia, telekonferencje itp.).

Ocena międzyzespołowa (ocena przeprowadzana we wszystkich zespołach w odniesieniu do wszystkich dziedzin, obszarów badań itp.): w wyniku oceny międzyzespołowej ustala się zalecany, ostateczny ranking wszystkich zakwalifikowanych wniosków w ramach danego zaproszenia (pochodzących ze wszystkich dziedzin badań, których dotyczyło zaproszenie) za pośrednictwem dokładnej oceny jakości wniosków rozpatrywanych przez różne zespoły. Ocena ta odbywa się na forum przewodniczących zespołów lub oddelegowanych przez nich członków zespołów. W ocenie międzyzespołowej szczególną uwagę zwraca się na wnioski o charakterze interdyscyplinarnym, które przekraczają granice wyznaczone przez poszczególne zespoły, a także na wnioski dotyczące nowych i rozwijających się dziedzin oraz wnioski typu „wysokie ryzyko, duże korzyści”.

Jeżeli w programie prac programu „Pomysły” określono orientacyjny budżet w odniesieniu do poszczególnych zespołów, dziedzin, obszarów badań itp., dyskusje mogą dotyczyć tylko tych wniosków spoza grupy wniosków, które są klasyfikowane wystarczająco wysoko w rankingu, aby mogły zostać objęte orientacyjnym budżetem przewidzianym dla poszczególnych zespołów, dziedzin, obszarów badań itp.

Po przeprowadzeniu wzajemnej oceny dla każdego wniosku sporządza się sprawozdanie z oceny, uwzględniające w stosownych przypadkach wyniki oceny międzyzespołowej, przedstawiające ostateczną rekomendację zespołu w odniesieniu do wniosku wraz z indywidualnymi ocenami przeprowadzonymi przez niezależnych ekspertów, a także wszelkie rekomendacje dotyczące maksymalnej kwoty finansowania.

3.1.6.2. Dwuetapowa procedura składania wniosków dla projektów badań pionierskich

W zaproszeniu określa się, kiedy ma zastosowanie dwuetapowa procedura składania wniosków. W takich przypadkach kryteria oceny mające zastosowanie do każdego etapu określa się w programie prac programu „Pomysły”. Szczegółowa metodyka wzajemnej oceny może być różna dla pierwszego i drugiego etapu (np. pod względem angażowania oceniających w ramach zespołu, arbitrow lub organizowania spotkań z głównym badaczem).

⁽¹⁾ Mogą to być członkowie zespołów innych niż zespół(zespoły), któremu(którym) przydzielono wniosek, lub arbitrzy.

⁽²⁾ Dotyczy to międzyzespołowych lub międzydziedzinowych wniosków interdyscyplinarnych, które mogą zostać przydzielone członkom więcej niż jednego zespołu lub dodatkowym arbitrom w celu przeprowadzenia oceny.

Najpierw główni badacze muszą przedstawić skrócony lub wstępny wniosek. Taki wniosek w pierwszym etapie ocenia się na podstawie kryteriów ustalonych dla tego etapu w zaproszeniu.

Po dokonaniu oceny wniosku w pierwszym etapie następuje ocena zespołowa, która może skutkować, w przypadku zakwalifikowania wniosku, zaproszeniem do drugiego etapu składania wniosków. Niezależnie od ewentualnej dalszej oceny międzyzespołowej zespoły są upoważnione na tym etapie w zakresie swoich kompetencji do rekomendowania wniosków, które powinny zostać zakwalifikowane do drugiego etapu.

Kandydatów zakwalifikowanych po pierwszym etapie zaprasza się do złożenia bardziej szczegółowego wniosku lub bardziej kompletnych i uaktualnionych informacji dotyczących pierwotnego wniosku w określonym terminie wyznaczonym dla drugiego etapu. Aby zastosować się do zasady równego traktowania, zespół może zalecić wykluczenie z procesu dalszej oceny wniosków złożonych w drugim etapie, które różnią się znacznie od odpowiadającego im wniosku złożonego w pierwszym etapie.

Proces wzajemnej oceny w odniesieniu do etapu drugiego przebiega zgodnie z kolejnością działań opisaną w sekcji 3.1.6.1.

3.1.6.3. Wzajemna ocena działań koordynacyjnych i wspierających

W przypadku wzajemnej oceny działań koordynacyjnych i wspierających obowiązuje kolejność opisana w sekcji 3.1.6.1. Ocena zespołowa może być ostatnim etapem przed zatwierdzeniem przez AW ERBN ostatecznej listy rankingowej.

Jedynym wyjątkiem od tej procedury są działania koordynacyjne i wspierające objęte przepisami art. 14 zasad uczestnictwa, w przypadku których niezależni eksperci są powoływani wyłącznie wtedy, gdy AW ERBN uzna to za stosowne.

Dalsze szczegóły dotyczące procedury wzajemnej oceny działań koordynacyjnych i wspierających zostaną przedstawione w programie prac programu „Pomysły”, w zaproszeniu i w odpowiednim przewodniku dla kandydatów.

3.1.7. Wyniki wzajemnej oceny, selekcja i odrzucanie wniosków

Rada naukowa ERBN zatwierdza ostateczną listę rankingową wniosków rekomendowanych do finansowania w wyniku wzajemnej oceny.

Na podstawie wyniku wzajemnej oceny i ostatecznej listy rankingowej ustalonej przez radę naukową ERBN AW ERBN sporządza ostateczną listę lub ostateczne listy wniosków wybranych do ewentualnego finansowania.

Wynikiem tego jest:

- lista wniosków o jakości wystarczająco wysokiej, aby mogły zostać zakwalifikowane do ewentualnego finansowania. Listę tę przedstawia się według zalecanego rankingu, ustanawiając pierwszeństwo w zakresie finansowania w granicach budżetu dostępnego w ramach danego zaproszenia (*lista zakwalifikowanych wniosków*). Jeżeli w zaproszeniu określa się orientacyjny budżet dla poszczególnych zespołów, dziedzin, obszarów badań itp., możliwe jest sporządzenie oddzielnych list zakwalifikowanych wniosków dla każdego takiego obszaru,
- jeżeli całkowita zalecana pula środków finansowych dla wniosków zakwalifikowanych w wyniku wzajemnej oceny przekracza budżet dostępny w ramach danego zaproszenia, możliwe jest utworzenie jednej listy wniosków rezerwowych (lub kilku list – w przypadku orientacyjnych budżetów związanych z oddzielnymi zespołami, dziedzinami, obszarami badań itp.). Liczbę wniosków rezerwowych określa AW ERBN, uwzględniając kwestie budżetowe i kierując się prawdopodobieństwem uzyskania finansowania dla tych wniosków w wyniku zaistnienia takich ewentualności jak wycofanie wniosków lub udostępnienie dodatkowego budżetu,
- lista wniosków, które nie zostały zakwalifikowane do finansowania. Lista ta zawiera: wnioski uznane za niekwalifikowalne (przed rozpoczęciem, w trakcie albo po zakończeniu procesu wzajemnej oceny); wnioski, które nie osiągnęły wymaganego progu jakości; wnioski, które zostały sklasyfikowane poniżej określonej pozycji w rankingu i w związku z tym nie mogą być finansowane ze względu na niewystarczający budżet; oraz pozostałe wnioski z listy rezerwowej w przypadku wykorzystania budżetu przeznaczzonego na konkretne zaproszenie.

Ocena jakości i zalecany ranking dotyczący finansowania wniosków umieszczonych na liście zakwalifikowanych wniosków oparte są na wzajemnej ocenie wniosku dokonywanej na podstawie wszystkich odnośnych kryteriów. Zawsze jednak, gdy w zaproszeniu przewiduje się dwuetapową procedurę wzajemnej oceny i w związku z tym, gdy uznaje się, że wniosek nie osiągnął progu jakości wyznaczonego w zaproszeniu w odniesieniu do określonego kryterium oceny, można zalecić ostateczne odrzucenie wniosku w trakcie wzajemnej oceny bez konieczności przeprowadzania dalszych ocen na podstawie innych mających zastosowanie kryteriów.

Nie wybiera się wniosków, które naruszają podstawowe zasady etyczne lub które nie spełniają warunków wymienionych w programie szczegółowym „Pomysły”, programie prac programu „Pomysły” lub w zaproszeniu ⁽¹⁾. Wnioski mogą również zostać odrzucone ze względów etycznych lub ze względów bezpieczeństwa w następstwie procedur określonych odpowiednio w załącznikach B i D.

⁽¹⁾ Artykuł 15 ust. 2 zasad uczestnictwa.

Każdy potencjalny główny badacz lub podmiot prawny będący kandydatem związany z działaniami pośrednimi w ramach programu szczegółowego „Pomysły”, który dopuścił się nieprawidłowości ⁽¹⁾ w ramach realizacji jakiegokolwiek innego działania pośredniego w zakresie programów ramowych, może w każdej chwili zostać wykluczony z procedury selekcji, z należytym uwzględnieniem zasady proporcjonalności.

3.1.8. Informacja zwrotna

Po przeprowadzeniu wzajemnej oceny AW ERBN udziela głównemu badaczowi i podmiotowi prawnemu będącemu kandydatem informacji zwrotnej. AW ERBN przekazuje wszystkie powiadomienia i informacje zwrotne głównemu badaczowi i podmiotowi prawnemu będącemu kandydatem za pośrednictwem bezpiecznego konta poczty elektronicznej AW ERBN. W przewodniku dla kandydatów określa się przewidywany termin udzielenia informacji zwrotnej.

a) Po przeprowadzeniu wzajemnej oceny w ramach etapu pierwszego w przypadku dwuetapowej wzajemnej oceny:

kandydaci, których wnioski uznano za niekwalifikowalne, są informowani o podstawach takiej decyzji. Wniosków niekwalifikowalnych nie poddaje się ocenie,

kandydaci, których wniosków nie zakwalifikowano do następnego etapu, otrzymują informację zwrotną dotyczącą wzajemnej oceny w formie sprawozdania z oceny,

kandydaci, których wnioski zakwalifikowano do następnego etapu, otrzymują powiadomienie i mogą zostać zaproszeni do udziału w spotkaniu.

b) Po przeprowadzeniu wzajemnej oceny w ramach etapu pierwszego w przypadku dwuetapowej procedury składania wniosków:

kandydaci, których wnioski uznano za niekwalifikowalne, są informowani o podstawach takiej decyzji. Wniosków niekwalifikowalnych nie poddaje się ocenie,

kandydaci, których wniosków nie zakwalifikowano do następnego etapu, otrzymują informację zwrotną dotyczącą wzajemnej oceny w formie sprawozdania z oceny,

kandydaci, których wnioski zakwalifikowano do następnego etapu, otrzymują zaproszenie do złożenia wniosku w etapie drugim i mogą zostać zaproszeni do udziału w spotkaniu.

c) Po przeprowadzeniu drugiej wzajemnej oceny w przypadkach a) i b) powyżej oraz po przeprowadzeniu wzajemnej oceny w przypadku jednoetapowego procesu składania wniosków i jednoetapowej oceny:

kandydaci, których wnioski uznano za niekwalifikowalne, są informowani o podstawie takiej decyzji. Wniosków niekwalifikowalnych nie poddaje się ocenie,

kandydaci, których wnioski sklasyfikowano powyżej albo poniżej progu jakości, otrzymują informację zwrotną dotyczącą wzajemnej oceny w formie sprawozdania z oceny.

W sprawozdaniu z oceny przedstawia się wynik wzajemnej oceny i umieszcza się w stosownych przypadkach ogólne uwagi i punkty lub uwagi i punkty w odniesieniu do poszczególnych kryteriów. Jeżeli chodzi o wnioski umieszczone na liście zakwalifikowanych wniosków, w stosownych przypadkach w sprawozdaniu z oceny przedstawia się każde zalecenie odnośnie do maksymalnej puli środków finansowych, jaka ma zostać przyznana, oraz wszelkie inne właściwe zalecenia dotyczące realizacji projektu lub sugerowane udoskonalenia metodyki i programu prac.

Jeżeli chodzi o wnioski odrzucone z uwagi na nieosiągnięcie określonego progu jakości, zawarte w sprawozdaniu z oceny uwagi mogą być kompletne jedynie w odniesieniu do tych kryteriów, które zbadano do momentu stwierdzenia, że dany próg nie został osiągnięty.

Kandydaci, których wnioski odrzucono ze względów etycznych i ze względów bezpieczeństwa, są informowani o podstawach takiej decyzji.

3.1.9. Procedury dotyczące pomocy i procedury odwoławcze

AW ERBN zapewnia informacje na temat procedury, która musi być stosowana przez głównych badaczy lub podmioty prawne będące kandydatami w celu wystosowania zapytania lub wniosku odwoławczego ⁽²⁾ w związku z wynikami określonej wzajemnej oceny dotyczącej dowolnego zaproszenia ERBN.

W każdym zapytaniu lub wniosku odwoławczym należy podać przynajmniej: nazwę zaproszenia, (ewentualny) numer wniosku, tytuł wniosku oraz opis napotkanych problemów.

⁽¹⁾ „Nieprawidłowość” w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

⁽²⁾ Procedura odwoławcza nie zastępuje zwykłych kanałów postępowania mających zastosowanie do wszystkich działań AW ERBN i Komisji, takich jak: Sekretariat Generalny Komisji w odniesieniu do naruszenia kodeksu dobrej administracji (kontakty ze społeczeństwem), Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich w odniesieniu do niewłaściwego administrowania, Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w odniesieniu do decyzji wpływającej na osobę lub na podmiot prawny.

W odniesieniu do kwestii związanych z kontrolą kwalifikowalności lub procesem wzajemnej oceny określonego wniosku przeprowadza się procedurę odwoławczą w celu ustalenia wszelkich braków w zakresie wyników kontroli kwalifikowalności lub sposobu przeprowadzania oceny wniosku, które mogły w negatywny sposób wpłynąć na decyzję o finansowaniu wniosku. Możliwe jest zwołanie komitetu odwoławczego w celu zbadania danej sprawy. Jeżeli komitet musi rozpatrzyć kwestie kwalifikowalności, może on zwrócić się o poradę do komitetu ds. weryfikacji kwalifikowalności (zob. sekcja 2.2.6). Komitet zgromadzi personel posiadający niezbędną naukową/techniczną i prawną wiedzę fachową. Sam komitet nie dokonuje jednak oceny wniosku. W zależności od charakteru skargi komitet może dokonać weryfikacji CV niezależnych ekspertów, ich poszczególnych uwag, a także sprawozdania z oceny. Komitet nie kwestionuje naukowej oceny odpowiednio wykwalifikowanych zespołów ekspertów.

W świetle tej weryfikacji komitet zaleca kierunek dalszych działań AW ERBN. Jeżeli komitet stwierdza, że istnieje dowód na poparcie skargi, może zalecić przeprowadzenie ponownej częściowej lub całkowitej oceny wniosku przez niezależnych ekspertów.

Wszelkie wnioski odwoławcze należy złożyć w ciągu miesiąca od udostępnienia informacji zwrotnej na bezpiecznym koncie poczty elektronicznej AW ERBN, o którym mowa w sekcji 3.1.8. Szczegółową procedurę odwoławczą opisuje się w przewodniku dla kandydatów. Komitet odwoławczy nie rozpatruje wniosków niekwalifikowalnych.

Skarżący otrzymają odpowiedź w ciągu trzech tygodni od upływu wspomnianego wyżej terminu mającego zastosowanie do wniosków odwoławczych. Jeżeli na tym etapie udzielenie ostatecznej odpowiedzi nie jest możliwe, w odpowiedzi wskazuje się termin udzielenia takiej ostatecznej odpowiedzi.

3.1.10. Sprawozdawczość i informacje dotyczące procesu wzajemnej oceny

Po przeprowadzeniu każdej wzajemnej oceny AW ERBN przygotowuje sprawozdanie i udostępnia je radzie naukowej ERBN i komitetowi programu „Pomysły”. W sprawozdaniu podaje się informacje statystyczne dotyczące otrzymanych wniosków (np. liczbę, zakres tematów priorytetowych, kategorie podmiotów prawnych będących kandydatami i wnioskowany budżet), procedury oceny i niezależnych ekspertów.

Dla celów komunikacyjnych, po zakończeniu procesu oceny, AW ERBN może opublikować, za pośrednictwem wszelkich odpowiednich środków przekazu, ogólne informacje na temat wyniku wzajemnej oceny. Ponadto AW ERBN może opublikować informacje dotyczące ocenionych wniosków, które w wyniku oceny (lub po etapie drugim w przypadku oceny dwuetapowej) sklasyfikowano powyżej progu jakości ⁽¹⁾ i w odniesieniu do których kandydaci udzielili indywidualnej zgody na publikację określonych danych ⁽²⁾.

Ze względu na cele związane z kwestiami monitorowania, badania i oceny przewidzianymi w programach prac programu „Pomysły” może zaistnieć konieczność zlecenia przez AW ERBN przetworzenia złożonych wniosków stronom trzecim ⁽³⁾ zgodnie z wymogami rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady. Kandydaci ⁽⁴⁾ proszeni są o wyrażenie dobrowolnej, indywidualnej zgody na przetwarzanie wniosków. Wyrażenie indywidualnej zgody nie jest obowiązkowe, a kandydat wyraża zgodę wyłącznie dobrowolnie. Odmowa wyrażenia indywidualnej zgody nie ma wpływu na proces oceny.

4. DECYZJA O PRYZNANIU DOTACJI I SPORZĄDZANIE UMÓW O UDZIELENIU DOTACJI

Dotacje przyznaje podmiotom prawnym będącym kandydatami właściwy urzędnik zatwierdzający w granicach dostępnego budżetu w drodze formalnej umowy o udzieleniu dotacji, na podstawie ostatecznej listy rankingowej sporządzonej przez AW ERBN zgodnie z sekcją 3.1.7.

Zawarcie umowy o udzieleniu dotacji z podmiotem prawnym będącym kandydatem podlega wewnętrznym procedurom finansowym i prawnym ⁽⁵⁾ oraz weryfikacji spełnienia wymogów określonych w niniejszej sekcji.

Podczas sporządzania umów o udzieleniu dotacji można wymagać od głównego badacza i podmiotu prawnego będącego kandydatem dostarczenia dodatkowych informacji na temat danego projektu i przewidywanego zarządzania tym projektem ⁽⁶⁾. W przypadkach, w których występuje więcej niż jeden uczestnik związany z danym projektem, można wymagać od głównego badacza lub podmiotu prawnego będącego kandydatem uzyskania takich informacji i zapewnień od pozostałych uczestników.

Na podstawie wyniku procesu oceny w odniesieniu do niektórych wniosków konieczne może być spełnienie dodatkowych warunków ⁽⁷⁾ w celu zawarcia umowy o udzieleniu dotacji. Spełnienie takich warunków jest należycie dokumentowane, zaś informacje na ten temat przekazuje się odnośnemu głównemu badaczowi i podmiotowi prawnemu będącemu kandydatem wraz ze sprawozdaniem z oceny.

Dotacji nie można przyznać podmiotom prawnym będącym kandydatami, które w trakcie przeprowadzania procedury przyznawania dotacji znajdują się w jednej z sytuacji, o których mowa w art. 93 ust. 1 (upadłość itp.), art. 94 (fałszywe deklaracje itp.) oraz w art. 96 ust. 2 lit. a) (podlegającym wykluczeniu z zamówień lub dotacji finansowanych z budżetu Unii Europejskiej) rozporządzenia finansowego. Podmioty prawne będące kandydatami muszą zaświadczyć, że nie znajdują się w żadnej ze wspomnianych wyżej sytuacji ⁽⁸⁾.

W stosownych przypadkach przeprowadza się na tym etapie również dalsze wyjaśnienia dotyczące kwestii etycznych. W tym celu AW ERBN powołuje niezależnych ekspertów do udziału w procesie oceny etycznej (zob. załącznik B).

⁽¹⁾ Na podstawie ostatecznej listy sporządzonej przez AW ERBN zgodnie z sekcją 3.1.7.

⁽²⁾ Dane takie mogą obejmować imiona i nazwiska głównych badaczy i nazwy podmiotów prawnych będących kandydatami, tytuł i skrót wniosku.

⁽³⁾ Wykonawcy lub beneficjenci działań koordynacyjnych i wspierających.

⁽⁴⁾ Główni badacze lub instytucje przyjmujące.

⁽⁵⁾ Obejmuje to, w razie potrzeby, zakończenie procedury konsultacji z komitetem programu przewidzianej w programie szczegółowym „Pomysły”.

⁽⁶⁾ Zgodnie z art. 16 ust. 4 zasad uczestnictwa i zasadami określonymi przez Komisję dotyczącymi weryfikacji istnienia i statusu prawnego uczestników oraz ich zdolności operacyjnej i finansowej w zakresie działań pośrednich, na które udziela się wsparcia w formie dotacji zgodnie z 7PR, C(2007) 2466.

⁽⁷⁾ Dodatkowe warunki mogą dotyczyć wymogów w zakresie oceny etycznej.

⁽⁸⁾ Artykuł 114 rozporządzenia finansowego.

Proces przygotowania do przyznania dotacji nie obejmuje żadnych negocjacji dotyczących naukowej lub technicznej treści wniosku. Dotację przyznaje się podmiotowi prawnemu będącemu kandydatem na podstawie złożonego wniosku i poziomu finansowania zalecanego w wyniku wzajemnej oceny, pod warunkiem zawarcia porozumienia między podmiotem prawnym będącym kandydatem a głównym badaczem.

Jeżeli osiągnięcie porozumienia z głównym badaczem i podmiotem prawnym będącym kandydatem okaże się niemożliwe bądź jeżeli chociaż jedna z tych stron nie podpisze któregoś z wymaganych porozumień dodatkowych w rozsądnym ewentualnie wyznaczonym terminie, przygotowania do przyznania dotacji mogą zostać przerwane.

Sporządzanie umów o udzieleniu dotacji w odniesieniu do wniosków znajdujących się na liście rezerwowej można rozpocząć w momencie, gdy jest jasne, że dostępny jest wystarczający budżet na finansowanie co najmniej jednego takiego projektu. W zależności od dostępności środków budżetowych proces przygotowania do przyznania dotacji rozpoczyna się od wniosku znajdującego się na najwyższej pozycji na liście, a następnie uwzględniane są wnioski z kolejnych pozycji w ostatecznym rankingu.

5. ZAŁĄCZNIKI

5.1. Załącznik A – Procedury składania wniosków w formie papierowej

W wyjątkowych przypadkach, jeżeli kandydat nie ma zupełnie dostępu do elektronicznego systemu składania wniosków i nie ma możliwości uzyskania takiego dostępu, wówczas może zwrócić się z wnioskiem do AW ERBN o zezwolenie na złożenie wniosku w formie papierowej. Taki wniosek, w którym należy wyraźnie wyjaśnić okoliczności danej sprawy, musi wpłynąć do AW ERBN nie później niż jeden miesiąc przed upływem terminu określonego w zaproszeniu.

Wniosek o zezwolenie na złożenie wniosku w formie papierowej wysyła się na następujący adres:

European Research Council Executive Agency
Head of 'Scientific Management Department'
COV2
1049 Brussels
Belgia

AW ERBN odpowiada na taki wniosek w ciągu pięciu dni roboczych od jego otrzymania. Jeżeli odstępstwo zostaje przyznane, AW ERBN wysyła zainteresowanemu kandydatowi formularze do złożenia wniosku w formie papierowej.

Jeżeli ze względu na charakter danego zaproszenia składanie wniosków przez Internet byłoby z natury rzeczy nieodpowiednie, AW ERBN może postanowić na samym początku, że będzie akceptować wnioski składane w formie papierowej. W takich przypadkach zaznacza się taką możliwość w zaproszeniu do składania wniosków, a formularze do składania wniosków w formie papierowej są ogólnie dostępne.

Jeżeli dozwolone jest składanie wniosków w formie papierowej, na zasadzie szczególnego albo ogólnego odstępstwa, o których mowa powyżej, paczki zawierające wnioski w formie papierowej można dostarczać za pośrednictwem zwykłej poczty, prywatnego kuriera lub osobiście. Wersje wniosków złożone za pośrednictwem przenośnych elektronicznych nośników informacji (np. płyt CD-ROM lub innych podobnych urządzeń elektronicznych), poczty elektronicznej lub faksu zostaną wykluczone. Wnioski składane w formie papierowej muszą zostać przekazane w jednej paczce. Jeżeli kandydaci chcą przekazać zmiany do wniosku lub dodatkowe informacje, muszą wyraźnie zaznaczyć, które fragmenty wniosku uległy zmianie, a zmienione/dodane fragmenty muszą zostać złożone i przyjęte przed zamknięciem zaproszenia. Nie rozpatruje się ani nie ocenia dodatkowych informacji lub zmian do wniosku, które wpłynęły po zamknięciu zaproszenia.

W przypadku wniosków przesłanych za pośrednictwem poczty lub kuriera dowodem potwierdzającym datę wysłania jest data stempla pocztowego lub data na dowodzie nadania przesyłki. AW ERBN ⁽¹⁾ może otwierać paczki zawierające wnioski w momencie ich dostarczenia w celu wprowadzenia informacji administracyjnych do baz danych i umożliwienia odesłania potwierdzenia odbioru.

5.2. Załącznik B – Procedury oceny etycznej

Wprowadzenie

W celu realizacji przepisów art. 6 7PR i art. 15 zasad uczestnictwa procedura oceny obejmuje wstępne określenie kwestii etycznych wiążących się z wnioskami, po którym następuje kontrola pod względem etycznym wniosków, z którymi wiąże się kwestie etyczne. W stosownych przypadkach ocena etyczna wniosków może mieć miejsce po przeprowadzeniu kontroli pod względem etycznym oraz przed podjęciem przez AW ERBN jakiegokolwiek decyzji dotyczącej selekcji zgodnie z określonymi zasadami. Kontrolę pod względem etycznym i ocenę etyczną (zwane w niniejszym załączniku procedurą oceny etycznej) przeprowadzają niezależni eksperci posiadający odpowiednie kwalifikacje w dziedzinie etyki.

⁽¹⁾ Lub dowolny wykonawca zatrudniony w celu zapewnienia usług administracyjnych w odniesieniu do sesji ocen.

Celem procedury oceny etycznej jest uzyskanie pewności, że Unia Europejska nie wspiera badań, które byłyby sprzeczne z podstawowymi zasadami etycznymi ustanowionymi w stosownych przepisach UE oraz przeanalizowanie, czy dane badania są zgodne z zasadami dotyczącymi etyki badań ustanowionymi w decyzjach w sprawie 7PR i w programie szczegółowym „Pomysły”. Opinie Europejskiej Grupy do spraw Etyki w Nauce i Nowych Technologiach są i będą brane pod uwagę.

Wnioski

W razie potrzeby lub zgodnie z wymogami zaproszenia, wnioski zawierają sekcję dotyczącą aspektów etycznych, w której:

- należy opisać ewentualne aspekty etyczne badań, których dotyczy wniosek, w odniesieniu do celów, metodyki i ewentualnych konsekwencji związanych z wynikami badań,
- uzasadnia się koncepcję projektu badań z etycznego punktu widzenia,
- wyjaśnia się sposób spełnienia wymogów etycznych ustanowionych w programie prac,
- określa się sposób spełnienia przez wnioski krajowych wymogów prawnych i etycznych państwa, w którym planuje się przeprowadzenie badań,
- określa się ramy czasowe składania wniosków o opinię lub zatwierdzenie do wszelkich właściwych organów na szczeblu krajowym (takich jak organ ochrony danych, organ ds. badań klinicznych itp.).

W tym celu kandydaci powinni wypełnić „tabelę kwestii etycznych” zawartą w przewodniku dla kandydatów.

AW ERBN może skontaktować się z kandydatem na każdym etapie procedury w celu uzyskania dodatkowych informacji związanych z wyjaśnieniem kwestii etycznych.

Ogólne zasady proceduralne

Procedury kontroli pod względem etycznym i organizacja zespołów ds. oceny etycznej

Wewnętrzna wstępna kontrola wniosków

Zespół ds. etyki AW ERBN przeprowadza wstępną kontrolę wniosków rekomendowanych do finansowania w celu zidentyfikowania tych wniosków, z którymi nie wiążą się żadne kwestie etyczne, w związku z czym można je dopuścić do przyznania dotacji bez udziału niezależnych ekspertów. Wszystkie pozostałe wnioski podlegają dalszej kontroli pod względem etycznym. Proces ten przeprowadza się w oparciu o „tabelę kwestii etycznych” i wnioski złożone przez kandydatów.

Przekazywanie wniosków zespołowi ds. kontroli pod względem etycznym

Wszystkie wnioski zidentyfikowane na etapie wstępnej kontroli jako wnioski, z którymi wiążą się kwestie etyczne, przekazuje się zespołowi ds. wstępnej kontroli pod względem etycznym, który składa się z niezależnych ekspertów posiadających odpowiednie kwalifikacje w dziedzinie etyki.

Ekspersi należący do zespołu identyfikują wnioski, w których kwestie etyczne zostały rozwiązane w zadowalający sposób; wnioski, które mogą zostać dopuszczone po dostarczeniu odpowiednich informacji w formie dokumentacji lub po ich zatwierdzeniu na szczeblu krajowym; oraz wnioski, które wymagają dalszej analizy ze względu na wagę związanych z nimi kwestii etycznych i które w związku z tym należy poddać ocenie etycznej⁽¹⁾.

W odniesieniu do każdego poddanego kontroli wniosku eksperci przygotowują i podpisują sprawozdanie z kontroli pod względem etycznym, które zawiera sekcję dotyczącą wymagań. Wymagania te stają się zobowiązaniami wynikającymi z umowy.

Przekazywanie wniosków zespołowi ds. oceny etycznej

Projekty, z którymi wiążą się istotne kwestie etyczne zidentyfikowane podczas kontroli pod względem etycznym, przekazuje się zespołowi ds. oceny etycznej. Ocenie etycznej automatycznie podlegają takie kwestie jak zabiegi przeprowadzane na ludziach w celach badawczych⁽²⁾, badania przy wykorzystaniu ludzkich zarodków i ludzkich zarodkowych komórek macierzystych oraz badania na zwierzętach z rzędu naczelnych⁽³⁾.

Zespół ds. oceny etycznej przeprowadza kontrolę kwestii etycznych związanych z wnioskiem i określa wymagania etyczne, które muszą zostać spełnione, aby wniosek mógł zostać dopuszczony z etycznego punktu widzenia. Na tym etapie zespół ds. oceny etycznej może wskazać wnioski wzbudzające poważne zastrzeżenia natury etycznej, które mogą doprowadzić do wykluczenia projektu z procedury przyznawania dotacji.

Skład zespołu ds. kontroli pod względem etycznym i zespołu ds. oceny etycznej

Zespoły ds. etyki składają się z niezależnych ekspertów z różnych dziedzin, takich jak prawo, socjologia, psychologia, filozofia i etyka, medycyna, biologia molekularna, chemia, fizyka, inżynieria i weterynaria, przy czym zachowuje się odpowiednią równowagę między członkami będącymi naukowcami a innymi członkami.

⁽¹⁾ Następujące dziedziny są objęte zakresem odpowiedzialności DG ds. Badań Naukowych: badania przeprowadzane na ludzkich zarodkowych komórkach macierzystych, badania na zwierzętach z rzędu naczelnych i zabiegi przeprowadzane na ludziach; wnioski dotyczące tych kategorii są automatycznie przekazywane DG ds. Badań Naukowych w celu przeprowadzenia oceny etycznej.

⁽²⁾ Takie jak badania kliniczne i badania przeprowadzane na żywych ludziach z wykorzystaniem technik inwazyjnych (np. pobieranie próbek tkanek).

⁽³⁾ Wnioski dotyczące tych kategorii są automatycznie przesyłane do DG ds. Badań Naukowych w celu przeprowadzenia oceny etycznej.

AW ERBN wybiera i powołuje ekspertów posiadających odpowiednie kwalifikacje spośród ekspertów wskazanych i wybranych przez Komisję do udziału w 7PR lub ekspertów wskazanych przez radę naukową. Skład zespołów jest zrównoważony pod względem geograficznym i pod względem płci oraz jest uzależniony od charakteru ocenianych wniosków. Na potrzeby procedury dopuszczenia pod względem etycznym przy powoływaniu ekspertów ds. etyki stosuje się odpowiednio wzory aktów powołania zatwierdzone przez Komisję w odniesieniu do niezależnych ekspertów.

Przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego mogą zostać zaproszeni do udziału w posiedzeniach zespołu.

Ocena etyczna

W pierwszym etapie eksperci zazwyczaj przeprowadzają ocenę wniosków na odległość. W drugim etapie prowadzone są rozmowy dotyczące wniosków z należycie powołanym zespołem ds. oceny etycznej, które mają na celu przyjęcie decyzji w drodze konsensusu.

Zespół przygotowuje sprawozdanie z oceny etycznej. Sprawozdanie z oceny etycznej zawiera listę kwestii etycznych, opis sposobu rozwiązania tych kwestii przez głównego badacza i jego zespół, a także zalecenia zespołu ds. oceny etycznej i ustanowione przez ten zespół wymagania. Sprawozdanie podpisują eksperci należący do zespołu ds. oceny etycznej. W przypadku, w którym osiągnięcie konsensusu nie jest możliwe, sprawozdanie odzwierciedla opinię większości ekspertów zespołu ds. oceny etycznej.

Kontrola pod względem etycznym i sprawozdania z oceny etycznej

Główny badacz i podmiot prawny będący kandydatem otrzymują informację o wyniku procedury oceny etycznej za pośrednictwem sprawozdania z kontroli pod względem etycznym albo sprawozdania z oceny etycznej bez ujawniania tożsamości ekspertów.

Przy podejmowaniu decyzji o przyznaniu finansowania dla danego projektu uwzględnia się wyniki procedury oceny etycznej. Może się to wiązać z koniecznością wprowadzenia zmian w umowie o udzieleniu dotacji i załącznikach do tej umowy lub, w wyjątkowych przypadkach, z koniecznością przedterminowego przerwania prac nad przygotowaniem tej umowy.

Zatwierdzenia krajowe i opinie właściwej komisji etycznej

Przed podpisaniem umowy o udzieleniu dotacji AW ERBN ustala, czy kandydaci uzyskali odpowiednie zatwierdzenie od organu krajowego lub pozytywną opinię właściwej komisji etycznej. W przypadku nieuzyskania zatwierdzenia organu krajowego lub pozytywnej opinii lokalnej komisji etycznej przed wejściem w życie umowy o udzieleniu dotacji w umowie zamieszcza się specjalną klauzulę, która zawiera wymóg uzyskania właściwego zezwolenia lub opinii przed rozpoczęciem stosownych prac badawczych.

Działania następce i kontrolne związane z kwestiami etycznymi

Wnioski poddawane kontroli pod względem etycznym lub ocenie etycznej mogą zostać zgłoszone przez ekspertów jako wnioski, w odniesieniu do których wymagane jest podjęcie działań następnych lub kontrolnych związanych z kwestiami etycznymi (EFA). Działania następce lub kontrolne związane z kwestiami etycznymi przeprowadzają eksperci w dziedzinie etyki nie wcześniej niż w dniu rozpoczęcia pierwszego okresu sprawozdawczego w odniesieniu do wniosku. Celem procedury EFA jest udzielenie beneficjentom dotacji wsparcia w rozwiązywaniu kwestii etycznych związanych z realizowanymi przez nich pracami oraz, w razie potrzeby, podejmowanie środków naprawczych.

W wyjątkowych przypadkach procedura EFA może skutkować skierowaniem do AW ERBN zalecenia rozwiązania umowy o udzieleniu dotacji. Za organizację i wdrażanie procedury EFA odpowiada sektor oceny etycznej w Komisji (DG ds. Badań Naukowych).

Szczególne zasady proceduralne mające zastosowanie do działalności badawczej, w której wykorzystywane są ludzkie zarodkowe komórki macierzyste ⁽¹⁾

Podczas oceny i selekcji wniosków, w przypadku których planowane jest wykorzystanie ludzkich zarodkowych komórek macierzystych, i przed przygotowaniem odpowiednich umów o udzielenie dotacji, AW ERBN stosuje następującą procedurę:

Zastosowanie ma ogólna naukowa procedura wzajemnej oceny opisana w sekcji 3. Ponadto niezależni eksperci przeprowadzający naukową ocenę wzajemną oceniają, czy:

- projekt służy realizacji istotnych celów zmierzających do poszerzenia wiedzy naukowej w zakresie badań podstawowych w Europie lub zwiększenia wiedzy medycznej dotyczącej diagnostycznych, profilaktycznych lub terapeutycznych metod stosowanych w odniesieniu do ludzi,
- wykorzystanie ludzkich zarodkowych komórek macierzystych jest niezbędne do osiągnięcia celów naukowych określonych we wniosku. Kandydaci muszą w szczególności udokumentować, że odpowiednie zatwierdzone rozwiązania alternatywne (a zwłaszcza wykorzystywanie komórek macierzystych pobranych z innych źródeł lub innego pochodzenia) nie są dostępne lub nie są właściwe do realizacji wyznaczonych we wniosku celów. Ten ostatni przepis nie ma zastosowania do badań, w których porównuje się ludzkie zarodkowe komórki macierzyste z ludzkimi komórkami macierzystymi innego rodzaju.

⁽¹⁾ Uwzględniające oświadczenie Komisji z dnia 24 lipca 2006 r. (Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s. 42).

Procedura oceny etycznej

Rekomendowane do finansowania wnioski dotyczące badań przy wykorzystaniu ludzkich zarodkowych komórek macierzystych przekazuje się Komisji (DG ds. Badań Naukowych) w celu przeprowadzenia oceny etycznej. Procedury mające zastosowanie do przeprowadzanej przez Komisję oceny etycznej składanych w ramach 7PR wniosków zakładających wykorzystanie ludzkich zarodkowych komórek macierzystych opisuje wzór aktu powołania zatwierdzony przez Komisję.

Zatwierdzenia krajowe i opinie właściwych komisji etycznych

Przed podpisaniem umowy o udzieleniu dotacji AW ERBN upewnia się, że kandydaci otrzymali odpowiednie zatwierdzenie od właściwego organu krajowego lub lokalnego.

Jeżeli uzyskanie zatwierdzenia organu krajowego lub pozytywnej opinii lokalnej komisji etycznej przed przewidywaną datą rozpoczęcia projektu jest niemożliwe, umowa o udzieleniu dotacji może zostać zawarta pod warunkiem włączenia specjalnej klauzuli, która zawiera wymóg uzyskania właściwego zezwolenia lub opinii przed rozpoczęciem stosownych prac badawczych.

Podczas przygotowywania umowy o udzieleniu dotacji uwzględnia się wyniki oceny etycznej. Może się to wiązać z koniecznością wprowadzenia zmian w opisie prac określonych w umowie o udzieleniu dotacji lub, w niektórych przypadkach, z koniecznością przedterminowego przerwania prac nad przygotowywaniem tej umowy.

Po przeprowadzeniu oceny etycznej i zgodnie z art. 6 ust. 9 decyzji Rady 2006/972/WE ⁽¹⁾, do zatwierdzania finansowania i podejmowania działań zakładających wykorzystanie ludzkich zarodkowych komórek macierzystych w odniesieniu do wniosków obejmujących takie działania stosuje się procedurę regulacyjną określoną w art. 5 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE.

Ponadto AW ERBN zachęca głównego badacza do zapewnienia należytej wymiany informacji z europejskim rejestrem ludzkich zarodkowych komórek macierzystych (<http://www.hescreg.eu/>). Ma to na celu zapewnienie przejrzystości w odniesieniu do wykorzystywanych linii ludzkich zarodkowych komórek macierzystych i szerokie rozpowszechnienie dostępnych informacji na temat tych linii.

5.3. Załącznik C – Zasady zwrotu kosztów podróży, diety dziennej i dodatku na zakwaterowanie głównych badaczy zaproszonych na spotkanie ⁽²⁾

Artykuł 1

1. Zasady te stosuje się w odniesieniu do:

- a) uczestników spotkań zaproszonych przez AW ERBN do wzięcia udziału w spotkaniu zgodnie z sekcją 3.1.6.1;
- b) każdej osoby odpowiedzialnej za towarzyszenie osobie niepełnosprawnej zaproszonej przez AW ERBN do wzięcia udziału w spotkaniu w charakterze uczestnika.

2. Urzędnicy zatwierdzający zobowiązania starają się przede wszystkim zapewnić taką organizację spotkań, aby umożliwić uczestnikom spotkań skorzystanie z najbardziej oszczędnych wariantów podróży.

Urzędnicy zatwierdzający płatności kontrolują szczególnie dokładnie wszystkie wnioski dotyczące zwrotu kosztów nadzwyczaj drogiej lotów. Urzędnicy ci są uprawnieni do przeprowadzania wszelkich koniecznych kontroli i w tym celu mogą zażądać od uczestników spotkań okazania wszelkich potrzebnych dowodów. W uzasadnionych przypadkach mają oni również prawo do ograniczenia kwoty zwrotu kosztów do wysokości standardowych stawek zazwyczaj stosowanych w odniesieniu do normalnej podróży uczestników spotkań z punktu pochodzenia do miejsca spotkania.

3. Jeżeli po uwzględnieniu wszystkich kosztów poniesionych przez niepełnosprawnych uczestników w związku z ich niepełnosprawnością lub kosztów poniesionych przez towarzyszące im osoby wysokość diet i dodatków na zakwaterowanie, o których mowa w art. 3, wydaje się być wyraźnie niewystarczająca, koszty są zwracane na wniosek właściwego urzędnika zatwierdzającego za okazaniem dokumentów uzupełniających.

4. AW ERBN nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek materialne, niematerialne lub fizyczne szkody poniesione przez zaproszonych uczestników spotkań lub osoby towarzyszące niepełnosprawnym uczestnikom podczas ich podróży lub pobytu w miejscu, w którym odbywa się spotkanie, chyba że szkodę taką można bezpośrednio przypisać AW ERBN.

W szczególności zaproszeni uczestnicy spotkań, którzy podczas podróży na miejsce spotkania korzystają z własnych środków transportu, ponoszą wyłączną odpowiedzialność za wszelkie ewentualnie spowodowane przez nich wypadki.

Artykuł 2

1. Wszyscy uczestnicy spotkań są uprawnieni do zwrotu kosztów podróży z miejsca pochodzenia określonego w otrzymanym przez nich zaproszeniu (miejsce pracy lub zamieszkania) do miejsca spotkania najbardziej odpowiednimi środkami transportu, biorąc pod uwagę daną odległość. Zasadniczo podróż z punktu oddalonego od miejsca spotkania o mniej niż 400 km (w jedną stronę, biorąc pod uwagę oficjalną odległość określoną dla transportu kolejowego) odbywa się środkami transportu kolejowego w pierwszej klasie, a z punktu oddalonego o więcej niż 400 km – środkami transportu lotniczego w klasie ekonomicznej.

Jeżeli podróż obejmuje lot trwający co najmniej cztery godziny bez przerw, uczestnikom przysługuje zwrot kosztów biletu uprawniającego do przelotu w klasie biznesowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 400 z 30.12.2006, s. 243.

⁽²⁾ AW ERBN może wprowadzić elektroniczny system składania wniosków, który miałby zastosowanie do papierowych formularzy i oryginałów przedstawianych w ramach zasad dotyczących zwrotu kosztów.

2. Koszt podróży samochodem prywatnym zwraca się na podstawie takiej stawki, jaka obowiązuje dla biletów uprawniających do przejazdu środkami transportu kolejowego w pierwszej klasie.
3. Jeżeli na danej trasie nie kursuje żaden pociąg, koszt podróży samochodem prywatnym zwraca się na podstawie stawki wynoszącej 0,22 EUR/km.
4. Opłaty za przewóz taksówkami oraz opłaty parkingowe w miejscu pochodzenia (lub na lotnisku odlotu) nie podlegają zwrotowi.

Artykuł 3

1. Dieta dzienna wypłacana za każdy dzień spotkania jest zryczałtowana i pokrywa wszystkie wydatki poniesione w miejscu spotkania, w tym koszty posiłków i transportu lokalnego (opłaty za przejazdy autobusem, tramwajem, metrem lub taksówką; opłaty za postój i za przejazd autostradą itp.) oraz koszty ubezpieczenia podróżnego i wypadkowego.
2. Dieta dzienna wynosi 92 EUR.
3. Jeżeli miejsce pochodzenia wymienione w zaproszeniu jest oddalone o 100 lub mniej kilometrów od miejsca spotkania, dieta dzienna jest o 50 % niższa.
4. Uczestnicy spotkań, którzy są zmuszeni spędzić co najmniej jedną noc w miejscu spotkania, ponieważ godziny spotkań nie odpowiadają godzinom lotów lub odjazdów/przyjazdów pociągów⁽¹⁾, są uprawnieni do dodatku na zakwaterowanie. Dodatek ten wynosi 100 EUR za noc. Liczba nocy nie może przekraczać liczby dni spotkania + 1.
5. W wyjątkowych przypadkach możliwe jest wypłacenie dodatkowego dodatku na zakwaterowanie lub dodatkowej diety dziennej, jeżeli przedłużenie pobytu umożliwiłoby uczestnikowi spotkania uzyskanie obniżenia kosztów transportu w wysokości przekraczającej wartość takich świadczeń.

Artykuł 4

1. Zwrot kosztów dokonywany jest przez AW ERBN po złożeniu należycie wypełnionego wniosku o zwrot kosztów, podpisanego przez uczestnika spotkania i urzędnika AW ERBN odpowiedzialnego za poświadczenie obecności uczestnika spotkania.

Podpisując wniosek o zwrot kosztów, uczestnicy spotkania oświadczają, że dodatki, diety ani zwrot kosztów, o które ubiegają się w związku z daną podróżą lub danym okresem pobytu, nie zostaną pokryte przez żadną inną instytucję Unii Europejskiej ani żadną inną organizację lub osobę i że wniosek dotyczy faktycznie poniesionych kosztów. Nieprawidłowości lub składanie wniosków opartych na fałszywych podstawach prowadzą do zastosowania sankcji administracyjnych, przy czym stosuje się odpowiednio art. 265a ust. 3 przepisów wykonawczych do rozporządzenia finansowego.

2. Koszty podróży zwraca się za okazaniem następujących oryginalnych dokumentów uzupełniających nie później niż w ciągu 30 dni kalendarzowych od ostatniego dnia spotkania: biletów i faktur lub, w przypadku rezerwacji internetowych, wydruków potwierdzeń rezerwacji elektronicznej i kart pokładowych z podróży do miejsca przeznaczenia. Dostarczone dokumenty muszą zawierać informacje o klasie, w jakiej podróżował pasażer, czasie podróży i cenie biletu.

Niezastosowanie się do przepisów niniejszego ustępu zwalnia AW ERBN z jakiegokolwiek obowiązku zwrotu kosztów podróży lub wypłacenia dodatków lub diet, chyba że uczestnik spotkania może dostarczyć stosowne uzasadnienie, które zostanie przyjęte na podstawie uzasadnionej decyzji przez właściwego urzędnika zatwierdzającego.

3. AW ERBN dokonuje zwrotu kosztów poniesionych przez uczestników spotkań w terminie określonym w przepisach wykonawczych do rozporządzenia finansowego.
4. Koszty podróży zwraca się w euro, w stosownych przypadkach po kursie wymiany obowiązującym w dniu spotkania.
5. Dietę dzienną oraz, w stosownych przypadkach, dodatek na zakwaterowanie wypłaca się w euro po stawce zryczałtowanej obowiązującej w dniu spotkania. Możliwe jest dostosowanie wysokości diety dziennej i dodatku na zakwaterowanie do zmian kosztów utrzymania w Brukseli.
6. Wszystkie zwroty kosztów podróży, diety dzienne i dodatki na zakwaterowanie przekazuje się na jeden i ten sam rachunek bankowy.

⁽¹⁾ Zasadniczo od uczestników spotkań nie można wymagać, aby: wyruszyli z miejsca pochodzenia lub z miejsca spotkania przed godz. 7 (podróż koleją lub innymi środkami transportu) lub 8 (podróż samolotem); dotarli na miejsce spotkania po godz. 21 (podróż samolotem) lub 22 (podróż koleją lub innymi środkami transportu); dotarli do miejsca pochodzenia po godz. 23 (podróż samolotem, koleją lub innymi środkami transportu).

7. Delegowany urzędnik zatwierdzający może, na podstawie uzasadnionej decyzji i za okazaniem dokumentów uzupełniających, zezwolić na zwrot wydatków poniesionych przez uczestników spotkań w związku ze specjalnymi instrukcjami, które otrzymali na piśmie.

5.4. Załącznik D – Zapewnienie bezpieczeństwa – wrażliwe działania ERBN

A) Wprowadzenie

W odniesieniu do badań związanych z kwestiami bezpieczeństwa stosuje się specjalne procedury ze względu na wrażliwy charakter omawianych zagadnień oraz na szczególny problem braku zdolności, który należy rozwiązać w celu zapewnienia ochrony obywatelom Europy. Działania ERBN uzyskają status działań niejawnych, jeżeli zostaną uznane za wrażliwe ⁽¹⁾.

Procedury te opisano poniżej. Stosuje się je w odpowiednich przypadkach do działań ERBN, gdy dotyczą one zagadnień wrażliwych pod względem bezpieczeństwa.

B) Identyfikacja potencjalnie niejawnych działań ERBN

Działaniem ERBN wrażliwym pod względem bezpieczeństwa jest działanie, które może wymagać przetwarzania informacji niejawnych.

Wniosek otrzymuje oznaczenie „względy bezpieczeństwa”:

- jeżeli kandydat zgłosił, że wniosek ma charakter wrażliwy,
- jeżeli oceniający eksperci lub przedstawiciele AW ERBN odkryli lub podejrzewają, że spełniane są następujące warunki:
 - informacje niejawne są lub mogą być wykorzystywane jako istniejąca wiedza,
 - planuje się nadanie statusu informacji niejawnej określonej nowej wiedzy.

Jeżeli wniosek otrzymał oznaczenie „względy bezpieczeństwa”, okoliczności planowanej pracy poddaje się następnie kontroli zgodnie z procedurą określoną w sekcji C poniżej.

Jeżeli wymaga tego stosowny przewodnik dla kandydatów, we wnioskach należy w razie konieczności określić istniejącą wiedzę niezbędną do przeprowadzenia danego działania ERBN oraz niejawną nową wiedzę, która zostanie wytworzona podczas realizacji działania. Wniosek zawierający informacje niejawne (stanowiące element istniejącej lub nowej wiedzy) musi składać się z dokumentu określającego aspekty bezpieczeństwa (SAL) ⁽²⁾ oraz z dołączonego do niego przewodnika nadawania klauzul bezpieczeństwa (SCG) ⁽³⁾.

W przewodniku nadawania klauzul bezpieczeństwa określa się:

- poziom niejawności informacji stanowiących element istniejącej i nowej wiedzy,
- wskazanie, do jakich informacji mają dostęp poszczególni uczestnicy.

Ponadto wymagane są następujące dokumenty:

- kopia świadectw bezpieczeństwa przemysłowego (lub wniosków o wydanie świadectw bezpieczeństwa przemysłowego). Ważność świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego sprawdza Dyrekcja Bezpieczeństwa Komisji za pośrednictwem odpowiedniego kanału formalnego łączącego ją z zaangażowanymi krajowymi władzami bezpieczeństwa;
- oficjalne pisemne zezwolenie odpowiednich władz bezpieczeństwa na wykorzystywanie informacji niejawnych stanowiących element istniejącej wiedzy.

Dokument określający aspekty bezpieczeństwa i przewodnik nadawania klauzul bezpieczeństwa wraz z dokumentami uzupełniającymi również podlegają kontroli w ramach procedury kontroli określonej poniżej.

C) Kontrola potencjalnie niejawnych działań ERBN

Po przeprowadzeniu naukowej oceny wnioski wpisuje się na listę rankingową zgodnie z wynikami oceny. AW ERBN sporządza „listę zakwalifikowanych wniosków”, czyli wniosków nieodrzuconych, rekomendowanych do potencjalnego finansowania, na realizację których dostępne są środki finansowe, oraz „listy rezerwowe”.

Wszelkie działania ERBN dotyczące listy zakwalifikowanych wniosków lub listy (list) rezerwowej(-ych), które opatrzone oznaczeniem „względy bezpieczeństwa”, podlegają procedurze kontroli. Przeprowadza ją podkomitet powołany *ad hoc*: „komitet ds. kontroli bezpieczeństwa”.

⁽¹⁾ Zgodnie z decyzją Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom z dnia 29 listopada 2001 r. (Dz.U. L 317 z 3.12.2001, s. 1) zmieniającą jej regulamin wewnętrzny w zakresie przepisów dotyczących bezpieczeństwa oraz kolejnymi zmianami tej decyzji.

⁽²⁾ Dokument określający aspekty bezpieczeństwa: „zbiór specjalnych warunków dotyczących umowy, wydany przez instytucję zlecającą, stanowiący integralną część umowy niejawnej obejmującej dostęp do informacji niejawnych UE lub ich wytwarzanie, określający wymogi bezpieczeństwa lub wskazujący te elementy umowy, które wymagają ochrony” zgodnie z definicją zawartą w sekcji 27 decyzji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom.

⁽³⁾ Jak określono w decyzji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom.

Komitet ds. kontroli bezpieczeństwa składa się z przedstawicieli państw członkowskich wyznaczonych w ścisłej współpracy z właściwymi krajowymi władzami bezpieczeństwa, wspieranych w razie potrzeby przez przedstawicieli odpowiedniego komitetu ds. programu, w składzie uwzględniającym państwa, z których pochodzą kandydaci składający wnioski. Komitetowi przewodniczy przedstawiciel Komisji.

Komitet sprawdza, czy kandydaci uwzględnili wszystkie aspekty związane z bezpieczeństwem we właściwy sposób. Kontrolę wniosków przeprowadzają członkowie komitetu pochodzący z tego samego kraju, z którego pochodzą kandydaci.

W wyniku tego procesu zainteresowani przedstawiciele krajowi powinni przyjąć wspólne stanowisko prowadzące do wydania jednego z następujących zaleceń:

- *klauzula niejawności nie jest wymagana*: można rozpocząć procedury sporządzania umów o udzieleniu dotacji ERBN (w razie potrzeby możliwe jest jednak wydanie pewnych zaleceń dotyczących przygotowań),
- *klauzula niejawności jest wymagana*: wydaje się szczególne zalecenia dotyczące sporządzenia umowy o udzieleniu dotacji w formie warunków, jakie ma spełniać umowa o udzieleniu dotacji. Działanie ERBN staje się działaniem niejawnym ⁽¹⁾ i zostaje uznane za działanie niejawne UE o najwyższym poziomie niejawności informacji wykorzystanych/wytworzonych podczas realizacji działania ERBN, jak wskazano w dokumencie określającym aspekty bezpieczeństwa i w dołączonym do niego przewodniku nadawania klauzul bezpieczeństwa,
- *nie można przyznać finansowania*, ponieważ wniosek zawiera zbyt dużo danych wrażliwych, a kandydaci nie mają odpowiedniego doświadczenia, umiejętności lub zezwoleń, aby przetwarzać informacje niejawne we właściwy sposób. W takim przypadku wniosek może zostać odrzucony. AW ERBN wyjaśnia powody odrzucenia wniosku, chyba że powody te same w sobie są niejawne.

Na podstawie tego wspólnego stanowiska określa się poziom niejawności. Następnie AW ERBN wraz ze wszystkimi odpowiednimi krajowymi władzami bezpieczeństwa sprawdza podczas sporządzania i realizacji umowy o udzieleniu dotacji, czy zastosowano wszystkie niezbędne procedury i działania, aby zagwarantować, że informacje niejawne są przetwarzane we właściwy sposób.

D) Pozwolenia na wywóz i transfer

Ponadto wniosek można uznać za wrażliwy niezależnie od klauzuli bezpieczeństwa, jeżeli przewidziano w nim wymianę materiału podlegającą licencjonowaniu wywozu lub transferu.

W tym kontekście kandydaci mają obowiązek przestrzegania przepisów prawa krajowego oraz rozporządzenia UE ⁽²⁾. Jeżeli posiadanie pozwolenia na wywóz (lub pozwoleń obowiązujących w UE) jest wymagane w celu wykonania przewidzianej pracy, kandydaci muszą wyraźnie wskazać, jakie pozwolenia na wywóz lub transfer są wymagane, oraz dostarczyć kopie pozwoleń na wywóz lub transfer (lub wniosków).

E) Współpraca międzynarodowa

Nie można powoływać się na względy bezpieczeństwa jako uzasadnienie odrzucenia wniosku dotyczącego działań ERBN nieobjętych niejawnością, których realizacja wymaga uczestnictwa podmiotów z państwa trzeciego ⁽³⁾. Wyjątki od tej zasady mają miejsce, jedynie jeżeli:

- realizacja tematu określonego w programie prac nie zakłada współpracy międzynarodowej; w takim przypadku każdy wniosek zakładający współpracę międzynarodową uznaje się za niekwalifikowany,
- przyznano oznaczenie „względy bezpieczeństwa”; w takim przypadku wniosek podlega kontroli zgodnie z procedurą określoną powyżej.

⁽¹⁾ Sposób postępowania w odniesieniu do danych poufnych regulują odpowiednie przepisy wspólnotowe, w tym regulaminy wewnętrzne instytucji, takie jak decyzja 2001/844/WE, EWWiS, Euratom.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 428/2009 z dnia 5 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania (Dz.U. L 134 z 29.5.2009, s. 1).

⁽³⁾ „Państwo trzecie” oznacza każde państwo niebędące państwem członkowskim UE ani państwem stowarzyszonym z 7PR.

IV

(Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu UE i Traktatu Euratom)

DECYZJA KOMISJI

z dnia 26 kwietnia 2006 r.

w sprawie programu pomocy państwa C 39/03 (ex NN 119/02), której Grecja udzieliła przewoźnikom lotniczym w związku ze stratami poniesionymi przez nich w dniach od 11 do 14 września 2001 r.

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 1580)

(Jedynie tekst w języku greckim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/768/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) W ramach zastosowania art. 88 ust. 3 Traktatu WE greckie ministerstwo transportu, pismem z dnia 24 września 2002 r., zarejestrowanym w dniu 26 września 2002 r. pod numerem TREN (2002) A/66844, zgłosiło Komisji program rekompensaty strat w sektorze lotniczym, poniesionych w wyniku zamachów z dnia 11 września 2001 r.
- (2) Ponieważ program ten wdrożono przed formalnym zatwierdzeniem przez Komisję, zarejestrowano go jako pomoc niezgłoszona pod numerem NN 119/2002. Kwestia ta była przedmiotem pisma za potwierdzeniem odbioru przesłanego przez służby Komisji w dniu 28 października 2002 r. (TREN (2002) D/17401).
- (3) Pismem z dnia 27 maja 2003 r. Komisja powiadomiła Grecję o decyzji o wszczęciu postępowania, o którym mowa w art. 88 ust. 2 Traktatu, w odniesieniu do tego środka pomocy.
- (4) Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat odnośnego środka pomocy.

- (5) Komisja nie otrzymała od zainteresowanych stron uwag na ten temat.

- (6) Komisja otrzymała pierwsze uwagi Grecji dotyczące wszczęcia postępowania w piśmie z dnia 3 grudnia 2003 r., zarejestrowanym w dniu 10 grudnia pod numerem SG (2003) A/12211.

- (7) Grecja zapowiedziała w nim, że prześle kolejne informacje. Ponieważ ich nie przesyłano, służby Komisji dały władzom greckim, w piśmie z dnia 15 marca 2004 r. (TREN D (2004) 4128), ostatnią możliwość dostarczenia ich w terminie piętnastu dni; poinformowano je, że w przeciwnym razie Komisja podejmie decyzję w oparciu o posiadane informacje. Władze greckie nie odpowiedziały na wspomniane pismo.

2. SZCZEGÓŁOWY OPIS ZGŁOSZONEGO ŚRODKA POMOCY**Kontekst**

- (8) Z powodu ataków terrorystycznych dokonanych w Stanach Zjednoczonych w dniu 11 września 2001 r. zamknięto na kilka dni określone części przestrzeni powietrznej. Dotyczyło to szczególnie przestrzeni powietrznej Stanów Zjednoczonych, całkowicie zamkniętej w dniach od 11 do 14 września 2001 r., którą stopniowo otwierano dla żeglugi powietrznej dopiero od dnia 15 września 2001 r. Inne państwa mogły również być zmuszone podjąć podobne środki na całym swoim obszarze lub jego części.
- (9) Z tego względu, w tym początkowym okresie, przewoźnicy lotniczy musieli odwołać loty w odnośnej przestrzeni powietrznej. Tym samym ponieśli straty z powodu zakłóceń, jakie odnotowano w pozostałej części ruchu lotniczego lub w związku z niemożliwością zrealizowania pełnego przewozu niektórych pasażerów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 199 z 23.8.2003, s. 3.

⁽²⁾ Zob. przypis nr 1.

- (10) Ze względu na wymiar i nagły charakter tych wydarzeń oraz koszty, jakie w związku z nimi ponieśli przewoźnicy lotniczy, państwa członkowskie były zmuszone rozważyć wyjątkowe środki rekompensat.

Program wdrożony przez Grecję

- (11) Program, będący przedmiotem niniejszej decyzji, przewiduje rekompensatę strat poniesionych przez przewoźników lotniczych w dniach od 11 do 15 września 2001 r.; co więcej zgłoszony program przewiduje również rekompensatę kosztów powstałych po tym okresie.
- (12) Władze greckie stwierdzają, uzasadniając zgłoszony program, że zamknięcie przestrzeni powietrznej Stanów Zjednoczonych miało bezpośrednie skutki dla przewoźników lotniczych po dniu 14 września 2001 r., ponieważ lot Olympic Airways do Nowego Jorku w dniu 16 września został odwołany zapobiegawczo w związku z brakiem informacji na temat możliwości wylądowania. Podobnie zrekompensowano koszty za dzień 15 września 2001 r.
- (13) Kwalifikujący się przewoźnicy lotniczy to przewoźnicy lotniczy posiadający licencję na prowadzenie działalności przewoźnika powietrznego wydaną przez władze greckie zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2407/92 z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie przyznawania licencji przewoźnikom lotniczym ⁽³⁾.
- (14) Władze greckie doprecyzowały, że skonsultowały się ze wszystkimi kwalifikującymi się przewoźnikami lotniczymi; po zaproszeniu wszystkich greckich przewoźników lotniczych do złożenia wniosków o rekompensatę pismami z dnia 24 października i 5 grudnia 2001 r., sporządzonymi przez władze lokalne, tylko trzech przewoźników złożyło taki wniosek. Jeden z nich, Axon Airlines, zakończył działalność w dniu 3 grudnia 2001 r., tj. przed przekazaniem płatności, które nastąpiło w lipcu 2002 r. Grecja postanowiła więc nie wypłacać rekompensaty na rzecz tego przewoźnika, ponieważ jej celem było umożliwienie przewoźnikom kontynuowania działalności, sprawiając, by koszty poniesione w wyniku zamachu nie obciążały ich nadmiernie. Pozostali przewoźnicy, którym faktycznie przekazano płatności, to Olympic Airways, zwany dalej OA, i Aegean Cronus, zwany dalej AC.
- (15) W zgłoszeniu władze greckie wskazały, że kwoty wypłacone przewoźnikom wynosiły odpowiednio 4 827 586 EUR dla OA i 140 572 EUR dla AC, co daje łączną kwotę zgłoszoną w dniu 24 września 2002 r. w wysokości 4 968 158 EUR. Kwoty te pochodziły, zgodnie z grecką ustawą przyjętą w tym celu, z funduszy „TASS” i „TAEA” przeznaczonych na rozwój i modernizację portów lotniczych.

- (16) Władze greckie poinformowały, że przewoźnicy otrzymali egzemplarz pisma Komisji z dnia 14 listopada 2001 r. i że stanowią on podstawę dla wniosków o rekompensatę.

- (17) Grecja zdefiniowała straty uprawniające do rekompensaty jako straty poniesione przez przewoźników lotniczych, bezpośrednio związane z wydarzeniami. Obejmują one utratę dochodów z transportu pasażerskiego, utratę dochodów z transportu towarowego, straty związane z niszczeniem przesyłek produktów, które nie dotarły do celu, koszty powstałe w wyniku zmiany kierunku lotu i czasu spędzonego przez statki powietrzne w innym porcie lotniczym z powodu zamknięcia przestrzeni powietrznej, koszty zakwaterowania pasażerów i załogi.
- (18) Podlegające rekompensacie straty, o których mowa w zgłoszeniu, nie zostały ograniczone do tras bezpośrednio dotkniętych decyzją o zamknięciu części przestrzeni powietrznej, podjętą przez niektóre państwa w związku z wydarzeniami; w istocie dotyczą one całej sieci przewoźników, a rekompensata była wypłacana za wszystkie straty poniesione w całej ich sieci.

- (19) Grecja przekazała Komisji dość szczegółowe informacje w podziale na beneficjentów.

W przedmiocie Olympic Airways

- (20) Grecja poinformowała Komisję w zgłoszeniu, że całkowita rekompensata była niższa niż 4 365 obrotu przedsiębiorstwa. Odnosiła się nie tylko do lotów do Stanów Zjednoczonych, Kanady i Izraela, a do całej sieci przedsiębiorstwa.
- (21) Koszty podlegające rekompensacie, tj. 1 645 000 000 GRD (4 827 586 EUR) można podzielić następująco:

1. Dochody nie odnotowane związane z utratą pasażerów

Wynoszą w zaokrągleniu 1 390 000 000 GRD (tj. 4 079 237 EUR), z czego około 1 234 500 000 GRD (3 622 894 EUR) dotyczy okresu od dnia 11 do dnia 15 września 2001 r.; do wysokości około 821 000 000 GRD (2 409 393 EUR) odpowiadają stratom poniesionym w północnoatlantyckiej przestrzeni powietrznej. Pozostała kwota, tj. około 413 000 000 GRD (1 212 203 EUR), odnosi się do strat poniesionych przez pozostałą część sieci przedsiębiorstwa, tj. głównie sieć krajową i europejską, ale również trasy do Bliskiego Wschodu, Afryki, Australii i Azji.

Ponadto kwota około 150 000 000 GRD (440 206 EUR) odnosi się do strat poniesionych w dniu 16 września 2001 r. w sieci północnoatlantyckiej.

⁽³⁾ Dz.U. L 240 z 24.8.1992, s. 1.

Zaznaczono, że kwotę rekompensaty obliczono, porównując ruch zarejestrowany w określonym okresie z ruchem zarejestrowanym przez przewoźnika w odpowiadających mu dniach poprzedniego tygodnia, po skorygowaniu o zmianę odnotowaną w analogicznym okresie w 2000 r. Stratę obliczono w oparciu o średnią cenę dla tego okresu dla każdej kategorii miejsca przeznaczenia.

2. Pozostałe utracone dochody i poniesione koszty

Są to przede wszystkim:

- (a) utraty dochodów z transportu towarowego: 95 000 000 GRD, tj. 278 797 EUR,
- (b) koszty związane z niszczeniem produktów: 6 000 000 GRD, tj. 17 608 EUR,
- (c) różne koszty związane z dodatkowymi kontrolami bezpieczeństwa: łącznie 19 000 000 GRD, tj. 55 759 EUR,
- (d) koszty związane z odwołaniem bieżących lotów, zmianą kierunku i unieruchomieniem maszyn za granicą: 17 384 737 GRD, tj. 51 019 EUR,
- (e) koszty nadzwyczajne przebazowania lub „ferry flights” ⁽⁴⁾: 163 000 000 GRD, tj. 478 357 EUR,
- (f) koszty zakwaterowania lub dodatkowych godzin: 50 000 000 GRD, tj. 146 735 EUR.

3. Odliczenia

Odnoszą się do zaoszczędzonego paliwa w wysokości 95 000 000 GRD, tj. 278 797 EUR.

W przedmiocie Aegean Cronus

- (22) Grecja poinformowała Komisję, że całkowitą rekompensatę określono na porównywalnych, choć zdecydowanie niższych podstawach, ponieważ przewoźnik ten nie posiada lotów transatlantyckich. Wynosi ona 47 900 000 GRD, tj. 140 572 EUR.
- (23) Komisja postanowiła wsząć formalne postępowanie wyjaśniające w związku z wątpliwościami co do zgod-

ności takiego programu pomocy z Traktatem, biorąc pod uwagę nie tylko przekroczenie okresu określonego w pkt 35 komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 października 2001 r. – „Wpływ zamachów terrorystycznych w Stanach Zjednoczonych na sektor transportu lotniczego” ⁽⁵⁾ (zwanego dalej komunikatem z dnia 10 października 2001 r.), ale również i przede wszystkim brak zdarzenia nadzwyczajnego i zmianę charakteru straty podlegającej rekompensacie, z jaką wiąże się to przedłużenie okresu poza dzień 14 września 2001 r.

3. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

- (24) Żadna z zainteresowanych stron trzecich nie dostarczyła Komisji uwag w terminie jednego miesiąca.

4. UWAGI GRECJI

- (25) Władze greckie nie dostarczyły żadnych dodatkowych uwag Komisji w terminie jednego miesiąca, określonym w powiadomieniu odnoszącym się do wszczęcia postępowania. Ich pismo z dnia 23 lipca 2003 r., zarejestrowane przez Komisję w dniu 28 lipca pod numerem TREN (2003) A/26329, zawierało odpowiedź na decyzję z dnia 27 maja 2003 r., ale jego treść dotyczyła jedynie usunięcia poufnych danych do publikacji. Ostatecznie jednak, w związku z przygotowaniem przez Komisję pierwszego projektu decyzji, Grecja dostarczyła uwagi w dniu 3 grudnia 2003 r. W piśmie tym zapowiedziano kolejne uwagi, jednak mimo ponownego zaproszenia do uzupełnienia uwag, przesłanego Grecji przez służby Komisji w dniu 15 marca 2004 r., Grecja nigdy nie dostarczyła obiecanego uzupełnienia.
- (26) W piśmie z dnia 3 grudnia 2003 r. władze greckie szczegółowo opisały, w inny sposób niż w zgłoszeniu, część kwot zgłoszonych dla OA; doprecyzowały między innymi te kwoty, które odnoszą się do okresu od dnia 11 do 14 września 2001 r. włącznie i kwoty, które odnoszą się do okresu po dniu 14 września. Nie określiły kwoty zgłoszonej dla AC.

1. Szkody poniesione przez OA w okresie od dnia 11 do 14 września 2001 r. włącznie

- (27) Grecja zaznaczyła, że OA poniósł straty w okresie od dnia 11 do dnia 14 września 2001 r. z powodu zamknięcia przestrzeni powietrznych Stanów Zjednoczonych, Kanady i Izraela. W związku z tym odwołano 6 lotów transatlantyckich i jeden lot do Izraela, wszystkie w obie strony. W oparciu o pasażerów potwierdzonych na te loty i średni dochód na pasażera Grecja stwierdziła, że OA poniósł stratę w wysokości 654 650 000 GRD, tj. około 1 921 203 EUR i że kwotę tę oceniono jako kwalifikującą się do rekompensaty.

⁽⁴⁾ W powiadomieniu w języku angielskim.

⁽⁵⁾ COM(2001)574.

(28) Ponadto władze greckie mówią o dwóch innych rodzajach kosztów poniesionych przez OA w tym okresie. Pierwszy odnosi się do przedłużonego postoju statku powietrznego w Kanadzie w odnośnym okresie; koszty te wynoszą 12 967 457 GRD, tj. około 38 056 EUR. Drugi odnosi się do zawrócenia samolotu lecącego z Aten do Stanów Zjednoczonych w dniu 11 września, co spowodowało dodatkowe koszty w wysokości 1 165 600 GRD, tj. 3 421 EUR.

(29) Łącznie koszty przedstawione przez Grecję dla OA i odnoszące się do okresu od dnia 11 do dnia 14 września 2001 r. wynoszą więc 668 783 057 GRD, tj. około 1 962 680 EUR.

2. Szkody poniesione przez OA po dniu 14 września 2001 r.

(30) Grecja wymienia koszty poniesione przez OA po dniu 14 września 2001 r. w związku z trzema lotami transatlantyckimi w dwie strony w dniach 15 i 16 września, jednym do Stanów Zjednoczonych i dwoma do Kanady. W oparciu o listę pasażerów posiadających status „potwierdzony” na te loty i średni dochód na pasażera Grecja stwierdza, że OA poniósł szkodę w wysokości 333 000 000 GRD i kwota ta kwalifikuje się do rekompensaty. Grecja podaje kwotę w wysokości 1 270 726 EUR jako równowartość tej kwoty, należy jednak zauważyć, że mamy tu bez wątpienia do czynienia z błędem w obliczeniach, ponieważ wskaźnik wejścia drachmy do strefy euro, tj. 1 EUR = 340,75 GRD, daje w rzeczywistości kwotę około 977 257 EUR.

(31) Lot do Nowego Jorku w dniu 15 września 2001 r. został odwołany z powodu braku przydziału czasu na start/ładowanie (ang. slot); nawet po otwarciu portu lotniczego JFK w Nowym Jorku w dniu 14 września o 23.00 czasu ateńskiego duże zapotrzebowanie na taki przydział nie pozwoliło OA na jego uzyskanie. Grecja doprecyzowała, że zwróciła się do OA o potwierdzenie tej sytuacji, które należało przekazać Komisji. Ponieważ nie otrzymano żadnego pisma, nie dostarczono go Komisji.

(32) Loty do Kanady w dniach 15 i 16 września zostały odwołane z powodu opóźnionego powrotu statku powietrznego, zablokowanego w tym kraju. Grecja precyzuje, że OA nie posiadało innego dostępnego długodystansowego statku powietrznego na dzień 15 września z powodu innych zaplanowanych lotów. Jeśli chodzi o lot w dniu 16 września, wspomniany opóźniony powrót statku powietrznego nie pozwolił na przeprowadzenie kontroli technicznych i uzyskanie przydziału czasu na lądowanie dla nowego lotu do Kanady, co zmusiło OA do odwołania lotu.

(33) Drugi rodzaj domniemanych kosztów poniesionych przez OA dotyczy ferry flights zorganizowanych przez OA; dotyczy to trzech lotów, jednego do Stanów Zjednoczonych w dniu 18 września 2001 r. i dwóch innych

do Kanady w dniach 20 i 26 września 2001 r., które zostały zorganizowane, według władz greckich, w wyniku presji rządów Stanów Zjednoczonych i Kanady wywieranej na OA, by przewieźć pasażerów z Aten do Ameryki Północnej. Pasażerowie ci zapłacili za swój normalny przelot, natomiast statki powietrzne wróciły do Aten puste. Koszt powrotnych lotów, obliczony w oparciu o „block hours”, tzn. czas przelotu statków powietrznych, wynosi łącznie 166 051 680 GRD, tj. około 487 312 EUR.

(34) Łącznie koszty przedstawione przez Grecję dla OA i odnoszące się do okresu po dniu 14 września 2001 r. wynoszą więc 499 051 680 GRD, tj. około 1 464 569 EUR. Ogół szczegółowych informacji dostarczonych przez Grecję w piśmie z dnia 3 grudnia 2003 r. ma więc na celu uzasadnienie rekompensaty, dla wszystkich odnośnych okresów, w wysokości 1 167 834 737 GRD, tj. około 3 427 249 EUR.

5. OCENA POMOCY

Istnienie pomocy państwa

(35) Na mocy art. 87 ust. 1 Traktatu, o ile odstępstwa nie stanowią inaczej, wszelka pomoc przyznawana przez państwa członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

(36) Dotacje dla przewoźników lotniczych stanowią alokację zasobów państwowych na ich rzecz i stanowią tym samym dla nich pewną korzyść ekonomiczną.

(37) Omawiany środek przeznaczony dla transportu lotniczego ma ze swojej natury charakter selektywny. Ponadto przewoźnicy lotniczy, do których skierowana jest pomocy w ramach programu, zostali wyraźnie określani.

(38) W ramach zliberalizowanego rynku lotniczego od dnia 1 stycznia 1993 r., czyli dnia wejścia w życie rozporządzenia (EWG) nr 2407/92, rozporządzenia Rady (EWG) nr 2408/92 z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrz-wspólnotowych tras lotniczych⁽⁶⁾ i rozporządzenia Rady (EWG) nr 2409/92 z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie taryf i stawek za usługi lotnicze⁽⁷⁾, przewoźnicy lotniczy danego państwa członkowskiego znajdują się w sytuacji konkurencji w stosunku do pozostałych przewoźników pochodzących z innych państw członkowskich. W szczególności przewoźnicy lotniczy kwalifikujący się do pomocy zgodnie ze zgłoszeniem działają aktywnie na rynku wspólnotowym. Dotacje przewidziane na ich rzecz i korzyść, jaką z nich czerpią, wpływają na wymianę handlową między państwami członkowskimi i mogą zakłócić konkurencję.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 240 z 24.8.1992, s. 8.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 240 z 24.8.1992, s. 15.

- (39) Środki te, składające się na pomoc państwa, są zgodne z Traktatem tylko w przypadku uznania ich za mieszczące się w zakresie jednego z przewidzianych odstępstw.

Podstawa prawna do oceny pomocy

- (40) Odstępstwa, o których mowa w art. 87 ust. 2 lit. a) i c) Traktatu, nie mają zastosowania, ponieważ w niniejszym przypadku nie mamy do czynienia z pomocą o charakterze socjalnym przyznawaną indywidualnym konsumentom ani pomocą przyznawaną gospodarce niektórych regionów Republiki Federalnej Niemiec.

- (41) Ponieważ nie mamy do czynienia również z pomocą przeznaczoną na ułatwianie rozwoju niektórych regionów, pomocą przeznaczoną na sprzyjanie rozwojowi gospodarczemu regionów, w których poziom życia jest nienormalnie niski, lub regionów, w których istnieje poważny stan niedostatecznego zatrudnienia, ani pomocą ułatwiającą rozwój niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, odstępstwa określone w art. 87 ust. 3 lit. a) i c) Traktatu nie mogą być brane pod uwagę.

- (42) W końcu odstępstwa określone w art. 87 ust. 3 lit. b) i d) Traktatu, które dotyczą odpowiednio wspierania realizacji ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania lub umożliwienia zaradzenia poważnym zaburzeniom w gospodarce państwa członkowskiego i wspierania kultury czy zachowania dziedzictwa kulturowego, nie są istotne z punktu widzenia niniejszej sprawy.

- (43) Na mocy art. 87 ust. 2 lit. b) Traktatu zgodna ze wspólnym rynkiem jest: „pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi”. W swoim komunikacie z dnia 10 października 2001 r. Komisja uznaje, że zdarzenia z dnia 11 września 2001 r. można uznać za zdarzenia nadzwyczajne w rozumieniu art. 87 ust. 2 lit. b) Traktatu.

- (44) W pkt 35 komunikatu z dnia 10 października 2001 r. Komisja wyjaśnia warunki, które uznaje za konieczne, by uznać, że rekompensaty związane z tymi zdarzeniami spełniają warunki z art. 87 ust. 2 lit. b) Traktatu:

Komisja jest zdania, że koszty wynikające bezpośrednio z zamknięcia amerykańskiej przestrzeni powietrznej w dniach od 11 do 14 września 2001 r. są bezpośrednim skutkiem zdarzeń z dnia 11 września 2001 r. Mogą one tym samym być przedmiotem rekompensaty od państw członkowskich w ramach odstępstw art. 87 ust. 2 lit. b) Traktatu, o ile spełnione są następujące warunki:

— rekompensaty udziela się w sposób niedyskryminacyjny dla wszystkich przewoźników lotniczych jednego państwa członkowskiego;

— odnosi się ona wyłącznie do kosztów powstałych w dniach od 11 do 14 września 2001 r. w wyniku wstrzymania ruchu lotniczego w drodze decyzji władz amerykańskich;

— kwotę rekompensaty oblicza się w dokładny i obiektywny sposób, poprzez porównanie ruchu zarejestrowanego przez każdego przewoźnika lotniczego w ciągu czterech odnośnych dni z ruchem zarejestrowanym przez tego samego przewoźnika w trakcie poprzedniego tygodnia, skorygowanym o zmianę powstałą w analogicznym okresie roku 2000. Maksymalna kwota rekompensaty, która musi w szczególności uwzględniać jednocześnie poniesione i niepowstałe koszty, jest równa utracie należycie powstałego dochodu w trakcie tych czterech dni. Musi być oczywiście niższa niż cztery trzysta sześćdziesiąt pięć obrotu przewoźnika.

Zgodność ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 2 lit. b) Traktatu

- (45) Komisja zauważa, że nawet jeśli tylko trzech przewoźników lotniczych formalnie ubiegali się o rekompensatę za poniesione koszty, wszyscy przewoźnicy lotniczy, posiadający licencję na transport publiczny wydaną przez dane państwo członkowskie, kwalifikują się do tego programu. Wyłączenie jednego z nich, Axon Airlines, ponieważ nie prowadził on działalności w trakcie wysyłki do przewoźników pism powiadamiających o tym programie i *a fortiori* w trakcie wypłaty pomocy, nie czyni programu dyskryminacyjnym. Środek został tym samym wyraźnie ustanowiony w sposób niedyskryminacyjny. Komisja zauważa jednak, że Grecja ograniczyła się w swojej odpowiedzi do dostarczenia informacji na temat kosztów poniesionych przez OA i otrzymanych przez niego rekompensat, nie dostarczając żadnych informacji odnoszących się do AC.

W przedmiocie Olympic Airways

- (46) Przedstawione powyżej rekompensaty odnoszą się w dużym stopniu do okresu od dnia 11 do 14 września, wspomnianego przez Komisję w jej komunikacie z dnia 10 października 2001 r. i uwzględnionego w ramach wcześniejszych jej decyzji w tej dziedzinie⁽⁸⁾; dotyczą one jednak również dnia 15 września 2001 r., a nawet dalszego okresu.

W przedmiocie okresu od dnia 11 do dnia 14 września 2001 r.:

- (47) W swoim komunikacie z dnia 10 października 2001 r. Komisja zatwierdziła zasadę rekompensaty bezpośrednich skutków zamknięcia przestrzeni powietrznej w drodze decyzji władz amerykańskich. Praktyczne zasady zastosowania komunikatu Komisji zostały szczegółowo przedstawione w piśmie służb Komisji skierowanym w dniu 14 listopada 2001 r. do państw członkowskich; pismo to odnosi się w szczególności do bezpośredniego związku, który należy dostrzec pomiędzy „wstrzymaniem całego ruchu w amerykańskiej przestrzeni powietrznej a zakłóceniami, jakie z niego wyniknęły dla europejskiej przestrzeni powietrznej”; w związku z tym środek ten, szczegółowo określony przez władze greckie

⁽⁸⁾ Zob. przypisy nr 9 i 10.

w odpowiedzi na wszczęcie postępowania, przewiduje rekompensatę ograniczoną do linii i sieci dotkniętych zamknięciem przestrzeni powietrznej, takiej jak północnoamerykańska przestrzeń powietrzna, Stanów Zjednoczonych i Kanady oraz przestrzeń powietrzna Izraela. Zasada ta została wdrożona w praktyce we wcześniejszych decyzjach⁽⁹⁾ podjętych przez Komisję w tej kwestii.

- (48) W odniesieniu do okresu od dnia 11 do 14 września 2001 r. i strat, bezpośrednio związanych z zamknięciem przestrzeni powietrznej, poniesionych w tym okresie, środek jest więc zgodny z ograniczeniami określonymi w tym względzie przez Komisję, a w szczególności z bezpośrednim związkiem, jaki musi istnieć pomiędzy kosztami podlegającymi rekompensacie a zamknięciem przestrzeni powietrznej.
- (49) Metoda obliczania strat operacyjnych, mogących być przedmiotem rekompensaty, opiera się na metodzie określonej przez Komisję w komunikacie, której techniczne zasady zostały szczegółowo opisane w piśmie służb Komisji skierowanym w dniu 14 listopada 2001 r. do państw członkowskich; dochód utracony w ciągu czterech odnośnych dni jest bowiem ustalany w oparciu o listy pasażerów, którzy zarezerwowali odwołane loty. Jeśli chodzi o wartość jednostkową straty poniesionej na pasażera, władze greckie doprecyzowały w swojej odpowiedzi, że odpowiada ona rzeczywistej stracie poniesionej przez OA, tj. kwocie 654 650 000 GRD, co stanowi około 1 921 203 EUR.

Podobnie dodatkowe koszty podlegające rekompensacie, odnoszące się do przedłużonego postoju statku powietrznego w Kanadzie w odnośnym okresie, tj. 12 967 457 GRD (około 38 056 EUR) i koszty odesłania do Aten samolotu, który pierwotnie miał realizować lot do Stanów Zjednoczonych w dniu 11 września, co wiązało się z dodatkowymi kosztami w wysokości 1 165 600 GRD, tj. 3 421 EUR, obliczono przy użyciu tej samej metody.

W końcu pułap 4:365 obrotu przyjęty przez państwo członkowskie odpowiada pułapowi określonemu przez Komisję.

Komisja uznaje więc, że obliczenia te mieszczą się w maksymalnej kwocie, równej utracie dochodów netto, powstałej w ciągu 4 dni, którą określiła w swoim komunikacie.

- (50) W konsekwencji Komisja stwierdza, że środki określone przez Grecję na rzecz OA w związku z zamknięciem przestrzeni powietrznej w dniach od 11 do

14 września 2001 r., wynoszące 668 783 057 GRD, tj. około 1 962 680 EUR, są zgodne z zasadami określonymi w jej komunikacie z dnia 10 października 2001 r.; uznaje się je więc za zgodne ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 2 lit. b).

W przedmiocie okresu po dniu 14 września 2001 r.:

- (51) O ile Komisja w pkt 35 swojego komunikatu z dnia 10 października 2001 r. uznała już zamknięcie przestrzeni powietrznej Stanów Zjednoczonych w dniach od 11 do 14 września 2001 r. za „zdarzenie nadzwyczajne” i zaakceptowała zgodność z postanowieniami Traktatu rekompensat strat wynikających z tego zamknięcia, to nie zgodziła się uznać za takie innych szkód mających pośredni związek ze wspomnianym zamknięciem. Dotyczy to w szczególności strat poniesionych przez przewoźników lotniczych po otwarciu przestrzeni powietrznej w dniu 15 września.
- (52) Komisja tłumaczy w swoim komunikacie z dnia 10 października 2001 r., że straty podlegające rekompensacie powinny „powstać (. .)” w wyniku wstrzymania ruchu w drodze decyzji podjętej przez [...]”.
- (53) Komisja stwierdza jednak, że sytuacja po dniu 14 września nie charakteryzowała się już wstrzymaniem ruchu, choć cechowało ją ograniczone wykorzystanie linii lotniczych przez przewoźników.
- (54) Jest tak w przypadku środków przedstawionych przez Grecję na rzecz OA, odnoszących się przede wszystkim do trzech lotów transatlantycznych w dwie strony, które nie odbyły się w dniach 15 i 16 września, jeden do Stanów Zjednoczonych i dwa do Kanady, tj. szkody dla OA w wysokości 333 000 000 GRD, tj. około 977 257 EUR.
- (55) W odniesieniu do bowiem, w pierwszym rzędzie, do braku przydziału czasu na start/ładowanie w Nowym Jorku, Grecja potwierdza, że port lotniczy JFK został otwarty w dniu 14 września o godzinie 23.00 czasu ateńskiego, ale duże zapotrzebowanie na taki przydział nie pozwoliło OA na jego uzyskanie. Komisja nie dostała żadnych innych informacji dotyczących nieotrzymania przydziału, podczas gdy inni przewoźnicy je uzyskali. W każdym razie mający ogólny charakter brak możliwości lotów do Stanów Zjednoczonych nie miał już miejsca
- (56) Podobnie odwołanie lotów do Kanady w dniach 15 i 16 września jest wynikiem wyboru OA, ponieważ przewoźnik ten nie dysponował innym długodystansowym statkiem powietrznym i wolał zapewnić inne zaplanowane loty albo działania w zakresie kontroli technicznych i nabycia przydziału czasu na ładowanie nie mogły zostać wykonane na czas przez OA, zmuszając go tym samym do odwołania lotu.

⁽⁹⁾ Zob. podobne decyzje w sprawie Francji (N 806/2001) z dnia 30 stycznia 2002 r., Zjednoczonego Królestwa (N 854/2001) z dnia 12 marca 2002 r. i Niemiec (N 269/2002) z dnia 2 lipca 2002 r., które są dostępne pod następującym adresem: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/transport.htm

- (57) Podobnie w odniesieniu do „ferry flights” zrealizowanych przez OA do Stanów Zjednoczonych w dniu 18 września 2001 r. i do Kanady w dniach 20 i 26 września 2001 r., których koszt wyniósł 166 051 680 GRD, tj. około 487 312 EUR, władze greckie same stwierdzają, że zorganizowano je pod presją rządów Stanów Zjednoczonych i Kanady wywieranej na OA, by przewieźć pasażerów z Aten do Ameryki Północnej. Jest to więc decyzja OA dotycząca lotów zrealizowanych po okresie zamknięcia przestrzeni powietrznej. To postępowanie wyklucza z założenia wszelkie finansowanie przez państwo członkowskie. Jeśli natomiast loty te zostały rzeczywiście sfinansowane przez państwa trzecie, do OA należy, jeśli uzna, że jest w stanie to osiągnąć, uzyskanie zwrotu środków za nie od tych państw.
- (58) Zgodnie z linią innych decyzji⁽¹⁰⁾ Komisja nie może uznać umieszczenia pośrednich skutków zamachów z dnia 11 września, takich jak trudności w wykorzystaniu linii lotniczych od dnia 15 września, na równi ze skutkami bezpośrednimi, tj. z całkowitym zamknięciem niektórych części przestrzeni powietrznej do dnia 14 września, a więc z niemożliwością wykorzystania linii lotniczych, które w niej funkcjonują. Skutki pośrednie zamachów można było długo odczuć w wielu sektorach gospodarki światowej, dłużej lub krócej, ale podobnie jak w każdym innym kryzysie gospodarczym lub politycznym trudności te, jakkolwiek uciążliwe by były, nie mogą mieć charakteru zdarzeń nadzwyczajnych, a tym samym pozwolić na zastosowanie art. 87 ust. 2 lit. b) Traktatu.
- (59) Komisja stwierdza więc niezgodność programu z Traktatem w części odnoszącej się do dat po dniu 14 września 2001 r., a w szczególności w odniesieniu do kosztów przedstawionych przez Grecję dla OA, dotyczących okresu po dniu 14 września 2001 r., wynoszących 491 051 680 GRD, tj. około 1 464 569 EUR, zważywszy nie tylko na przekroczenie okresu określonego w pkt 35 komunikatu z dnia 10 października 2001 r., ale również – i przede wszystkim – na brak zdarzenia nadzwyczajnego i zmianę charakteru straty podlegającej rekompensacie, z jaką to rozszerzenie się wiąże. Ta pomoc na prowadzenie działalności nie może również zostać dozwolona w oparciu o inne przepisy Traktatu. Pomoc odpowiadająca okresowi po dniu 14 września 2001 r. jest więc niezgodna z Traktatem. Komisja odnotowuje w tym względzie, że całkowita kwota szczegółowo opisana przez Grecję w odpowiedzi z dnia 3 grudnia 2003 r. jest inna i jest niższa od pierwotnie zgłoszonej i prawdopodobnie wypłacanej kwoty. Przypomina więc, że wszelka pomoc przyznana na rzecz OA, przekraczająca przytoczoną powyżej kwotę

668 783 057 GRD, tj. około 1 962 680 EUR, jest niezgodna z Traktatem i należy ją tym samym odzyskać.

- (60) Jeśli chodzi o konkluzje Rady ds. Transportu z dnia 16 października 2001 r., do których Grecja odnosi się na poparcie swojego zgłoszenia, Komisja przypomina, że konkluzje te mają jedynie charakter zalecenia politycznego i że nie były nigdy prawnie wiążące w ramach oceny zgodności pomocy. Ponadto Rada zwraca się co prawda do Komisji w pkt 7 wspomnianych konkluzji w odniesieniu do okresu po dniu 14 września o „indywidualną ocenę rekompensaty, jaką można by przyznać w oparciu o obiektywne kryteria w celu zrównoważenia ograniczeń nałożonych na europejskich przewoźników lotniczych przez państwo przeznaczenia”, wskazuje jednak również, że „żadna pomoc ani rekompensata nie może prowadzić do zakłóceń konkurencji pomiędzy przedsiębiorstwami”. W ramach swojej oceny równego traktowania przedsiębiorstw, nad którym musi czuwać, Komisja zauważa tym samym, że nie przyjęto żadnego wniosku odnoszącego się do dni po dniu 14 września dla przewoźników lotniczych z pozostałych państw członkowskich.

W przedmiocie Aegean Cronus

- (61) W odniesieniu do AC Komisja zauważa, że Grecja nie zdołała nigdy dostarczyć jakiejkolwiek informacji uzasadniającej wypłatę pomocy. Komisja nie dysponuje więc, mimo swoich wniosków, żadnymi informacjami, które pozwoliłyby jej uzasadnić zgodność pomocy z Traktatem. Ponadto zauważa, że w władze greckie zaznaczyły w zgłoszeniu, że przedsiębiorstwo to nie organizuje lotów transatlantycznych; Komisji wydaje się więc mało prawdopodobne, by w przypadku AC ustalono wskazany powyżej bezpośredni związek, który zgodnie z komunikatem z dnia 10 października 2001 r. musi istnieć pomiędzy kosztami podlegającymi rekompensacie a zamknięciem przestrzeni powietrznej. Komisja jest więc zmuszona uznać tę pomoc za niezgodną z Traktatem i nakazać jej odzyskanie.

6. WNIOSKI

- (62) Biorąc pod uwagę wszystkie powyższe informacje Komisja stwierdza, że Grecja przyznała wspomnianą pomoc w sposób niezgodny z prawem, z naruszeniem art. 88 ust. 3, i orzeka częściową niezgodność środka z Traktatem, a w szczególności z jego art. 87 ust. 2 lit. b), zgodnie z jego wykładnią w komunikacie z dnia 10 października 2001 r.

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa, jaką Grecja przyznała na rzecz Olympic Airways z tytułu strat, jakie ten przewoźnik lotniczy poniósł w związku z częściowym zamknięciem przestrzeni powietrznej w wyniku zamachów z dnia 11 września 2001 r., jest zgodna ze wspólnym rynkiem w odniesieniu do rekompensat przyznanych za dni od 11 do 14 września 2001 r., w maksymalnej kwocie 668 783 057 GRD, tj. około 1 962 680 EUR.

⁽¹⁰⁾ Zob. negatywna decyzja Komisji 2003/196/WE z dnia 11 grudnia 2002 r. w sprawie systemu pomocy państwa C 42/02 (ex N 286/02), której Francja ma zamiar udzielić francuskim przewoźnikom lotniczym, mającego na celu przedłużenie na okres po dniu 14 września 2001 r. rekompensat za koszty pierwotnie zatwierdzone w decyzji N 806/2001: (Dz.U. L 77 z 24.3.2003, s. 61). Zob. również decyzja częściowo negatywna 2003/637/WE z dnia 31 kwietnia 2003 r. w sprawie systemu pomocy państwa C 65/02 (ex N 262/02), której Austria miała zamiar udzielić austriackim przewoźnikom lotniczym (Dz.U. L 222 z 5.9.2003, s. 33).

Artykuł 2

Pomoc państwa, jaką Grecja przyznała na rzecz Olympic Airways z tytułu strat, jakie ten przewoźnik lotniczy poniósł w związku z częściowym zamknięciem przestrzeni powietrznej w wyniku zamachów z dnia 11 września 2001 r., jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w odniesieniu do rekompensat przyznanych za okres po dniu 14 września 2001 r. Zgodnie ze zgłoszeniem Grecji kwota ta wynosi 976 216 943 GRD, tj. około 2 864 907 EUR.

Artykuł 3

Pomoc państwa, jaką Grecja przyznała na rzecz Aegean Cronus z tytułu strat, jakie ten przewoźnik lotniczy poniósł w związku z częściowym zamknięciem przestrzeni powietrznej w wyniku zamachów z dnia 11 września 2001 r., jest niezgodna ze wspólnym rynkiem. Zgodnie ze zgłoszeniem Grecji kwota ta wynosi 47 900 000 GRD, tj. około 140 572 EUR.

Artykuł 4

1. Grecja podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu odzyskania od beneficjentów pomocy, o której mowa w art. 2 i 3, przekazanej im dotychczas do dyspozycji w sposób niezgodny z prawem.

2. Odzyskanie pomocy odbywa się w sposób bezzwłoczny i zgodny z procedurami prawa krajowego, pod warunkiem że pozwalają one na bezzwłoczne i skuteczne wykonanie niniejszej decyzji. Pomoc do odzyskania obejmuje odsetki naliczane od dnia, w którym została przekazana do dyspozycji beneficjenta/ów, do dnia jej odzyskania. Odsetki nalicza się na podstawie stopy referencyjnej stosowanej do obliczenia ekwiwalentu dotacji w ramach pomocy na cele regionalne.

Artykuł 5

W terminie dwóch miesięcy od daty powiadomienia o niniejszej decyzji Grecja poinformuje Komisję o środkach podjętych w celu wykonania niniejszej decyzji.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja jest skierowana do Republiki Greckiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jacques BARROT

Wiceprzewodniczący

2010/767/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 9 grudnia 2010 r. zmieniająca decyzję C(2007) 2286 w sprawie przyjęcia zasad ERBN dotyczących składania wniosków oraz odpowiednich procedur oceny, selekcji i przyznawania dotacji w odniesieniu do działań pośrednich w ramach programu szczegółowego „Pomysły” siódmego programu ramowego (2007–2013) ⁽¹⁾ 51

IV Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu UE i Traktatu Euratom

2010/768/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 26 kwietnia 2006 r. w sprawie programu pomocy państwa C 39/03 (ex NN 119/02), której Grecja udzieliła przewoźnikom lotniczym w związku ze stratami poniesionymi przez nich w dniach od 11 do 14 września 2001 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 1580) ⁽¹⁾..... 71

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL